

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZTWA POMORSKIEGO

Gdańsk, dnia 18 czerwca 2003 r.

Nr 80

TREŚĆ:

Poz.:

UCHWAŁA RADY MIASTA GDAŃSKA:

- 1294 — Nr VII/146/2003 z dnia 27 marca 2003 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego ulicy Kartuskiej – części zachodniej w mieście Gdańsku 3479

UCHWAŁY RADY GMINY W OSTASZEWIE:

- 1295 — Nr III/17/2002 z dnia 17 grudnia 2002 r. w sprawie ustalenia zasad usytuowania miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych oraz wyznaczenia miejsc sprzedaży, podawania i spożywania napojów alkoholowych zawierających więcej niż 4,5% alkoholu na imprezach na otwartym powietrzu na terenie Gminy Ostaszewo 3488
- 1296 — Nr IX/40/2003 z dnia 24 kwietnia 2003 r. w sprawie rozpatrzenia sprawozdania z wykonania budżetu za 2002 rok 3489
- 1297 — Nr IX/43/2003 z dnia 24 kwietnia 2003 r. w sprawie inkasa na terenie sołectw gminy Ostaszewo z tytułu łącznego zobowiązania pieniężnego, podatku rolnego, podatku leśnego, podatku od nieruchomości, oraz za wystawianie świadectw miejsca pochodzenia zwierząt 3489
- 1298 — Nr VII/36/2003 z dnia 12 marca 2003 r. w sprawie zasad gospodarowania nieruchomościami stanowiącymi własność Gminy Ostaszewo 3490
- 1299 — Nr VII/37/2003 z dnia 12 marca 2003 r. w sprawie ustalenia zasad polityki czynszowej dla gminnego zasobu mieszkaniowego 3491

UCHWAŁA RADY MIASTA SOPOTU:

- 1300 — Nr VII/102/03 z dnia 30 maja 2003 r. w sprawie zmiany uchwały Rady Miasta Sopotu z dnia 6 grudnia 2002 r. Nr III/22/2002 w sprawie określenia wysokości dziennych stawek opłaty targowej oraz unormowania innych spraw dotyczących tej opłaty na obszarze miasta Sopotu 3492

UCHWAŁY RADY GMINY SZEMUD:

- 1301 — Nr VIII/57/2003 z dnia 3 czerwca 2003 r. w sprawie ustalenia zasad wynajmowania i ustalania polityki czynszowej najmu lokali mieszkalnych stanowiących własność Gminy Szemud 3492
- 1302 — Nr VII/53/2003 z dnia 29 kwietnia 2003 r. w sprawie zmiany uchwały Nr XXXIII/282/2001 Rady Gminy Szemud z dnia 27 lipca 2001 r. w sprawie szczegółowych zasad udzielenia dotacji dla niepublicznych szkół podstawowych oraz gimnazjów działających na terenie Gminy Szemud 3494

KOMUNIKATY DYREKTORA URZĘDU MORSKIEGO W SŁUPSKU:

- 1303 — Nr 1 z dnia 10 maja 2003 r. w sprawie ilości, rodzaju i rozmieszczenia środków i urządzeń ratunkowych dla poszczególnych kategorii statków oraz w sprawie minimalnego zestawu urządzeń nawigacyjnych, radiowych i środków sygnałowych dla tych statków 3494

- 1304 — Nr 2 z dnia 10 maja 2003 r. w sprawie określenia minimalnego zestawu wydawnictw i podręczników oraz przyborów nawigacyjnych 3508
- 1305 — Nr 3 z dnia 10 maja 2003 r. o wprowadzeniu w życie wytycznych dla armatorów w sprawie szczegółowych instrukcji alarmowych dla poszczególnych statków i wytycznych w sprawie rozkładów alarmowych 3511
- 1306 — Nr 4 z dnia 10 maja 2003 r. w sprawie ilości i rodzaju sprzętu awaryjnego do likwidowania przecieków i ratowania statku przed zatonięciem 3515
- 1307 — Nr 5 z dnia 10 maja 2003 r. w sprawie wytycznych dla armatorów o rodzaju, ilości i rozmieszczeniu sprzętu gasniczego (pożarniczego) na statku oraz w sprawie opracowywania i przechowywania planów ochrony przeciwpożarowej statków morskich 3517

DECYZJE PREZESA URZĘDU REGULACJI ENERGETYKI:

- 1308 — Nr OGD-820/557-A/7/2003/III/CW z dnia 10 czerwca 2003 r. w sprawie zatwierdzenia taryfy dla ciepła dla Zakładu Energetyki Ciepłej z siedzibą w Kępicach 3524
- 1309 — Nr OGD-820/438-B/5/2003/III/SK z dnia 10 czerwca 2003 r. w sprawie zatwierdzenia taryfy dla ciepła Miejskiego Przedsiębiorstwa Energetyki Ciepłej Spółka z o.o. z siedzibą w Lęborku 3529

INFORMACJA O DECYZJI PREZESA URZĘDU REGULACJI ENERGETYKI CIEPLNEJ:

- 1310 — Nr OGD- 820/9658-B/2658/2001/2002/II/KK z dnia 12 czerwca 2003 r. w sprawie wydłużenia okresu stosowania bazowych cen i stawek opłat zawartych w taryfie dla ciepła 3533

OGŁOSZENIE STAROSTY STAROGARDZKIEGO:

- 1311 — z dnia 16 czerwca 2003 r. w sprawie zgłoszeń kandydatów do powiatowej społecznej rady do spraw osób niepełnosprawnych 3533

ZARZĄDZENIE WOJEWODY POMORSKIEGO:

- 1312 — Nr 75/03 z dnia 16 czerwca 2003 r. w sprawie wyborów uzupełniających do Rady Miejskiej w Nowym Stawie w okręgu wyborczym Nr 2 3533

OBWIESZCZENIE WOJEWODY POMORSKIEGO:

- 1313 — z dnia 17 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości wskaźnika przeliczeniowego kosztu odtworzenia 1 m² powierzchni użytkowej budynków mieszkalnych dla powiatów i miast na prawach powiatu województwa pomorskiego 3534

ROZPORZĄDZENIE WOJEWODY POMORSKIEGO:

- 1314 — Nr 14/2003 z dnia 17 czerwca 2003 r. w sprawie uznania wściekłej zwierząt za wygaśnię, na niektórych obszarach województwa pomorskiego 3535

**POROZUMIENIE ZAWARTE POMIĘDZY WOJEWODĄ POMORSKIM
A DYREKTOREM POMORSKIEGO CENTRUM ORGANIZACJI OCHRONY ZDROWIA W GDAŃSKU:**

- 1315 — z dnia 17 czerwca 2003 r. w sprawie powierzenia prowadzenia niektórych zadań z zakresu wykonywania kontroli nad działalnością zakładów opieki zdrowotnej prowadzących działalność na obszarze wojewódz-

twą pomorskiego, zawierania umów cywilnoprawnych z konsultantami wojewódzkimi oraz organizacji systemu Państwowe Ratownictwo Medyczne 3535

1294

UCHWAŁA Nr VII/146/2003
Rady Miasta Gdańska
z dnia 27 marca 2003 r.

w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego ulicy Kartuskiej – części zachodniej w mieście Gdańsku.

Na podstawie art. 26 w związku z art. 7, art. 8 ust. 1-3, art. 9-11, art. 18 i art. 28 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139, zm: z 1999 r. Nr 41, poz. 412, Nr 111, poz. 1279, z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 109, poz. 1157, Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 5, poz. 42, Nr 14, poz. 124, Nr 100, poz. 1085, Nr 115, poz. 1229, Nr 154, poz. 1804, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 113, poz. 984, Nr 130, poz. 1112), art. 18 ust. 2 pkt 5, art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, zm: z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 214, poz. 1806) Rada Miasta Gdańska uchwala, co następuje:

§ 1

Uchwala się miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego ulicy Kartuskiej – części zachodniej w mieście Gdańsku, obejmujący obszar jak na rysunku planu.

§ 2

1. Ustala się podział obszaru objętego planem na 13 terenów (oznaczone symbolami trzycyfrowymi od 001 do 013) wydzielone liniami rozgraniczającymi oraz ich przeznaczenie według klasyfikacji strefowej. Pod pojęciem strefy rozumie się teren wydzielony liniami rozgraniczającymi o jednakowych zasadach zagospodarowania, przeznaczony pod określoną grupę funkcji, oznaczoną symbolem dwucyfrowym oraz pod sieci i urządzenia sieciowe infrastruktury technicznej.
2. Na potrzeby niniejszego planu definiuje się następujące strefy funkcyjne:
 - 23 – wszelkie formy budownictwa mieszkaniowego
 - 31 – strefa mieszana usługowo – mieszkaniowa zawierająca strefy 23 i 33

Usługi na dolnych kondygnacjach, w budynkach wolnostojących itd. – w ustalonych planem proporcjach pomiędzy funkcją mieszkaniową i usługową

 - 33 – usługi

Administracja publiczna, usługi handlu detalicznego, usługi kultury, usługi zdrowia i opieki społecznej, usługi oświaty, usługi nauki, usługi gastronomii, usługi łączności, usługi sportu, usługi turystyki i wczasów, usługi rzemiosła (poza zakładami obsługi samochodów, warsztatami samochodowymi, stacjami paliw), parkingi i garażowiska kubaturowe, biura instytucji komercyjnych, banki, mariny, miejsca kultu religijnego, małe hurtownie o wielkości przewozów nie przekraczającej przewozów związanych z handlem detalicznym, ogrody

zoologiczne i miejsca pokazu zwierząt, inne usługi na zasadzie analogii do funkcji wymienionych powyżej lub o analogicznym stopniu uciążliwości.

Dopuszcza się funkcję mieszkalną integralnie związaną z prowadzoną działalnością usługową.

Uwaga! Usługi rzemiosła nie są rozumiane jako działalność produkcyjna, ale tylko jako działalność usługowa, np.: fryzjer, szewc, tapicer, stolarz naprawiający meble, itp.

41 – strefa produkcyjno – usługowo – składowa
Jest to strefa umożliwiająca wszelką działalność komercyjną pod warunkiem, że dana produkcja i zastosowane technologie uniemożliwiają powstanie zagrożeń dla środowiska i życia ludności, nawet w przypadku awarii, poza: przemysłem chemicznym, metalurgicznym, wydobywczym, przemysłem wymagającym składowania dużych ilości materiałów w stanie sypkim pod gołym niebem, produkcją o znacznej skali uciążliwości wynikającej z wielkości produkcji, przewozów koniecznych dla tej produkcji, generacji ruchu, emisji zanieczyszczeń oraz ilości odpadów poprodukcyjnych.

Dopuszcza się strefę 33 plus stacje paliw, punkty naprawy samochodów, warsztaty samochodowe, składy (poza nieobudowanymi składami materiałów sypkich), hurtownie, małe zakłady produkcyjne, drobną wytwórczość, przemysł elektroniczny, produkcję urządzeń elektrycznych i mechanicznych (poza produkcją środków produkcji i pojazdów), porty żeglugi pasażerskiej, produkcję nieuciążliwą, produkcję spożywczą (poza wielkimi zakładami mięsnymi i przetwórstwem ryb),

azyle dla zwierząt, hodowle psów, zajezdnie tramwajowe i autobusowe, tereny składowania samochodów osobowych i samochodów ciężarowych.

Dopuszcza się funkcję mieszkalną integralnie związaną z prowadzoną działalnością komercyjną

62 – zieleń dostępna

Parki, lasy, skwery, zielone tereny rekreacyjne itd., elementy liniowej infrastruktury technicznej.

Dopuszcza się funkcje związane z obsługą użytkowników jak np. wypożyczalnie sprzętu turystycznego, rowerów, mała gastronomia, szalety, obsługa turystyczna, mała architektura, działalność handlowa i gastronomiczna z obiektów nie wymagających pozwolenia na budowę, jak np. sprzedaż z pojazdów mechanicznych lub przenośnych straganów rozstawionych tylko na czas sprzedaży (wymagane pozwolenie właściciela lub władającego terenem)

81 – drogi, ulice lokalne i dojazdowe oraz publiczne ciągi pieszo – jezdne

Dopuszcza się lokalizację kiosków sprzedających bilety komunikacji zbiorowej i artykuły zwyczajowo sprzedawane w kioskach typu „RUCH”.

83 – drogi i ulice główne oraz drogi i ulice główne o ruchu przyspieszonym

Dopuszcza się lokalizację kiosków sprzedających bilety komunikacji zbiorowej i artykuły zwyczajowo sprzedawane w kioskach typu „RUCH”.

§ 3

1. Wyjaśnienie pojęć użytych w niniejszym planie:

- 1) intensywność zabudowy – stosunek powierzchni całkowitej wszystkich kondygnacji naziemnych po obrysie z wyłączeniem tarasów i balkonów do powierzchni działki,
- 2) wysokość zabudowy – wysokość mierzona od naturalnej warstwiczy terenu w najniższym punkcie obrysu budynku do kalenicy lub najwyższego punktu

na pokryciu kubatury bez masztów odgromnikowych, anten i kominów w metrach.

2. Ustalone w planie zasady podziału terenów na działki nie dotyczą wydzielen geodezyjnych dla sieci i urządzeń sieciowych infrastruktury technicznej.
3. Wody opadowe lub roztopowe ujęte w systemy kanalizacyjne, pochodzące z powierzchni zanieczyszczonych miast wymagają oczyszczenia, zgodnie z przepisami szczególnymi.

§ 4

1. Ustala się wskaźniki parkingowe do obliczania zapotrzebowania inwestycji na miejsca postojowe dla samochodów osobowych.

Lp.	Rodzaj funkcji	Podstawa odniesienia	Wskaźniki miejsc postojowych	Uwagi
1	2	3	4	5
1.	Budynki mieszkalne jednorodzinne	1 mieszkanie	MIN 2	
2.	Budynki mieszkalne wielorodzinne	1 mieszkanie	MIN 1,2	
3.	Domy studenckie, hotele pracownicze	10 łóżek	MIN 2,3	
4.	Hotele, pensjonaty	10 łóżek	MIN 6	
5.	Motele	1 pokój	1,2	
6.	Domy dziennego i stałego pobytu dla osób starszych	15 łóżek	MIN 1,3	
7.	Sklepy o powierzchni sprzedażowej do 2000 m ² , domy towarowe wielokondygnacyjne	1000 m ² pow. sprzedażowej	MIN 25	
8.	Targowiska, hale targowe	1000 m ² pow. całkowitej	MIN 25	
9.	Restauracje, kawiarnie, bary	100 miejsc konsumpc.	MIN 24	
10.	Biura, urzędy, poczty, banki	1000 m ² pow. użytkowej	MIN 30	
11.	Przychodnie, gabinety lekarskie, kancelarie adwokackie	1000 m ² pow. użytkowej	MIN 30	
12.	Kościóły, kaplice	1000 m ² pow. użytkowej	MIN 12	
13.	Domy parafialne, domy kultury	1000 m ² pow. użytkowej	MIN 8	
14.	Kina, teatry	100 miejsc siedzących	MIN 22	
15.	Hale widowiskowe i widowiskowo-sportowe, stadiony	100 miejsc siedzących	MIN 16 + 0,3 m.p. dla autokaru	
16.	Obiekty muzealne i wystawowe	1000 m ² pow. użytkowej	MIN 20 +0,3 m.p. dla autokaru	
17.	Szkoły podstawowe i gimnazja	1 pomieszczenie do nauczania	MIN 1,5	
18.	Szkoły średnie	1 pomieszczenie do nauczania	MIN 1,5	
19.	Szkoły wyższe, obiekty dydaktyczne	10 studentów	MIN 1,5	
20.	Przedszkola, świetlice	1 oddział	MIN 3	
21.	Szpitala, kliniki	10 łóżek	MIN 6	
22.	Place składowe, hurtownie, magazyny	1000 m ² pow. składowej	MIN 4,5	Nie prowadzące handlu detalicznego
23.	Zakłady przemysłowe, rzemiosło	100 zatrudn.	MIN 20	
24.	Rzemiosło usługowe	100 m ² pow. użytkowej	MIN 3	

2. Dla funkcji nie wymienionych w ust. 1 powyższe wskaźniki stosuje się odpowiednio.

§ 5

Ustalenia szczegółowe planu są następujące:

**KARTA TERENU DO MIEJSCOWEGO PLANU
ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO Nr 2214**

1. NUMER TERENU 001 2. POWIERZCHNIA 0,11 ha
3. FUNKCJA LUB STREFA Z WYSZCZEGÓLNIENIEM FUNKCJI PREFEROWANEJ
Nr strefy 33 strefa usługowa
4. FUNKCJE WYŁĄCZONE JAKO NIEPOŻĄDANE
Obiekty handlowe o powierzchni sprzedażowej powyżej 2000 m²
5. FUNKCJE ISTNIEJĄCE NIE MIESZCZĄCE SIĘ W ZAKRESIE FUNKCJI DOPUSZCZALNYCH W STREFIE
Nie ustala się
6. WARUNKI URBANISTYCZNE
 - 1) intensywność zabudowy – nie ustala się,
 - 2) zasady podziału – nie ustala się,
 - 3) wysokość zabudowy – nie ustala się,
 - 4) proc. pokrycia działki zabudową – maks. 30%
 - 5) linie zabudowy – nie ustala się
7. WYMAGANE UDOGODNIENIA URBANISTYCZNE
Nie ustala się
8. PARKINGI
Zgodnie z § 4
9. ZASADY OBSŁUGI INFRASTRUKTURY
 - 1) drogi – dojazd od ul. Kartuskiej (013-83) poprzez istniejący zjazd poprzedzony pasem wyłączenia oraz od ulic projektowanych poza granicami planu,
 - 2) woda – z sieci wodociągowej,
 - 3) elektryczność – z sieci elektroenergetycznej,
 - 4) gaz – z sieci gazowej,
 - 5) ogrzewanie – z niskoemisyjnych źródeł lokalnych,
 - 6) ścieki – do proj. kanalizacji sanitarnej, a do czasu jej realizacji do zbiorników bezodpływowych,
 - 7) wody opadowe – do kanalizacji deszczowej,
 - 8) utylizacja odpadów stałych – po segregacji wywóz na składowisko miejskie.
10. WARUNKI WYNIKAJĄCE Z OCHRONY ŚRODOWISKA KULTUROWEGO
Nie ustala się
11. WARUNKI WYNIKAJĄCE Z OCHRONY ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO
Rozwiązania architektoniczne i konstrukcje ścian zewnętrznych budynków z mieszkaniami winny spełniać warunki zabezpieczeń akustycznych właściwych dla tego typu obiektów w strefie uciążliwości ul. Kartuskiej.
12. OBSZARY ZAGROŻEŃ
Nie ustala się
13. SPOSOBY ZAGOSPODAROWANIA TYMCZASOWEGO
Nie ustala się
14. STREFY ZORGANIZOWANEJ DZIAŁALNOŚCI INWESTYCYJNEJ, REWITALIZACJI, OBSZARY ZDEGRADOWANE
Nie ustala się
15. STAWKA PROCENTOWA
0%

16. ZACHĘTY DLA INWESTORÓW

Nie ustala się

17. INNE ZAPISY

- 1) Inne zapisy stanowiące: nie ustala się.
- 2) Postanowienia wynikające z przepisów szczególnych: nie ustala się.
- 3) Zalecenia nie będące podstawą wydawania decyzji administracyjnych:
 - a) teren integralnie związany z sąsiednim od strony północnej.
 - b) zaleca się przeznaczenie fragmentu terenu pozostającego w granicach planu na zielenią izolacyjną.

**KARTA TERENU DO MIEJSCOWEGO PLANU
ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO Nr 2214**

1. NUMER TERENU 002 2. POWIERZCHNIA 0,09 ha
3. FUNKCJA LUB STREFA Z WYSZCZEGÓLNIENIEM FUNKCJI PREFEROWANEJ
Nr strefy 31 strefa usługowo – mieszkaniowa
4. FUNKCJE WYŁĄCZONE JAKO NIEPOŻĄDANE
Obiekty handlowe o powierzchni sprzedażowej powyżej 2000 m², zabudowa mieszkaniowa.
5. FUNKCJE ISTNIEJĄCE NIE MIESZCZĄCE SIĘ W ZAKRESIE FUNKCJI DOPUSZCZALNYCH W STREFIE
Nie ustala się
6. WARUNKI URBANISTYCZNE
 - 1) intensywność zabudowy – nie ustala się,
 - 2) zasady podziału – nie ustala się,
 - 3) wysokość zabudowy – nie ustala się,
 - 4) proc. pokrycia działki zabudową – 20%,
 - 5) linie zabudowy – nie ustala się
7. WYMAGANE UDOGODNIENIA URBANISTYCZNE
Nie ustala się
8. PARKINGI
Zgodnie z § 4
9. ZASADY OBSŁUGI INFRASTRUKTURY
 - 1) drogi – dojazd od ul. Kartuskiej (013-83) poprzez istniejący zjazd poprzedzony pasem wyłączenia oraz od ulic projektowanych poza granicami planu,
 - 2) woda – z sieci wodociągowej,
 - 3) elektryczność – z sieci elektroenergetycznej,
 - 4) gaz – z sieci gazowej,
 - 5) ogrzewanie – z sieci ciepłowniczej lub z niskoemisyjnych źródeł lokalnych,
 - 6) ścieki – do kanalizacji sanitarnej,
 - 7) wody opadowe – do kanalizacji deszczowej,
 - 8) utylizacja odpadów stałych – po segregacji wywóz na składowisko miejskie.
10. WARUNKI WYNIKAJĄCE Z OCHRONY ŚRODOWISKA KULTUROWEGO
Nie ustala się
11. WARUNKI WYNIKAJĄCE Z OCHRONY ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO
Nie ustala się
12. OBSZARY ZAGROŻEŃ
Teren położony w zasięgu uciążliwości komunikacyjnych ul. Kartuskiej.
13. SPOSOBY ZAGOSPODAROWANIA TYMCZASOWEGO
Nie ustala się
14. STREFY ZORGANIZOWANEJ DZIAŁALNOŚCI INWE-

STYCYJNEJ, REWITALIZACJI, OBSZARY ZDEGRADOWANE

Nie ustala się

15. STAWKA PROCENTOWA
0%

16. ZACHĘTY DLA INWESTORÓW
Nie ustala się

17. INNE ZAPISY

1) Inne zapisy stanowiące: nie ustala się.

2) Postanowienia wynikające z przepisów szczególnych: nie ustala się.

3) Zalecenia nie będące podstawą wydawania decyzji administracyjnych:

a) teren integralnie związany z sąsiednim od strony północnej.

b) zaleca się przeznaczenie terenu na zieleni izolacyjną.

KARTA TERENU DO MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO Nr 2214

1. NUMER TERENU 003 2. POWIERZCHNIA 1,11 ha
3. FUNKCJA LUB STREFA Z WYSZCZEGÓLNIENIEM FUNKCJI PREFEROWANEJ

Nr strefy 62 zieleni dostępna – las

4. FUNKCJE WYŁĄCZONE JAKO NIEPOŻĄDANE
Pozostałe ze strefy z wyjątkiem elementów liniowej infrastruktury technicznej.

5. FUNKCJE ISTNIEJĄCE NIE MIESZCZĄCE SIĘ W ZAKRESIE FUNKCJI DOPUSZCZALNYCH W STREFIE
Nie ustala się

6. WARUNKI URBANISTYCZNE

1) intensywność zabudowy – nie ustala się,

2) zasady podziału – nie ustala się,

3) wysokość zabudowy – nie ustala się,

4) proc. pokrycia działki zabudową – nie ustala się,

5) linie zabudowy – nie ustala się

7. WYMAGANE UDOGODNIENIA URBANISTYCZNE
Nie ustala się

8. PARKINGI

Wyklucza się

9. ZASADY OBSŁUGI INFRASTRUKTURY

1) drogi – nie ustala się,

2) woda – nie ustala się,

3) elektryczność – nie ustala się,

4) gaz – nie ustala się,

5) ogrzewanie – nie ustala się,

6) ścieki – nie ustala się,

7) wody opadowe – zagospodarować na terenie,

8) utylizacja odpadów stałych – po segregacji wywóz na składowisko miejskie.

10. WARUNKI WYNIKAJĄCE Z OCHRONY ŚRODOWISKA KULTUROWEGO

Nie ustala się

11. WARUNKI WYNIKAJĄCE Z OCHRONY ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO

Nie ustala się

12. OBSZARY ZAGROŻEŃ
Nie ustala się

13. SPOSOBY ZAGOSPODAROWANIA TYMCZASOWEGO
Nie ustala się

14. STREFY ZORGANIZOWANEJ DZIAŁALNOŚCI INWESTYCYJNEJ, REWITALIZACJI, OBSZARY ZDEGRADOWANE
Nie ustala się

15. STAWKA PROCENTOWA
0%

16. ZACHĘTY DLA INWESTORÓW
Nie ustala się

17. INNE ZAPISY

1) Inne zapisy stanowiące: nie ustala się.

2) Postanowienia wynikające z przepisów szczególnych: nie ustala się.

3) Zalecenia nie będące podstawą wydawania decyzji administracyjnych: nie ustala się.

KARTA TERENU DO MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO Nr 2214

1. NUMER TERENU 004 2. POWIERZCHNIA 0,23 ha

3. FUNKCJA LUB STREFA Z WYSZCZEGÓLNIENIEM FUNKCJI PREFEROWANEJ

Nr strefy 33 strefa usługowa

4. FUNKCJE WYŁĄCZONE JAKO NIEPOŻĄDANE
Obiekty handlowe o powierzchni sprzedażowej powyżej 2000 m²

5. FUNKCJE ISTNIEJĄCE NIE MIESZCZĄCE SIĘ W ZAKRESIE FUNKCJI DOPUSZCZALNYCH W STREFIE
Nie ustala się

6. WARUNKI URBANISTYCZNE

1) intensywność zabudowy – nie ustala się,

2) zasady podziału – nie ustala się,

3) wysokość zabudowy – nie ustala się,

4) proc. pokrycia działki zabudową – 30%

5) linie zabudowy – nie ustala się

7. WYMAGANE UDOGODNIENIA URBANISTYCZNE
Nie ustala się

8. PARKINGI

Zgodnie z § 4

9. ZASADY OBSŁUGI INFRASTRUKTURY

1) drogi – dojazd z ul. Kartuskiej (013-83) wyłącznie poprzez jezdnię serwisową,

2) woda – z sieci wodociągowej,

3) elektryczność – z sieci elektroenergetycznej,

4) gaz – z sieci gazowej,

5) ogrzewanie – z niskoemisyjnych źródeł lokalnych,

6) ścieki – do proj. kanalizacji sanitarnej, a do czasu jej realizacji do zbiorników bezodpływowych,

7) wody opadowe – zagospodarować na terenie,

8) utylizacja odpadów stałych – po segregacji wywóz na składowisko miejskie.

10. WARUNKI WYNIKAJĄCE Z OCHRONY ŚRODOWISKA KULTUROWEGO

Nie ustala się

11. WARUNKI WYNIKAJĄCE Z OCHRONY ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO

Rozwiązania architektoniczne i konstrukcje ścian zewnętrznych budynków z mieszkaniami winny spełniać warunki zabezpieczeń akustycznych właściwych dla tego typu obiektów w strefie uciążliwości ul. Kartuskiej.

12. OBSZARY ZAGROŻEŃ
Nie ustala się

13. SPOSOBY ZAGOSPODAROWANIA TYMCZASOWEGO
Nie ustala się

14. STREFY ZORGANIZOWANEJ DZIAŁALNOŚCI INWESTYCYJNEJ, REWITALIZACJI, OBSZARY ZDEGRADOWANE
Nie ustala się

15. STAWKA PROCENTOWA
0%
16. ZACHĘTY DLA INWESTORÓW
Nie ustala się
17. INNE ZAPISY
- 1) Inne zapisy stanowiące: nie ustala się.
 - 2) Postanowienia wynikające z przepisów szczególnych: nie ustala się
 - 3) Zalecenia nie będące podstawą wydawania decyzji administracyjnych:
 - a) teren integralnie związany z sąsiednim od strony południowej.
 - b) zaleca się przeznaczenie terenu na zieleń izolacyjną.

**KARTA TERENU DO MIEJSCOWEGO PLANU
ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO Nr 2214**

1. NUMER TERENU 005 2. POWIERZCHNIA 0,015 ha
3. FUNKCJA LUB STREFA Z WYSZCZEGÓLNIENIEM FUNKCJI PREFEROWANEJ
Nr strefy 33 strefa usługowa
4. FUNKCJE WYŁĄCZONE JAKO NIEPOŻĄDANE
Obiekty handlowe o powierzchni sprzedażowej powyżej 2000 m²
5. FUNKCJE ISTNIEJĄCE NIE MIESZCZĄCE SIĘ W ZAKRESIE FUNKCJI DOPUSZCZALNYCH W STREFIE
Nie ustala się
6. WARUNKI URBANISTYCZNE
 - 1) intensywność zabudowy – nie ustala się,
 - 2) zasady podziału – nie ustala się,
 - 3) wysokość zabudowy – nie ustala się,
 - 4) proc. pokrycia działki zabudową – 30%
 - 5) linie zabudowy – nie ustala się
7. WYMAGANE UDOGODNIENIA URBANISTYCZNE
Nie ustala się
8. PARKINGI
Zgodnie z § 4
9. ZASADY OBSŁUGI INFRASTRUKTURY
 - 1) drogi – dojazd poprzez istniejący zjazd z ul. Kartuskiej (013-83) wspólny dla dwóch nieruchomości,
 - 2) woda – z sieci wodociągowej,
 - 3) elektryczność – z sieci elektroenergetycznej,
 - 4) gaz – z sieci gazowej,
 - 5) ogrzewanie – z niskoemisyjnych źródeł lokalnych,
 - 6) ścieki – do proj. Kanalizacji sanitarnej, a do czasu jej realizacji do zbiorników bezodpływowych,
 - 7) wody opadowe – zagospodarować na terenie,
 - 8) utylizacja odpadów stałych – po segregacji wywóz na składowisko miejskie.
10. WARUNKI WYNIKAJĄCE Z OCHRONY ŚRODOWISKA KULTUROWEGO
Nie ustala się
11. WARUNKI WYNIKAJĄCE Z OCHRONY ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO
Rozwiązania architektoniczne i konstrukcje ścian zewnętrznych budynków z mieszkaniami winny spełniać warunki zabezpieczeń akustycznych właściwych dla tego typu obiektów w strefie uciążliwości ul. Kartuskiej.
12. OBSZARY ZAGROŻEŃ
Nie ustala się
13. SPOSOBY ZAGOSPODAROWANIA TYMCZASOWEGO
Nie ustala się

14. STREFY ZORGANIZOWANEJ DZIAŁALNOŚCI INWESTYCYJNEJ, REWITALIZACJI, OBSZARY ZDEGRADOWANE
Nie ustala się
15. STAWKA PROCENTOWA
0%
16. ZACHĘTY DLA INWESTORÓW
Nie ustala się
17. INNE ZAPISY
 - 1) Inne zapisy stanowiące: nie ustala się.
 - 2) Postanowienia wynikające z przepisów szczególnych: nie ustala się
 - 3) Zalecenia nie będące podstawą wydawania decyzji administracyjnych:
 - a) teren integralnie związany z sąsiednim od strony południowej.
 - b) zaleca się wykorzystanie terenu na zieleń izolacyjną.

**KARTA TERENU DO MIEJSCOWEGO PLANU
ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO Nr 2214**

1. NUMER TERENU 006 2. POWIERZCHNIA 0,46 ha
3. FUNKCJA LUB STREFA Z WYSZCZEGÓLNIENIEM FUNKCJI PREFEROWANEJ
Nr strefy 41 strefa produkcyjno – usługowo – składowa
4. FUNKCJE WYŁĄCZONE JAKO NIEPOŻĄDANE
Obiekty handlowe o powierzchni sprzedażowej powyżej 2000 m²
5. FUNKCJE ISTNIEJĄCE NIE MIESZCZĄCE SIĘ W ZAKRESIE FUNKCJI DOPUSZCZALNYCH W STREFIE
Nie ustala się
6. WARUNKI URBANISTYCZNE
 - 1) intensywność zabudowy – nie ustala się,
 - 2) zasady podziału – nie ustala się,
 - 3) wysokość zabudowy – maks. 15,0 m,
 - 4) proc. pokrycia działki zabudową – nie ustala się,
 - 5) linie zabudowy – nie ustala się
7. WYMAGANE UDOGODNIENIA URBANISTYCZNE
Nie ustala się
8. PARKINGI
Zgodnie z § 4
9. ZASADY OBSŁUGI INFRASTRUKTURY
 - 1) drogi:
 - a) zasadniczy dojazd od strony północnej spoza granic planu; obsługa terenu od strony ul. Kartuskiej (013-83) wyłącznie poprzez jezdnię serwisową.
 - b) dopuszcza się zjazdy do stacji paliw z ul. Kartuskiej (013-83) z jezdni głównej.
 - 2) woda – z sieci wodociągowej,
 - 3) elektryczność – z sieci elektroenergetycznej,
 - 4) gaz – z sieci gazowej,
 - 5) ogrzewanie – z niskoemisyjnych źródeł lokalnych,
 - 6) ścieki – do kanalizacji sanitarnej,
 - 7) wody opadowe – do kanalizacji deszczowej,
 - 8) utylizacja odpadów stałych – po segregacji wywóz na składowisko miejskie.
10. WARUNKI WYNIKAJĄCE Z OCHRONY ŚRODOWISKA KULTUROWEGO
Nie ustala się
11. WARUNKI WYNIKAJĄCE Z OCHRONY ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO

Rozwiązania architektoniczne i konstrukcje ścian zewnętrznych budynków z mieszkaniami winny spełniać warunki zabezpieczeń akustycznych właściwych dla tego typu obiektów w strefie uciążliwości ul. Kartuskiej.

12. OBSZARY ZAGROŻEŃ
Teren o niekorzystnych warunkach geologiczno – gruntowych i wysokim poziomie wód gruntowych.
13. SPOSOBY ZAGOSPODAROWANIA TYMCZASOWEGO
Nie ustala się
14. STREFY ZORGANIZOWANEJ DZIAŁALNOŚCI INWESTYCYJNEJ, REWITALIZACJI, OBSZARY ZDEGRADOWANE
Nie ustala się
15. STAWKA PROCENTOWA
0%
16. ZACHĘTY DLA INWESTORÓW
Nie ustala się
17. INNE ZAPISY
 - 1) Inne zapisy stanowiące: nie ustala się.
 - 2) Postanowienia wynikające z przepisów szczególnych: nie ustala się
 - 3) Zalecenia nie będące podstawą wydawania decyzji administracyjnych:
 - a) teren integralnie związany z sąsiednim od strony północnej.
 - b) zaleca się realizację pasma zieleni wysokiej na styku z ulicą Kartuską (013-83).
 - c) lokalizacja obiektów kubaturowych wymaga poprzedzenia ekspertyzą geotechniczną.

KARTA TERENU DO MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO Nr 2214

1. NUMER TERENU 007 2. POWIERZCHNIA 0,41 ha
3. FUNKCJA LUB STREFA Z WYSZCZEGÓLNIENIEM FUNKCJI PREFEROWANEJ
Nr strefy 41 strefa produkcyjno – usługowo – składowa
4. FUNKCJE WYŁĄCZONE JAKO NIEPOŻĄDANE
Obiekty handlowe o powierzchni sprzedażowej powyżej 2000 m²
5. FUNKCJE ISTNIEJĄCE NIE MIESZCZĄCE SIĘ W ZAKRESIE FUNKCJI DOPUSZCZALNYCH W STREFIE
Nie ustala się
6. WARUNKI URBANISTYCZNE
 - 1) intensywność zabudowy – nie ustala się,
 - 2) zasady podziału – nie ustala się,
 - 3) wysokość zabudowy – maks. 15,0 m,
 - 4) proc. pokrycia działki zabudową – nie ustala się,
 - 5) linie zabudowy – nie ustala się
7. WYMAGANE UDOGODNIENIA URBANISTYCZNE
Nie ustala się
8. PARKINGI
Zgodnie z § 4
9. ZASADY OBSŁUGI INFRASTRUKTURY
 - 1) drogi:
 - a) zasadniczy dojazd od strony północnej spoza granic planu; obsługa terenu od strony ul. Kartuskiej (013-83) wyłącznie poprzez jezdnię serwisową,
 - b) dopuszcza się zjazdy do stacji paliw z ul. Kartuskiej (013-83) z jezdni głównej.
 - 2) woda – z sieci wodociągowej,

- 3) elektryczność – z sieci elektroenergetycznej,
 - 4) gaz – z sieci gazowej,
 - 5) ogrzewanie – z niskoemisyjnych źródeł lokalnych,
 - 6) ścieki – do kanalizacji sanitarnej,
 - 7) wody opadowe – do kanalizacji deszczowej,
 - 8) utylizacja odpadów stałych – po segregacji wywóz na składowisko miejskie.
10. WARUNKI WYNIKAJĄCE Z OCHRONY ŚRODOWISKA KULTUROWEGO
Nie ustala się
 11. WARUNKI WYNIKAJĄCE Z OCHRONY ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO
Rozwiązania architektoniczne i konstrukcje ścian zewnętrznych budynków z mieszkaniami winny spełniać warunki zabezpieczeń akustycznych właściwych dla tego typu obiektów w strefie uciążliwości ul. Kartuskiej.
 12. OBSZARY ZAGROŻEŃ
Nie ustala się
 13. SPOSOBY ZAGOSPODAROWANIA TYMCZASOWEGO
Nie ustala się
 14. STREFY ZORGANIZOWANEJ DZIAŁALNOŚCI INWESTYCYJNEJ, REWITALIZACJI, OBSZARY ZDEGRADOWANE
Nie ustala się
 15. STAWKA PROCENTOWA
0%
 16. ZACHĘTY DLA INWESTORÓW
Nie ustala się
 17. INNE ZAPISY
 - 1) Inne zapisy stanowiące: nie ustala się.
 - 2) Postanowienia wynikające z przepisów szczególnych: nie ustala się
 - 3) Zalecenia nie będące podstawą wydawania decyzji administracyjnych:
 - a) teren integralnie związany z sąsiednim od strony północnej.
 - b) zaleca się realizację pasma zieleni wysokiej na styku z ulicą Kartuską (013-83).

KARTA TERENU DO MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO Nr 2214

1. NUMER TERENU 008 2. POWIERZCHNIA 0,20 ha
3. FUNKCJA LUB STREFA Z WYSZCZEGÓLNIENIEM FUNKCJI PREFEROWANEJ
Nr strefy 33 strefa usługowa
4. FUNKCJE WYŁĄCZONE JAKO NIEPOŻĄDANE
Obiekty handlowe o powierzchni sprzedażowej powyżej 2000 m²
5. FUNKCJE ISTNIEJĄCE NIE MIESZCZĄCE SIĘ W ZAKRESIE FUNKCJI DOPUSZCZALNYCH W STREFIE
Istniejąca zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna bez możliwości rozbudowy.
6. WARUNKI URBANISTYCZNE
 - 1) intensywność zabudowy – nie ustala się,
 - 2) zasady podziału – nie ustala się,
 - 3) wysokość zabudowy – nie ustala się,
 - 4) proc. pokrycia działki zabudową – maks. 30%
 - 5) linie zabudowy – nie ustala się
7. WYMAGANE UDOGODNIENIA URBANISTYCZNE
Nie ustala się
8. PARKINGI
Zgodnie z § 4

9. ZASADY OBSŁUGI INFRASTRUKTURY

- 1) drogi – dojazd z ul. Kartuskiej (013-83) poprzez jezdnię serwisową oraz od ulic projektowanych poza granicami planu,
- 2) woda – z sieci wodociągowej,
- 3) elektryczność – z sieci elektroenergetycznej,
- 4) gaz – z sieci gazowej,
- 5) ogrzewanie – z niskoemisyjnych źródeł lokalnych,
- 6) ścieki – do proj. kanalizacji sanitarnej, a do czasu jej realizacji do zbiorników bezodpływowych,
- 7) wody opadowe – zagospodarować na terenie,
- 8) utylizacja odpadów stałych – po segregacji wywóz na składowisko miejskie.

10. WARUNKI WYNIKAJĄCE Z OCHRONY ŚRODOWISKA KULTUROWEGO

Nie ustala się

11. WARUNKI WYNIKAJĄCE Z OCHRONY ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO

Rozwiązania architektoniczne i konstrukcje ścian zewnętrznych budynków z mieszkaniami winny spełniać warunki zabezpieczeń akustycznych właściwych dla tego typu obiektów w strefie uciążliwości ul. Kartuskiej.

12. OBSZARY ZAGROŻEŃ

Nie ustala się

13. SPOSOBY ZAGOSPODAROWANIA TYMCZASOWEGO

Nie ustala się

14. STREFY ZORGANIZOWANEJ DZIAŁALNOŚCI INWESTYCYJNEJ, REWITALIZACJI, OBSZARY ZDEGRADOWANE

Nie ustala się

15. STAWKA PROCENTOWA

0%

16. ZACHĘTY DLA INWESTORÓW

Nie ustala się

17. INNE ZAPISY

- 1) Inne zapisy stanowiące: nie ustala się.
- 2) Postanowienia wynikające z przepisów szczególnych: nie ustala się
- 3) Zalecenia nie będące podstawą wydawania decyzji administracyjnych:
 - a) teren integralnie związany z sąsiednim od strony południowej.
 - b) zaleca się realizację pasma zieleni wysokiej na styku z ulicą Kartuską (013-83).

KARTA TERENU DO MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO Nr 2214

1. NUMER TERENU 009 2. POWIERZCHNIA 0,14 ha
3. FUNKCJA LUB STREFA Z WYSZCZEGÓLNIENIEM FUNKCJI PREFEROWANEJ
Nr strefy 41 strefa produkcyjno – usługowo – składowa
4. FUNKCJE WYŁĄCZONE JAKO NIEPOŻĄDANE
Obiekty handlowe o powierzchni sprzedażowej powyżej 2000 m²
5. FUNKCJE ISTNIEJĄCE NIE MIESZCZĄCE SIĘ W ZAKRESIE FUNKCJI DOPUSZCZALNYCH W STREFIE
Nie ustala się
6. WARUNKI URBANISTYCZNE
 - 1) intensywność zabudowy – nie ustala się,
 - 2) zasady podziału – nie ustala się,

- 3) wysokość zabudowy – maks. 15,0 m,
- 4) proc. pokrycia działki zabudową – nie ustala się,
- 5) linie zabudowy – nie ustala się

7. WYMAGANE UDOGODNIENIA URBANISTYCZNE

Nie ustala się

8. PARKINGI

Zgodnie z § 4

9. ZASADY OBSŁUGI INFRASTRUKTURY

- 1) drogi – dojazd od ulic projektowanych poza granicami planu,
- 2) woda – z sieci wodociągowej,
- 3) elektryczność – z sieci elektroenergetycznej,
- 4) gaz – z sieci gazowej,
- 5) ogrzewanie – z niskoemisyjnych źródeł lokalnych,
- 6) ścieki – do kanalizacji sanitarnej,
- 7) wody opadowe – do kanalizacji deszczowej,
- 8) utylizacja odpadów stałych – po segregacji wywóz na składowisko miejskie.

10. WARUNKI WYNIKAJĄCE Z OCHRONY ŚRODOWISKA KULTUROWEGO

Nie ustala się

11. WARUNKI WYNIKAJĄCE Z OCHRONY ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO

Rozwiązania architektoniczne i konstrukcje ścian zewnętrznych budynków z mieszkaniami winny spełniać warunki zabezpieczeń akustycznych właściwych dla tego typu obiektów w strefie uciążliwości ul. Kartuskiej.

12. OBSZARY ZAGROŻEŃ

Nie ustala się

13. SPOSOBY ZAGOSPODAROWANIA TYMCZASOWEGO

Nie ustala się

14. STREFY ZORGANIZOWANEJ DZIAŁALNOŚCI INWESTYCYJNEJ, REWITALIZACJI, OBSZARY ZDEGRADOWANE

Nie ustala się

15. STAWKA PROCENTOWA

0%

16. ZACHĘTY DLA INWESTORÓW

Nie ustala się

17. INNE ZAPISY

- 1) Inne zapisy stanowiące: ciąg pieszy łączący ul. Kalinową z ul. Kartuską po śladzie ul. Kalinowej (istniejące wydzielenie geodezyjne ul. Kalinowej)
- 2) Postanowienia wynikające z przepisów szczególnych: nie ustala się
- 3) Zalecenia nie będące podstawą wydawania decyzji administracyjnych:
 - a) teren integralnie związany z sąsiednim od strony północnej.
 - b) zaleca się realizację pasma zieleni wysokiej na styku z ulicą Kartuską (013-83).

KARTA TERENU DO MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO Nr 2214

1. NUMER TERENU 010 2. POWIERZCHNIA 0,12 ha
3. FUNKCJA LUB STREFA Z WYSZCZEGÓLNIENIEM FUNKCJI PREFEROWANEJ
Nr strefy 31 strefa usługowo – mieszkaniowa
4. FUNKCJE WYŁĄCZONE JAKO NIEPOŻĄDANE
Obiekty handlowe o powierzchni sprzedażowej powyżej 2000 m², zabudowa mieszkaniowa.

5. FUNKCJE ISTNIEJĄCE NIE MIESZCZĄCE SIĘ W ZAKRESIE FUNKCJI DOPUSZCZALNYCH W STREFIE
Nie ustala się
6. WARUNKI URBANISTYCZNE
 - 1) intensywność zabudowy – maks. 0,5,
 - 2) zasady podziału – nie ustala się,
 - 3) wysokość zabudowy – maks. 2,5 kondygnacji, maks. 12,0 m,
 - 4) proc. pokrycia działki zabudową – maks. 30%,
 - 5) linie zabudowy – nie ustala się
7. WYMAGANE UDOGODNIENIA URBANISTYCZNE
Nie ustala się
8. PARKINGI
Zgodnie z § 4
9. ZASADY OBSŁUGI INFRASTRUKTURY
 - 1) drogi – dojazd od ulic projektowanych poza granicami planu,
 - 2) woda – z sieci wodociągowej,
 - 3) elektryczność – z sieci elektroenergetycznej,
 - 4) gaz – z sieci gazowej,
 - 5) ogrzewanie – z niskoemisyjnych źródeł lokalnych,
 - 6) ścieki – do kanalizacji sanitarnej,
 - 7) wody opadowe – do kanalizacji deszczowej,
 - 8) utylizacja odpadów stałych – po segregacji wywóz na składowisko miejskie.
10. WARUNKI WYNIKAJĄCE Z OCHRONY ŚRODOWISKA KULTUROWEGO
Nie ustala się
11. WARUNKI WYNIKAJĄCE Z OCHRONY ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO
Minimum 30% powierzchni działek należy przeznaczyć na powierzchnię biologicznie czynną.
12. OBSZARY ZAGROZEŃ
Teren położony w zasięgu uciążliwości komunikacyjnych ul. Kartuskiej.
13. SPOSOBY ZAGOSPODAROWANIA TYMCZASOWEGO
Nie ustala się
14. STREFY ZORGANIZOWANEJ DZIAŁALNOŚCI INWESTYCYJNEJ, REWITALIZACJI, OBSZARY ZDEGRADOWANE
Nie ustala się
15. STAWKA PROCENTOWA
0%
16. ZACHĘTY DLA INWESTORÓW
Nie ustala się
17. INNE ZAPISY
 - 1) Inne zapisy stanowiące: nie ustala się.
 - 2) Postanowienia wynikające z przepisów szczególnych: nie ustala się
 - 3) Zalecenia nie będące podstawą wydawania decyzji administracyjnych:
 - a) teren integralnie związany z sąsiednim od strony północnej.
 - b) zaleca się realizację pasma zieleni wysokiej na styku z ulicą Kartuską (013-83).
4. FUNKCJE WYŁĄCZONE JAKO NIEPOŻĄDANE
Nie ustala się
5. FUNKCJE ISTNIEJĄCE NIE MIESZCZĄCE SIĘ W ZAKRESIE FUNKCJI DOPUSZCZALNYCH W STREFIE
Nie ustala się
6. WARUNKI URBANISTYCZNE
 - 1) intensywność zabudowy – nie ustala się,
 - 2) zasady podziału – nie ustala się,
 - 3) wysokość zabudowy – nie ustala się,
 - 4) proc. pokrycia działki zabudową – nie ustala się,
 - 5) linie zabudowy – nie ustala się
7. WYMAGANE UDOGODNIENIA URBANISTYCZNE
Nie ustala się
8. PARKINGI
Wyklucza się
9. ZASADY OBSŁUGI INFRASTRUKTURY
 - 1) drogi – nie ustala się,
 - 2) woda – nie ustala się,
 - 3) elektryczność – z sieci elektroenergetycznej,
 - 4) gaz – nie ustala się,
 - 5) ogrzewanie – nie ustala się,
 - 6) ścieki – nie ustala się,
 - 7) wody opadowe – zagospodarować na terenie,
 - 8) utylizacja odpadów stałych – po segregacji wywóz na składowisko miejskie.
10. WARUNKI WYNIKAJĄCE Z OCHRONY ŚRODOWISKA KULTUROWEGO
Nie ustala się
11. WARUNKI WYNIKAJĄCE Z OCHRONY ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO
Nie ustala się
12. OBSZARY ZAGROZEŃ
Nie ustala się
13. SPOSOBY ZAGOSPODAROWANIA TYMCZASOWEGO
Nie ustala się
14. STREFY ZORGANIZOWANEJ DZIAŁALNOŚCI INWESTYCYJNEJ, REWITALIZACJI, OBSZARY ZDEGRADOWANE
Nie ustala się
15. STAWKA PROCENTOWA
0%
16. ZACHĘTY DLA INWESTORÓW
Nie ustala się
17. INNE ZAPISY
 - 1) Inne zapisy stanowiące: nie ustala się.
 - 2) Postanowienia wynikające z przepisów szczególnych: nie ustala się.
 - 3) Zalecenia nie będące podstawą wydawania decyzji administracyjnych:
 - a) zaleca się wprowadzenie pasma zieleni wysokiej na styku z ulicą Kartuską (013-83)
 - b) dojazd od strony północnej spoza granic planu.

**KARTA TERENU DO MIEJSCOWEGO PLANU
ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO Nr 2214**

1. NUMER TERENU 011
2. POWIERZCHNIA 0,21 ha
3. FUNKCJA LUB STREFA Z WYSZCZEGÓLNIENIEM FUNKCJI PREFEROWANEJ
Nr strefy 62 zieleń dostępna

**KARTA TERENU DO MIEJSCOWEGO PLANU
ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO Nr 2214
DLA ULIC I DRÓG**

1. NUMER TERENU 012
2. POWIERZCHNIA 0,06 ha
3. ULICA LUB DROGA WRAZ Z OKREŚLENIEM KLASYFIKUJĄCYM FUNKCJONALNO – TECHNICZNYM
Nr strefy 81 Ulica lokalna L1/2 (jedna jezdnia, dwa pasy ruchu).
Szerokość pasa ruchu 3,0 m.

4. SZEROKOŚĆ W LINIACH ROZGRANICZAJĄCYCH
15,0 m
5. PARKINGI
Nie ustala się
6. WARUNKI WYNIKAJĄCE Z OCHRONY ŚRODOWISKA KULTUROWEGO
Nie ustala się
7. WARUNKI WYNIKAJĄCE Z OCHRONY ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO
Odprowadzenie wód opadowych do kanalizacji deszczowej
8. OBSZARY ZAGROŻEŃ
Nie ustala się
9. SPOSOBY ZAGOSPODAROWANIA TYMCZASOWEGO
Nie ustala się
10. INNE ZAPISY
 - 1) Inne zapisy stanowiące: stawka procentowa 0%,
 - 2) Postanowienia wynikające z przepisów szczególnych: nie ustala się,
 - 3) Zalecenia nie będące podstawą wydawania decyzji administracyjnych: nie ustala się.

**KARTA TERENU DO MIEJSCOWEGO PLANU
ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO Nr 2214
DLA ULIC I DRÓG**

1. NUMER TERENU 013 2. POWIERZCHNIA 17,41 ha
3. ULICA LUB DROGA WRAZ Z OKREŚLENIEM KLASYFIKUJĄCYM FUNKCJONALNO – TECHNICZNYM
Nr strefy 83
Ulica główna G2/2 (dwie jezdnie, dwa pasy ruchu) – ul. Kartuska.
Szerokość pasa ruchu 3,5 m. Trasa rowerowa główna.
4. SZEROKOŚĆ W LINIACH ROZGRANICZAJĄCYCH
Jak na rysunku planu nie mniej niż 35,0 m
5. PARKINGI
Nie ustala się
6. WARUNKI WYNIKAJĄCE Z OCHRONY ŚRODOWISKA KULTUROWEGO
Część terenu w strefie ochrony archeologicznej. Przed przystąpieniem do prac ziemnych zawiadomić Muzeum Archeologiczne w Gdańsku.
7. WARUNKI WYNIKAJĄCE Z OCHRONY ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO
 - 1) odprowadzenie wód opadowych do kanalizacji deszczowej,
 - 2) ochrona istniejącego zadrzewienia z dopuszczeniem wycinki w celach: zapewnienia bezpieczeństwa ruchu, niezbędnych rozwiązań technicznych, zapewnienia powiązań z przyległymi terenami, prowadzenia infrastruktury technicznej oraz niezbędnych cięć sanitarnych,
 - 3) projektowana rozbudowa wymaga wprowadzenia środków technicznych i biologicznych, ograniczających oddziaływanie na sąsiednie tereny chronione według wytycznych zawartych w ocenie wpływu na środowisko.
8. OBSZARY ZAGROŻEŃ
Przez teren przebiegają linie elektroenergetyczne 110kV wraz ze strefami bezpieczeństwa – jak na rysunku planu.
9. SPOSOBY ZAGOSPODAROWANIA TYMCZASOWEGO
Nie ustala się

10. INNE ZAPISY
 - 1) Inne zapisy stanowiące:
 - a) Stawka procentowa 0%,
 - b) Szerokość pasa dzielącego jezdnie – minimum 2,0 m,
 - c) Liczba zjazdów do istniejącego zainwestowania ograniczona przez wspólne zjazdy do minimum dwóch posesji,
 - d) Liczba zjazdów do terenów przeznaczonych pod nową zabudowę ograniczona wyłącznie do:
 - wjazdu i wyjazdu na/ze stacji paliw na wysokości terenu 006-41 lub terenu 007-41,
 - zjazdów na jezdnię serwisową,
 - zjazdów na ulice wewnętrzne,
 - e) Zjazdy poprzedzone powinny być pasem wyłączeń,
 - f) Wyklucza się zjazdy do pojedynczych nieruchomości,
 - g) Skrzyżowania o pełnych relacjach z następującymi ulicami:
 - skrzyżowanie z ulicą Otomińską – tzw. Nową Kalinową,
 - skrzyżowanie z ulicą zbiorczą biegnącą wzdłuż istniejącej linii wysokiego napięcia 110kV,
 - skrzyżowanie z ulicą Nowatorów i jej przedłużeniem na południe,
 - skrzyżowanie w rejonie ulicy Stokłoty,
 - skrzyżowanie w rejonie ulicy Bysewskiej i ulicy Smęgorzyńskiej,
 - skrzyżowanie na granicy z gminą Żukowo,
 - h) Skrzyżowania o ograniczonych relacjach wyłącznie do prawych skrętów z następującymi ulicami:
 - skrzyżowanie z ulicą Fabryczną,
 - skrzyżowanie z ulicą lokalną 012-81.
 - 2) Postanowienia wynikające z przepisów szczególnych: zagospodarowanie w strefie bezpieczeństwa linii elektroenergetycznej wysokiego napięcia 110 kV zgodnie z obowiązującymi przepisami.
 - 3) Zalecenia nie będące podstawą wydawania decyzji administracyjnych:
 - a) Zalecany typ przekroju drogi (ścieżki) rowerowej – jednostronna dwukierunkowa,
 - b) Droga rowerowa prowadzona po południowej stronie ulicy od granicy z gminą Żukowo do ul. Nowatorów, od ul. Nowatorów do węzła z Obwodnicą Trójmiasta po stronie północnej,
 - c) Formę skrzyżowań z ulicami wg pkt 10.1 lit.g zaleca się z wyspą centralną,
 - d) Przed wyjazdami i zjazdami z jezdni głównej ulicy zaleca się stosowanie pasów wyłączeń,
 - e) Zalecana szerokość pasa rozdzielającego – minimum 4,0 m,
 - f) Przystanki autobusowe za skrzyżowaniami,
 - g) W liniach rozgraniczających ulicy zaleca się lokalizację jezdni serwisowych bezpośrednio obsługujących przyległe tereny. Jezdnie te zaleca się lokalizować na wysokości terenów: 002-31, 004-33, 006-41, 007-41, 008-33 oraz na odcinku między skrzyżowaniem w rejonie linii wysokiego napięcia 110kV i skrzyżowaniem z ulicą Otomińską.

§ 6

1. Integralną częścią planu jest rysunek miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego ulicy Kartuskiej – części zachodniej w mieście Gdańsku w skali 1:2000 stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.
2. Na rysunku planu ustalono następujące elementy:
 - 1) granica opracowania,
 - 2) linie rozgraniczające tereny o różnych sposobach zagospodarowania,
 - 3) oznaczenia terenów wydzielonych liniami rozgraniczającymi wg klasyfikacji strefowej.

§ 7

Zobowiązuje się Prezydenta Miasta Gdańska do:

- 1) przedstawienia Wojewodzie Pomorskiemu niniejszej uchwały wraz z dokumentacją planistyczną w celu oceny zgodności z prawem,
- 2) skierowania, w terminie nie dłuższym niż 30 dni, niniejszej uchwały do ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego,
- 3) umieszczenia niniejszej uchwały na tablicy ogłoszeń Urzędu Miejskiego w Gdańsku.

§ 8

Tracą moc we fragmentach objętych granicami niniejszego planu:

- 1) miejscowy plan ogólny zagospodarowania przestrzennego dzielnicy mieszkaniowej Gdańsk – Kokoszki, zatwierdzony Uchwałą Nr XII/93/90 Miejskiej Rady Narodowej w Gdańsku z dnia 1 marca 1990 r. (Dz. Urz. Woj. Gdańskiego z dnia 16 maja 1990 r. Nr 12, poz. 81),
- 2) miejscowy plan szczegółowy zagospodarowania przestrzennego dzielnicy Jasień w Gdańsku zatwierdzony Uchwałą Nr XLI/281/92 Rady Miasta Gdańska z dnia 17 marca 1992 r. (Dz. Urz. Woj. Gd. z dnia 11 czerwca 1991 r. Nr 13, poz. 69),
- 3) miejscowy plan szczegółowy zagospodarowania przestrzennego dzielnicy Kokoszki jedn. A-B w Gdańsku zatwierdzony Uchwałą Nr XXIV/134/91 Rady Miasta Gdańska z dnia 28 maja 1991 r. (Dz. Urz. Woj. Gd. z dnia 26 lipca 1991 r. Nr 13, poz. 105),
- 4) miejscowy plan szczegółowy zagospodarowania przestrzennego dzielnicy Kokoszki jedn. G-H w Gdańsku zatwierdzony Uchwałą Nr XXIV/134/91 Rady Miasta Gdańska z dnia 28 maja 1991 r. (Dz. Urz. Woj. Gd. z dnia 26 lipca 1991 r. Nr 13, poz. 105),
- 5) miejscowy plan ogólny zagospodarowania przestrzennego miasta Gdańska zatwierdzony uchwałą Nr LXV/484/93 Rady Miasta Gdańska z dnia 29 czerwca 1993 r. (Dz. Urz. Woj. Gd. z dnia 30 września 1993 r. Nr 18, poz. 102).

§ 9

Uchwała wchodzi w życie z upływem 14 dni od ogłoszenia jej w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego z wyjątkiem § 7, który wchodzi w życie z dniem podjęcia uchwały.

Przewodniczący
Rady Miasta Gdańska
B. Oleszek

1295

UCHWAŁA Nr III/17/2002
Rady Gminy w Ostaszewie
z dnia 17 grudnia 2002 r.

w sprawie ustalenia zasad usytuowania miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych oraz wyznaczenia miejsc sprzedaży, podawania i spożywania napojów alkoholowych zawierających więcej niż 4,5% alkoholu na imprezach na otwartym powietrzu na terenie Gminy Ostaszewo.

Na podstawie art. 12 ust. 2 i art. 14 ust. 5 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (t.j. Dz. U. Nr 147, poz. 1231 z 12 września 2002 r. z póź.zm.) oraz art. 4 ust. 1 i 2 i art. 5 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłoszeniu aktów normatywnych i niektórych aktów prawnych (Dz. U. Nr 62 poz. 718 z póź.zm.) zarządza się co następuje:

§ 1

Ustala się zasady usytuowania miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych:

1. Punkty sprzedaży i podawania napojów alkoholowych nie mogą być usytuowane:
 - na placu wyznaczonym jako targowisko wiejskie w Ostaszewie – działka nr 445/1.
2. Sprzedaż, podawanie i spożywanie napojów alkoholowych zawierających więcej niż 4,5% alkoholu może odbywać się na imprezach na otwartym powietrzu i za zezwoleniem na terenie:
 - placu przy Ośrodku Kultury w Ostaszewie (z wyłączeniem imprez organizowanych dla dzieci i młodzieży),
 - na boiskach sportowych oraz wyznaczonych miejscach tylko w przypadku organizowania okolicznościowych imprez oraz dożynek na poszczególnych Sołectwach, z wyłączeniem imprez organizowanych dla dzieci i młodzieży.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Ostaszewo.

§ 3

Traci moc uchwała Nr XL/133/98 Rady Gminy Ostaszewo z dnia 21 kwietnia 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad wydawania i cofania zezwoleń na prowadzenie sprzedaży napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia na miejscu lub poza miejscem sprzedaży oraz prowadzenia kontroli w zakresie przestrzegania zasad obrotu tymi napojami.

§ 4

Uchwała wchodzi w życie w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego z mocą obowiązującą od 1 stycznia 2003 r.

Przewodniczący
Rady Gminy Ostaszewo
E. Sosin

1296**UCHWAŁA Nr IX/40/2003
Rady Gminy Ostaszewo
z dnia 24 kwietnia 2003 r.****w sprawie rozpatrzenia sprawozdania z wykonania budżetu za 2002 rok.**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142 poz. 1591 z późn. zm.) oraz art. 136 ust 1 i 2 ustawy z dnia 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 155 poz. 1591 z późn. zm) Rada Gminy uchwala, co następuje:

§ 1

Przyjmuje się sprawozdanie z wykonania budżetu gminy za 2002 rok w następujących kwotach:

I. Dochody ogółem:

Plan 5.257.417,-

Wykonanie 5.201.877,- stanowi to 98,9% wykonania planu

W tym:

1. Subwencje państwa:

Plan 2.660.086,-

Wykonanie 2.660.086,- stanowi to 100% planu do wykonania

2. Dotacje celowe otrzymane z budżetu państwa na realizację zadań administracji rządowej zlecone gminie:

Plan 458.199,-

Wykonanie 457.835,- stanowi to 99,9% wykonania do planu

3. Dotacje celowe otrzymane z budżetu państwa na realizację własnych zadań gminy

Plan 516.636,-

Wykonanie 512.794,- stanowi to 97,7% wykonania do planu

4. Dochody własne gminy uzyskane z różnych źródeł

Plan 1.622.496,-

Wykonanie 1.571.162,- stanowi to 96,8% wykonania do planu

II. Wydatki ogółem:

Plan 5.157.417,-

Wykonanie 4.801.908,- stanowi to 93,1% wykonania do planu

W tym:

1. Wydatki bieżące:

Plan 4.316.826,-

Wykonanie 4.132.816,- stanowi to 95,7% wykonania do planu

2. Wydatki majątkowe (inwestycyjne)

Plan 840.591,-

Wykonanie 669.092,- stanowi to 79,6% wykonania do planu

3. Wydatki bieżące zadań administracji rządowej zlecone gminie

Plan 458.199,-

Wykonanie 457.835,- stanowi to 99,9% wykonania do planu

§ 2

Przyjmuje się sprawozdanie z realizacji przychodów i wydatków Gminnego Funduszu Ochrony Środowiska za 2002 rok.

1. Przychody
Plan 4.700,-

Wykonanie 2.546,- stanowi to 54,2% wykonania do planu

2. Wydatki

Plan 8.000,-

Wykonanie 5.018,- stanowi to 62,7% wykonania do planu

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego.

Przewodniczący
Rady Gminy
E. Sosin

1297**UCHWAŁA Nr IX/43/2003
Rady Gminy Ostaszewo
z dnia 24 kwietnia 2003 r.****w sprawie inkasa na terenie sołectw gminy Ostaszewo z tytułu łącznego zobowiązania pieniężnego, podatku rolnego, podatku leśnego, podatku od nieruchomości, oraz za wystawianie świadectw miejsca pochodzenia zwierząt.**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tj. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.), art. 28 § 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926 z późn. zm.), art. 6b ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (Dz. U. z 1993 r. Nr 94, poz. 431 z późn. zm.), art. 6 ust. 8 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o podatku leśnym (Dz. U. z 2002 r. Nr 200, poz. 1682), art. 6 ust. 12 i art. 14 pkt 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (tj. Dz. U. z 2002 r. Nr 9, poz. 84 z późn. zm. (Dz. U. Nr 200, poz. 1683)), art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 r. o zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa oraz o Państwowej Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. Nr 60, poz. 369) Rada Gminy uchwala, co następuje:

§ 1

Zarządza się pobór w drodze inkasa łącznego zobowiązania pieniężnego, podatku od nieruchomości, podatku leśnego, podatku rolnego, oraz opłat za wydawanie świadectw miejsca pochodzenia zwierząt.

§ 2

Ustala się, iż inkasentami na terenie gminy Ostaszewo są softysi.

§ 3

Wysokość wynagrodzenia dla inkasentów z inkaso dla poszczególnych podatków i opłat ustala się procentowo:

I – Inkaso od zainkasowania kwot łącznego zobowiązania pieniężnego, podatku od nieruchomości, podatku rolnego, podatku leśnego, wynosi 4%.

II – Inkaso od opłat za wystawienia świadectw miejsca pochodzenia zwierząt wynosi 20% zebranej kwoty.

§ 4

Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Ostaszewo.

§ 5

Tracą moc uchwała Nr XXXIX/154/2002 Rady Gminy Ostaszewo z dnia 4 kwietnia 2002 r. w sprawie poboru podatków wchodzących w skład łącznego zobowiązania podatkowego podatku: rolnego, leśnego i od nieruchomości osób fizycznych.

§ 6

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia z mocą obowiązującą od 1 kwietnia 2003 r. i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego.

Przewodniczący
Rady Gminy
E. Sosin

1298

**UCHWAŁA Nr VII/36/2003
Rady Gminy Ostaszewo
z dnia 12 marca 2003 r.**

w sprawie zasad gospodarowania nieruchomościami stanowiącymi własność Gminy Ostaszewo.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 9 lit. „a”, art. 40 ust. 2 pkt 3 i 4, art. 42 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j.: Dz. U z 1996 r. Nr 13 poz. 74 z póź. zm.); 34 ust. 6 art. 37 ust. 3, art. 68 ust. 1 pkt 7 i ust. 3, art. 70 ust. 3. art. 73 ust. 3 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (t.j.: Dz. U Nr 46 z 2000 r. poz. 543) Rada Gminy uchwała, co następuje:

**ROZDZIAŁ I
Przepisy ogólne**

§ 1

1. Uchwała ma na celu racjonalnego gospodarowania nieruchomościami stanowiącymi gminny zasób nieruchomości.
2. Podstawę gospodarowania nieruchomościami stanowi miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Gminy Ostaszewo oraz studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Ostaszewo.

§ 2

Obrót nieruchomościami następuje na podstawie umów cywilnoprawnych, decyzji administracyjnych i innych tytułów prawnych.

§ 3

1. Gospodarowanie nieruchomościami, wchodzącymi w skład gminnego zasobu nieruchomościami, polega w szczególności na sprzedaży, oddawaniu w użytkowanie wieczyste, najem lub dzierżawę, użyczeniu i oddawaniu w trwałą zarząd.
2. Przedmiotem sprzedaży lub oddawaniu w użytkowanie wieczyste nie mogą być nieruchomości niezbędne dla właściwego wykonywania zadań gminy oraz pełniące lub mogące pełnić w przyszłości ważne funkcje związane z interesem społecznym.

§ 4

Ilekroć w uchwale jest mowa o:

- 1) ustawie – należy przez to rozumieć ustawę z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami;
- 2) gminie – należy przez to rozumieć Gminę Ostaszewo;
- 3) Wójta – należy rozumieć Wójta Gminy Ostaszewo:

ROZDZIAŁ II

Zasady nabywania nieruchomości do gminnego zasobu nieruchomości

§ 5

1. W granicach określonych planem zagospodarowania przestrzennego oraz studium i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Ostaszewo Wójt Gminy może nabywać nieruchomości stanowiące własność lub pozostające w użytkowaniu wieczystym osób prawnych do gminnego zasobu na cele związane z realizacją zadań GMINY.
2. Cena nabycia nieruchomości nie może przewyższać wartości ustalonej zgodnie z obowiązującymi przepisami.
3. W szczególnie uzasadnionych przypadkach Wójt Gminy może nabywać nieruchomości w drodze przetargu.

ROZDZIAŁ III

Zasady sprzedaży nieruchomości i oddawanie ich w użytkowanie wieczyste.

§ 6

1. Gospodarowanie nieruchomościami stanowiącymi własność Gminy Ostaszewo odbywa się w drodze przetargu ustnego nieograniczonego lub, po dwóch przetargach nieskutecznych, może nastąpić w drodze bez przetargowej wg następujących zasad:
 - a) nieruchomości nie zabudowane są zbywane w formie sprzedaży lub oddania w użytkowanie wieczyste;
 - b) nieruchomości zabudowane, jeżeli nie są użytkowane oraz brak jest możliwości ich zagospodarowania przez gminę, powinny być typowane do zbycia w formie sprzedaży zabudowań wraz ze sprzedażą gruntu lub oddaniem go w użytkowanie wieczyste;
3. Przy sprzedaży nieruchomości w drodze bezprzetargowej cenę nieruchomości ustala się w wysokości nie niższej niż jej wartość.

§ 7

1. Oddając nieruchomość w użytkowanie wieczyste Wójt Gminy określa w umowie sposób i termin zagospodarowania nieruchomości.
2. Stawka procentowa pierwszej opłaty z tytułu użytkowania wieczystego nieruchomości gruntowej wynosi 25% ceny gruntu.
3. Wysokość stawek procentowych opłat rocznych z tytułu użytkowania wieczystego jest uzależniona, na podstawie ustawy o gospodarce nieruchomościami, od określonego w umowie celu, na jaki nieruchomość została oddana.
4. W przypadku zbywania nieruchomości na rzecz najemców, nabywcy zobowiązani są do pokrycia kosztów dokumentacji niezbędnej do zbycia nieruchomości.

§ 9

1. Nieruchomości stanowiące własność gminy mogą być przez Wójta Gminy przekazywane komunalnym jednostkom organizacyjnym nie posiadającym osobowości prawnej i stowarzyszeniom, działającym na terenie gminy, w trwałą zarząd, najem, dzierżawę lub użyczenie.

Warunki korzystania z nieruchomości oddanej w najem, dzierżawę lub użyczenie określa umowa pomiędzy Wójtem Gminy a kierownictwem jednostki organizacyjnej lub stowarzyszenia.

ROZDZIAŁ IV**Użytkowanie, dzierżawa, najem
oraz inne tytuły prawne władania nieruchomościami**

§ 10

1. Wójt może przekazywać nieruchomości osobom prawnym i osobom fizycznym w użytkowanie, dzierżawę, najem lub udostępniać je na podstawie innych tytułów prawnych.
2. Warunki i opłaty z tytułu korzystania z nieruchomości gruntowych określa Wójt w ofercie przetargowej.
3. W przypadku zastosowania trybu bezprzetargowego warunki i opłaty ustala Wójt w drodze negocjacji.
4. W przypadku przekazania nieruchomości zabudowanych, wymagających nakładów na remont, przebudowę, rozbudowę, czas trwania umów winien być ustalony przy uwzględnieniu wymaganej wielkości nakładów.

**ROZDZIAŁ V
Przepisy końcowe**

§ 11

Zasady sprzedaży mieszkań i budynków komunalnych określają odrębne uchwały.

§ 12

Traci moc uchwała Rady Gminy Ostaszewo NrVII/29/99 z dnia 12 marca 1999 roku w sprawie gospodarowania nieruchomościami stanowiącymi własność gminy.

§ 13

Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Ostaszewo.

§ 14

Uchwała wchodzi w życie po ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego i podlega podaniu do publicznej wiadomości poprzez wywieszenie na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy w Ostaszewie.

Przewodniczący
Rady Gminy
E. Sosin

1299**UCHWAŁA Nr VII/37/2003
Rady Gminy Ostaszewo
z dnia 12 marca 2003 r.**

w sprawie ustalenia zasad polityki czynszowej dla gminnego zasobu mieszkaniowego.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 i art. 40 ust. 1 usta-

wy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. Z 1996 r. Nr 13, poz. 74 z późn. zm.) oraz art. 21 ust. 2 pkt 4 i art. 23 ust. 4 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu Cywilnego (Dz. U. Nr 71, poz. 733) Rada Gminy Ostaszewo uchwała, co następuje:

§ 1

Ustala się zasoby polityki czynszowej, które stanowiąc będą element wieloletniego programu zagospodarowania mieszkaniowym zasobem gminy.

§ 2

Ustala się następujące rodzaje czynszów:

- a) za lokale mieszkalne;
- b) za lokale socjalne.

§ 3

1. Czynsz obejmuje: podatek od nieruchomości, koszty administrowania, koszty konserwacji, utrzymania technicznego budynku, koszty utrzymania zieleni oraz wszystkich pomieszczeń wspólnego użytkowania, w tym opłaty za utrzymanie czystości, energię cieplną i elektryczną.
2. Najemca oprócz czynszu jest zobowiązany do uiszczenia związanych z eksploatacją mieszkania opłat, tj. opłat za dostawę do lokalu energii, wody oraz odbiór nieczystości stałych i płynnych.

§ 4

1. Ustala się czynniki obniżające i podwyższające stawki czynszu według załącznika Nr 1 do uchwały.
2. Czynniki obniżające stawki czynszu nie dotyczą czynszu za lokale socjalne.

§ 5

Przez powierzchnię użytkową lokalu rozumie się powierzchnię wszystkich pomieszczeń znajdujących się w lokalu, a w szczególności pokoi, kuchni, spiżarni, przedpokoju, alków, holi, korytarzy, łazienek oraz innych pomieszczeń służących mieszkalnemu i gospodarczym potrzebom lokatora, bez względu na ich przeznaczenie i sposób używania. Za powierzchnię użytkową lokalu nie uważa się powierzchni balkonów, tarasów, szaf i schowków w ścianach, pralni, suszarni, strychów, piwnic i komórek przeznaczonych do przechowywania opału.

§ 6

Stawka czynszu miesięcznego za 1 m² powierzchni użytkowej ustala z uwzględnieniem zasad zawartych w niniejszej uchwale Wójt Gminy.

§ 7

Stawka czynszu za lokal socjalny nie może przekroczyć połowy stawki najniższego czynszu obowiązującego w gminnym zasobie mieszkaniowym.

§ 8

1. W czasie trwania stosunku najmu wynajmujący może podwyższyć stawkę czynszu, jeżeli dokonał w lokalu ulepszeń mających wpływ na wysokość czynszu.
2. W przypadku uszczuplenia wyposażenia technicznego z przyczyn leżących po stronie wynajmującego, czynsz najmu zmniejsza się zgodnie z załącznikiem nr 1 do uchwały.
3. W przypadku podnajęcia całego lub części lokalu dokonanego za pisemną zgodą wynajmującego, wysokość czynszu podwyższa się o 30%.

§ 9

Czynsz najmu płacony jest z góry do 10 dnia każdego miesiąca do rąk wynajmującego lub na wskazany przez niego rachunek, z wyjątkiem przypadków gdy strony pisemnie ustaliły zmianę terminu i formy.

§ 10

1. Wynajmujący lokal może podwyższyć czynsz, wypowiadając dotychczasową wysokość czynszu, najpóźniej na miesiąc naprzód na koniec m-ca kalendarzowego.
2. Podwyżka czynszu oraz innych opłat za używanie lokalu z wyjątkiem opłat niezależnych od właściciela nie mogą w danym roku przekroczyć średniorocznego wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem w minionym roku w stosunku do roku poprzedzającego rok miniony nie więcej niż o:
 - 1) 50% – jeżeli roczna wysokość czynszu nie przekracza 1% wartości odtworzeniowej,
 - 2) 25% – jeżeli roczna wysokość czynszu jest wyższa niż 1% i nie przekracza 2% wartości odtworzeniowej,
3. Podwyższenie czynszu i innych opłat za używanie lokalu mieszkalnego zgodnie z zasadami ujętymi w pkt 2 może być dokonywana nie częściej niż co 6 m-cy.

§ 11

Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Ostaszewo.

§ 12

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego.

Przewodniczący Rady Gminy
E. Sosin

Załącznik
do Uchwały Nr VII/37/2003
Rady Gminy Ostaszewo
z dnia 12 marca 2003 r.

Czynniki dodatkowe wpływające na poziom czynszu

1. Kryteria stanowiące podstawę do obniżenia stawki:
 - a) budynek ze względu na okres eksploatacji kwalifikuje się do remontu – zmniejszenie stawki czynszu o 10%,
 - b) położenie lokalu w budynku ze względu na następczynienie niekorzystne – zmniejszenie stawki o 10%,
 - c) WC lub woda poza lokalem mieszkalnym – zmniejszenie stawki o 10%,
 - d) ciemna kuchnia lub pokój w lokalu mieszkalnym o 10%.
2. Kryteria stanowiące podstawę do podwyższenia stawki bazowej:
 - a) położenie budynku w strefie wsi Ostaszewo i Nowa Kościelnica podwyższenie stawki o 10%,
 - b) położenie lokalu w budynku jednorodzinny – podwyższenie stawki bazowej o 10%,
 - c) wyposażenie lokalu w centralne ogrzewanie z kotłowni – podwyższenie stawki o 10%.
3. W przypadku wystąpienia łącznie kilku kryteriów podwyższających i lub obniżających stawki procentowe podlegają zsumowaniu.

1300

UCHWAŁA Nr VII/102/03
Rady Miasta Sopotu
z dnia 30 maja 2003 r.

w sprawie zmiany uchwały Rady Miasta Sopotu z dnia 6 grudnia 2002 r. Nr III/22/2002 w sprawie określenia wysokości dziennych stawek opłaty targowej oraz unormowania innych spraw dotyczących tej opłaty na obszarze miasta Sopotu.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 8 w zw. z art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142 poz. 1591 zm. z 2002 r. Dz. U. Nr 23 poz. 220; Nr 62 poz. 558 i Nr 113 poz. 984), art. 19 pkt 1 lit. a) oraz pkt 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2002 r. Nr 9 poz. 84 zm. 2002 r. Dz. U. Nr 200 poz. 1683) Rada Miasta Sopotu uchwala, co następuje

§ 1

W uchwale Rady Miasta Sopotu z dnia 6 grudnia 2002 r. Nr III/22/2002 w sprawie określenia wysokości dziennych stawek opłaty targowej oraz unormowania innych spraw dotyczących tej opłaty na obszarze miasta Sopotu, wprowadza się następujące zmiany:

1. W § 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do poboru opłaty targowej na targowisku miejskim oraz na obszarze wokół targowiska ograniczonego ulicami: Jana z Kolna, Polna oraz drogą je łączącą w miejscach do tego wyznaczonych, wyznacza się „NON STOP” Sp. z o.o. z siedzibą w Sopocie.

§ 2

Pozostałe zapisy uchwały pozostają bez zmian

§ 3

Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Sopotu.

§ 4

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego.

Przewodniczący
Rady Miasta Sopotu
W. Augustyniak

1301

UCHWAŁA Nr VIII/57/2003
Rady Gminy Szemud
z dnia 3 czerwca 2003 r.

w sprawie ustalenia zasad wynajmowania i ustalania polityki czynszowej najmu lokali mieszkalnych stanowiących własność Gminy Szemud.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15, art. 40 ust. 1 i art. 42 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tj. z 2001 r. Dz. U. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) oraz art. 8 pkt 1, art. 21 ust. 2 pkt 4 i w związku z art. 21 ust. 3 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. Nr 71, poz. 733 z późn. zm.) – Rada Gminy Szemud uchwala, co następuje:

§ 1

Gmina Szemud wynajmuje lokale mieszkalne osobom spełniającym kryteria określone niniejszą uchwałą oraz ustala zasady określania stawki czynszu w oparciu o kryteria wskazane niniejszą uchwałą.

§ 2

Osoby ubiegające się o zawarcie umowy najmu lokalu składają wniosek – podanie do Wójta Gminy Szemud.

§ 3

Wnioskodawca w dniu złożenia wniosku o lokal mieszkalny winien spełniać następujące kryteria:

- 1) być zameldowanym na pobyt stały na terenie gminy Szemud co najmniej 5 lat przed datą złożenia wniosku, nie dotyczy to nauczycieli ubiegających się o mieszkanie na czas pozostawania w stosunku pracy w szkołach na terenie gminy Szemud,
- 2) zamieszkiwać w lokalu, w którym na jedną uprawnioną osobę przypada nie więcej niż 5 m² powierzchni pokoi,
- 3) gdy zameldowany jest w lokalu, do którego tytuł prawny posiada inna osoba, kryterium powierzchniowego nie stosuje się,
- 4) średni dochód miesięczny na jednego członka gospodarstwa domowego w okresie trzech miesięcy poprzedzających dzień złożenia wniosku nie przekracza 120% najniższej emerytury w gospodarstwie jednoosobowym lub 75% najniższej emerytury w gospodarstwie składającym się z większej ilości osób,
- 5) nie posiadać tytułu prawnego do innego lokalu mieszkalnego

§ 4

O lokal mieszkalny znajdujący się w budynku szkolnym może ubiegać się tylko nauczyciel lub pracownik zatrudniony w szkole na terenie gminy Szemud.

§ 5

Osoby nie spełniające kryteriów przewidzianych w § 3 mogą ubiegać się o najem lokalu w przypadkach losowych (np. klęski żywiołowe, katastrofa, pożar lub inne zdarzenia losowe).

§ 6

1. Stawki czynszu na 1 m² powierzchni użytkowej lokalu stanowiącego własność Gminy ustala Wójt Gminy Szemud

uwzględniając czynniki podwyższające lub obniżające ich wartość użytkową w szczególności:

- 1) położenie budynku względem siedziby Gminy i skomunikowania miejscowości z Gminą, w której lokal jest położony,
 - 2) położenie lokalu w budynku,
 - 3) wyposażenie budynku w urządzenia techniczne i instalacje oraz ich stan,
 - 4) ogólny stan techniczny budynku,
2. Wykaz czynników podwyższających lub obniżających stawkę czynszu określa tabela Nr 1 stanowiąca załącznik do niniejszej Uchwały.

§ 7

Zmiany stawek czynszu mogą być dokonywane dwa razy do roku w terminach:

- 1) w miesiącu czerwcu z tytułu zmiany stawki bazowej,
- 2) od stycznia danego roku w przypadku wykonania robót remontowo-modernizacyjnych poprawiających stan techniczny lokalu mieszkalnego.

§ 8

Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Szemud.

§ 9

Traci moc uchwała Nr VII/48/2003 z dnia 29 kwietnia 2003 r. w sprawie określenia stawek czynszu regulowanego za lokale mieszkalne i pomieszczenia przynależne do lokalu mieszkalnego.

§ 10

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego.

Przewodniczący
Rady Gminy
E. Walkusz

Załącznik Nr 1
do Uchwały Nr VIII/57/2003
Rady Gminy Szemud
z dnia 3 czerwca 2003 r.

TABELA OCZYNSZOWAŃ MIESZKAŃ

	Stan wyposażenia mieszkań w instalacje	Stawka bazowa czynszu	Położenie budynku		Położenie mieszk. w budynku		Stan techniczny w budynku	
			1. Korzystne +10	2. Niekorzystne -10	3. Korzystne +10	4. Niekorzystne -10	5. dobry +10	6. Poniżej przeciętnej -10
1.	Mieszkanie wyposażone w w.c. z łazienką, c.o. lub ogrzewanie etażowe.	100						
2.	Mieszkanie wyposażone w w.c. z łazienką bez ogrzewania c.o. lub etażowego.	85						
3.	Mieszkanie wyposażone tylko w w.c. lub tylko w łazienkę.	70						
4.	Mieszkanie wyposażone tylko w instalację wod. – kanalizacyjną.	55						
ogółem								

1. korzystne położenie budynku – korzystne położenie w gminie, w miejscowości, dobre połączenie komunikacyjne,
2. niekorzystne położenie budynku – w miejscowości na peryferiach, słaba komunikacja,
3. korzystne położenie mieszkania w budynku – położone na parterze, I i II piętrze, nasłonecznione,
4. niekorzystne położenie mieszkania w budynku – mieszkanie ciemne, wilgotne,
5. dobry stan techniczny budynku – budynek niedawno remontowany np. wymieniony dach, okna w mieszkaniu,
6. poniżej przeciętnej stan techniczny – budynek o dużym stopniu zniszczeniu, wymagający remontu.

1302

**UCHWAŁA Nr VII/53/2003
Rady Gminy Szemud
z dnia 29 kwietnia 2003 r.**

w sprawie zmiany uchwały Nr XXXIII/282/2001 Rady Gminy Szemud z dnia 27 lipca 2001 r. w sprawie szczegółowych zasad udzielania dotacji dla niepublicznych szkół podstawowych oraz gimnazjów działających na terenie Gminy Szemud.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) w związku z art. 90 ust. 1, 3 i 4 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (t.j. Dz. U. z 1996 r. Nr 67, poz. 329 z późn. zm.) Rada Gminy Szemud uchwala, co następuje:

§ 1

Uchyla się dotychczasową treść § 1 uchwały Nr XXXIII/282/2001 Rady Gminy Szemud z dnia 27 lipca 2001 r. w sprawie szczegółowych zasad udzielania dotacji dla niepublicznych szkół podstawowych oraz gimnazjów działających na terenie Gminy Szemud.

§ 2

Paragraf 1 uchwały otrzymuje nowe brzmienie o treści:

1. Niepubliczne szkoły podstawowe (o uprawnieniach szkół publicznych) prowadzone na terenie Gminy Szemud otrzymują z budżetu Gminy dotację na każdego ucznia w wysokości kwoty przewidzianej na jednego ucznia danego typu i rodzaju szkoły w części oświatowej subwencji ogólnej otrzymywanej przez Gminę Szemud powiększonej o 15%, jednak nie więcej niż 100% wydatków bieżących ponoszonych w przeliczeniu na 1 ucznia w szkołach podstawowych prowadzonych przez Gminę Szemud.
2. Niepubliczne gimnazja (o uprawnieniach szkół publicznych) prowadzone na terenie Gminy Szemud otrzymują z budżetu Gminy dotację na każdego ucznia w wysokości kwoty przewidzianej na jednego ucznia danego typu i rodzaju szkoły w części oświatowej subwencji ogólnej otrzymywanej przez Gminę Szemud.
3. Oddziały klas „O” w niepublicznych szkołach podstawowych otrzymują z budżetu Gminy Szemud dotację na każde dziecko w wysokości 100% wydatków bieżących ponoszonych w przeliczeniu na 1 dziecko w oddziałach klas „O” w szkołach podstawowych prowadzonych przez Gminę Szemud.
4. Kwoty dotacji (ogółem) o których mowa w ust. 1, 2 i 3 zaokrągla się do pełnych złotych w taki sposób, że końcówkę 0,50 zł i mniej pomija się, zaś pow. 0,50 zł zaokrągla się w górę.

§ 3

Pozostała treść uchwały nie ulega zmianie.

§ 4

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego.

Przewodniczący
Rady Gminy
E. Walkusz

1303

**KOMUNIKAT Nr 1
Dyrektora Urzędu Morskiego w Słupsku
z dnia 10 maja 2003 r.**

w sprawie ilości, rodzaju i rozmieszczenia środków i urządzeń ratunkowych dla poszczególnych kategorii statków oraz w sprawie minimalnego zestawu urządzeń nawigacyjnych, radiowych i środków sygnałowych dla typów statków.

Na podstawie § 7 ust. 2 i 3 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 13 grudnia 2002 r. w sprawie szczególnych warunków bezpiecznego uprawiania żeglugi przez statki morskie (Dz. U. Nr 222, poz. 1867) podaje się do wiadomości, co następuje:

§ 1

Określa się:

- 1) ilość, rodzaj i rozmieszczenie środków ratunkowych dla poszczególnych kategorii statków określonych w § 7 ust. 1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 13 grudnia 2002 r. w sprawie szczególnych warunków bezpiecznego uprawiania żeglugi przez statki (Dz. U. Nr 222, poz. 1867), zwanego dalej rozporządzeniem,
- 2) minimalny zestaw urządzeń nawigacyjnych, radiowych i środków sygnałowych dla statków, o których mowa w pkt 1,

§ 2

Przez rodzaje żeglugi, w zależności od których ustalono wyposażenie statków w środki i urządzenia ratunkowe oraz minimalny zestaw urządzeń nawigacyjnych, radiowych i środków sygnałowych, należy rozumieć rodzaje żeglugi określone w przepisach rozporządzenia.

§ 3

1. Statki powinny być wyposażone w urządzenia i środki ratunkowe zgodnie z niniejszym komunikatem.
2. Wyposażenie statków w urządzenia i środki ratunkowe ustala się w zależności od kategorii, do której zgodnie z rozporządzeniem został zaliczony statek, od typu statku i od rodzaju żeglugi, którą statek uprawia.
3. Wyposażenie poszczególnych kategorii statków w środki i urządzenia ratunkowe określa załącznik nr 1 do niniejszego komunikatu.

§ 4

W żegludze krajowej wprowadza się następujący podział statków pasażerskich odpowiednio do odbywanych podróży:

klasa A – oznacza żeglugę na obszarach morskich w rejonie żeglugi poza B, C i D;

klasa B – oznacza żeglugę przybrzeżną w obszarze działania służby poszukiwawczo-ratowniczej;

klasa C – oznacza żeglugę na obszarach morskich, gdzie prawdopodobieństwo przekroczenia znaczącej wysokości fali równej 2,5 m jest mniejsze niż 10% w określonych dla żeglugi porach roku przy spełnieniu następujących warunków:

— odległość od miejsca schronienia nie przekracza 15 mil morskich,

— odległość od linii brzegu morskiego nie przekracza 5 mil morskich,

— rejon objęty jest działaniem służby poszukiwawczo-ratowniczej;

klasa D – oznacza żeglugę na obszarach morskich, gdzie prawdopodobieństwo przekroczenia znaczącej wysokości fali równej 1,5 m jest mniejsze niż 10% w określonych dla żeglugi porach roku przy spełnieniu następujących warunków:

- odległość od miejsca schronienia nie przekracza 6 mil morskich,
- odległość od linii brzegu morskiego nie przekracza 3 mil morskich;
- rejon objęty jest działaniem służby poszukiwawczo ratowniczej.

§ 5

1. Armator obowiązany jest sporządzić plan rozmieszczenia środków ratunkowych na statku.
2. Plan rozmieszczenia środków ratunkowych, o których mowa w ust. 1 wymaga zatwierdzenia przez Dyrektora Urzędu Morskiego w Słupsku.
3. Z wymagań, o których mowa w ust. 1 zwalnia się statki wymienione w załączniku nr 1 § 5, kategoria C2, typy statków 4 do 7 oraz § 6, kategoria D, typy statków 5 do 8.

§ 6

Na statkach pasażerskich uprawiających żeglugę na morzu terytorialnym lub morskich wodach wewnętrznych przed odcumowaniem należy przeprowadzić instruktaż dla pasażerów dotyczący rozmieszczenia pasów ratunkowych, dróg ewakuacyjnych i miejsc zbiórek oraz zademonstrować zakładanie pasa ratunkowego. Powyższe nie dotyczy rejsów, których czas trwania nie przekracza 30 minut.

§ 7

1. Środki ratunkowe znajdujące się na statku, poza wyposażeniem w przedmioty związane z nimi konstrukcyjnie, powinny być wyposażone w przedmioty służące do ratowania życia na morzu.
2. Wyposażenie łodzi ratunkowych i ratowniczych oraz tratw powinno być zgodne z przepisami międzynarodowymi, z zastrzeżeniem ust. 3.
3. Dopuszcza się wyposażenie pneumatycznych tratw ratunkowych dla statków w żegludze przybrzeżnej, osłoniętej i portowej zgodnie z Konwencją SOLAS i Kodeksem LSA tak, jak dla statków pasażerskich odbywających krótkie podróże międzynarodowe – „SOLAS B PACK”.

§ 8

1. Ustala się tablicę minimalnego zestawu urządzeń nawigacyjnych, radiowych i środków sygnałowych dla statków w żegludze portowej, osłoniętej, przybrzeżnej i międzynarodowej, stanowiącą załącznik nr 2 do niniejszego komunikatu.
2. Na każdym statku powinien znajdować się zestaw urządzeń nawigacyjnych, radiowych i środków sygnałowych zgodny z tablicą wskazaną w ust. 1.

§ 9

1. Ilość, rodzaj i rozmieszczenie urządzeń i środków ratunkowych wyszczególnionych w załączniku nr 1 z zastrzeżeniem ust. 3, dla poszczególnych kategorii statków, a także minimalny zestaw urządzeń nawigacyj-

nych, radiowych i środków sygnałowych wyszczególniony w załączniku nr 2 określa dyrektor Urzędu Morskiego w Słupsku.

2. Wyszczególnione w załącznikach nr 1 i 2 urządzenia i środki ratunkowe oraz urządzenia nawigacyjne, radiowe i środki sygnałowe powinny odpowiadać wymaganiom określonym w przepisach instytucji klasyfikacyjnych.
3. Rodzaj i ilość urządzeń i środków ratunkowych dla statków pasażerskich (w tym dla pasażerskich jednostek szybkich) oraz pozostałych statków o pojemności brutto powyżej 500 w żegludze międzynarodowej określają wymagania Konwencji SOLAS i kodeksów IMO.
4. Ilekroć wyposażenie w środki ratunkowe uzależnione jest od długości statku, przyjmuje się jego długość pomiarową określoną przepisami Międzynarodowej konwencji o pomierzaniu pojemności statków z 1969 r.

§ 10

Znajdujące się na statku niesprawne, a nie wymagane przez załączniki do niniejszego komunikatu środki ratunkowe, urządzenia lub wyposażenie muszą być wyraźnie oznaczone jako niezdatne do użytku. Dyrektor Urzędu może polecić usunięcie w/w przedmiotów w określonym terminie.

§ 11

1. Dyrektor Urzędu Morskiego w Słupsku może zwolnić statki objęte umowami międzynarodowymi od dopełnienia niektórych wymogów ustalonych w tych umowach, jeżeli umowy międzynarodowe zezwalają na takie zwolnienie.
2. Dyrektor Urzędu Morskiego w Słupsku może zwolnić statek określony w załącznikach nr 1 i 2 od dopełnienia niektórych wymagań ustalonych w tych załącznikach, jeżeli uzna to za możliwe ze względu na rodzaj podróży i warunki żeglugi. W takim wypadku Dyrektor Urzędu Morskiego w Słupsku może zwiększyć inne wymagania z zakresu wyposażenia statków w urządzenia i środki ratunkowe, w przedmioty stanowiące wyposażenie środków ratunkowych oraz minimalnego zestawu urządzeń nawigacyjnych, radiowych i środków sygnałowych.

§ 12

Traci moc zarządzenie nr 1 Dyrektora Urzędu Morskiego w Słupsku z dnia 2 marca 2000 r. w sprawie wyposażenia statków w urządzenia i środki ratunkowe, określenia rodzaju przedmiotów stanowiących wyposażenie środków ratunkowych oraz minimalnego zestawu urządzeń nawigacyjnych, radiowych i środków sygnałowych. (Dz.Urz.Woj.Pomorskiego Nr 39 poz. 239 i Dz.Urz.Woj.Zachodniopomorskiego Nr 16 poz. 165),

§ 13

Zasady wyposażenia statków oraz tablice określone niniejszym komunikatem wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 2003 r. i podlegają ogłoszeniu w Dziennikach Urzędowych Województw Pomorskiego i Zachodniopomorskiego.

Dyrektor
Urzędu Morskiego w Słupsku
A. Szczotkowski

Załącznik Nr 1
do komunikatu Nr 1
Dyrektora Urzędu Morskiego w Słupsku
z dnia 10 maja 2003 r.

WYPOSAŻENIE STATKÓW W ŚRODKI I URZĄDZENIA RATUNKOWE

Kate- goria	Typ statków zaliczanych do kategorii	Rodzaj żeglugi	Ilość, rodzaj środków i urządzeń ratunkowych
§ 1. Kategoria A1. Statki pasażerskie			
A.1.	1.	Statki pasażerskie o długości 24 m i większej	Krajowa
			<ol style="list-style-type: none"> 1) Łodzie lub tratwy ratunkowe dla 110% osób na statku. Ilość jednostek ratunkowych, która znajduje się na burcie, winna być zwiększona, aby uwzględnić możliwość utraty lub niezadziałania największej jednostki ratunkowej, zapewniając miejsca dla ogólnej liczby osób na statku. 2) Łódź ratownicza z możliwością wodowania z każdej burty. 3) Koła ratunkowe: 8 szt. 4) Wyposażenie kół ratunkowych: <ol style="list-style-type: none"> a) dwa w pławki świetlno-dymne, b) pozostałe w nietonącą linkę ratunkową, c) 50% kół w samoczynnie zapalające się pławki świetlne. 5) Pasy ratunkowe dla 105% osób na statku. 6) Pasy ratunkowe dla dzieci w ilości 10% ogólnej liczby osób na statku. 7) Komplet wyrzutni linki ratunkowej. 8) Na statkach pasażerskich mających w świadectwie klasy znak C lub D przewożących do 250 pasażerów: <ol style="list-style-type: none"> a) zmniejsza się ilość kół ratunkowych do 4 szt.; b) na statkach których stępka została położona w dniu wejścia w życie niniejszego komunikatu lub po tej dacie zwiększa się pojemność łodzi lub tratw ratunkowych do 125% liczby osób na statku.
	2.	Statki pasażerskie o długości poniżej 24 m.	Krajowa
			<ol style="list-style-type: none"> 1. Łodzie lub tratwy ratunkowe dla 110% osób na statku. Ilość jednostek ratunkowych, która znajduje się na burcie, winna być zwiększona, aby uwzględnić możliwość utraty lub niezadziałania największej jednostki ratunkowej, zapewniając miejsca dla ogólnej liczby osób na statku.

				<p>2) Łódź ratownicza z możliwością opuszczania z każdej burty lub inne skuteczne urządzenie ratownicze służące do ratowania człowieka za burcią.</p> <p>3) Koła ratunkowe 4 szt. z których dwa powinny być wyposażone w pławki świetlno-dymne, pozostałe w nietonącą linkę ratunkową.</p> <p>4) Pasy ratunkowe dla 105% liczby osób na statku.</p> <p>5) Pasy ratunkowe dla dzieci w ilości 10% ogólnej liczby osób na statku.</p>
§ 2. Kategoria A.2. Statki pasażerskie				
A.2.	1.	Statki pasażerskie	Osłonięta, portowa	<p>1) Łodzie lub tratwy ratunkowe, albo otwarte dwustronnie tratwy pneumatyczne o łącznej pojemności wystarczającej dla ogólnej liczby osób na statku.</p> <p>2) Łódź ratownicza (z możliwością wodowania z każdej burty) lub inne skuteczne urządzenie ratownicze służące do ratowania człowieka za burcią.</p> <p>3) Koła ratunkowe w ilości nie mniejszej niż:</p> <p>a) 4 -gdy długość statku wynosi poniżej 24 m</p> <p>b) 6 – gdy długość statku wynosi 24 m i powyżej</p> <p>4) Wyposażenie kół ratunkowych:</p> <p>a) po jednym na każdej burcie w samoczynnie zapalającą się pławkę</p> <p>b) świetlno-dymną. po jednym na każdej burcie w nietonącą linkę ratunkową,</p> <p>5) Pasy ratunkowe:</p> <p>a) dla 105% osób na statku,</p> <p>b) pasy ratunkowe dla dzieci w ilości 10% ogólnej liczby osób na statku.</p> <p>6) Połowa kompletu wyrzutni linki ratunkowej, jeśli długość statku wynosi 24 m i powyżej. W żegludze portowej wymóg nie obowiązuje.</p>

B	1.	Statki towarowe inne niż zbiornikowce o pojemności brutto poniżej 500	Międzynarodowa, przybrzeżna	<ol style="list-style-type: none"> 1) Tratwy ratunkowe nie mniej niż dwie o łącznej pojemności wystarczającej dla ogólnej liczby osób na statku. W przypadku braku możliwości łatwego przemieszczania tratw z burty na burzę – należy zwiększyć ich pojemność do ogólnej ilości osób na każdej z burt. 2) Łódź ratownicza (z możliwością wodowania z każdej burty) lub inne skuteczne urządzenie ratownicze służące do ratowania. 3) Koła ratunkowe w ilości: <ol style="list-style-type: none"> a) 4 – gdy długość statku wynosi b) poniżej 24 m 6 – gdy długość statku wynosi 24 m i powyżej. 4) Wyposażenie kół ratunkowych: <ol style="list-style-type: none"> a) po jednym na każdej burcie w samoczynnie zapalającą się pławkę b) świetlno-dymną, po jednym na każdej burcie w nietonącą linkę ratunkową. 5) Pasy ratunkowe <ol style="list-style-type: none"> a) po jednym dla każdej osoby znajdującej się na statku, b) dodatkowe dla wachty. 6) Kombinezon ratunkowy w żegludze międzynarodowej dla każdej osoby znajdującej się na statku. 7) Komplet wyrzutni linki ratunkowej.
	2.	Zbiornikowce o pojemności brutto poniżej 500	Międzynarodowa, przybrzeżna	<ol style="list-style-type: none"> 1) Na każdej burcie łódź ratunkowa motorowa częściowo lub całkowicie zakryta o łącznej pojemności wystarczającej dla wszystkich osób na statku. 2) Tratwy ratunkowe o łącznej pojemności wystarczającej dla ogólnej liczby osób na statku. W przypadku braku możliwości łatwego przemieszczania tratw z burty na burzę – należy zwiększyć ich pojemność do ogólnej ilości osób na każdej burcie. 3) Łódź ratownicza (z możliwością wodowania z każdej burty) lub inne skuteczne urządzenie ratownicze służące do ratowania człowieka za burtą.

				<ol style="list-style-type: none"> 4) Koła ratunkowe w ilości: <ol style="list-style-type: none"> a) 4 – gdy długość statku wynosi mniej niż 24 m b) 6 – gdy długość statku wynosi 24 m i powyżej. 5) Wyposażenie kół ratunkowych: <ol style="list-style-type: none"> a) jedno na każdej burcie w pławkę świetlno–dymną b) jedno na każdej burcie w nietonącą linkę ratunkową 6) Pasy ratunkowe: <ol style="list-style-type: none"> a) po jednym dla każdej osoby znajdującej się na statku, b) dodatkowe dla wachty na mostku i w siłowni 7) Kombinezon ratunkowy w żegludze międzynarodowej dla każdej osoby znajdującej się na statku 8) Komplet wyrzutni linki ratunkowej
§ 4. Kategoria C.1. Statki rybackie				
C.1.	1.	Statki rybackie o długości 75 m i powyżej wliczając w to statki przetwarzające swoje połowy	Międzynarodowa	<ol style="list-style-type: none"> 1) Półzakryte lub częściowo zakryte łodzie ratunkowe na każdej burcie o pojemności wystarczającej dla 50% osób na statku, w tym po jednej łodzi motorowej na każdej burcie. 2) Łódź ratownicza z możliwością wodowania z każdej burty. 3) Tratwy ratunkowe na każdej burcie o łącznej pojemności wystarczającej dla ogólnej ilości osób na statku. 4) Koła ratunkowe: szt. 8. 5) Wyposażenie kół ratunkowych: <ol style="list-style-type: none"> a) jedno na każdej burcie w pławkę świetlno-dymną, b) jedno na każdej burcie w samoczynnie zapalającą się pławkę świetlną. c) dwa na każdej burcie w nietonącą linkę ratunkową, 6) Kombinezon ratunkowy dla każdej osoby znajdującej się na statku. 7) Pasy ratunkowe w ilości: <ol style="list-style-type: none"> a) po jednym dla każdej osoby na statku, b) dodatkowe dla wachty. 8) Komplet wyrzutni linki ratunkowej.

§ 5. Kategoria C.2. Statki rybackie			
C.2.	1.	Statki rybackie o długości od 45 m do poniżej 75 m wliczając w to statki przetwarzające swoje połowy .	<p style="text-align: center;">Międzynarodowa</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Częściowo zakryte łodzie ratunkowe na każdej burcie o pojemności wystarczającej dla 50% osób na statku, w tym po jednej łodzi z napędem motorowym na każdej burcie, jeśli całkowita liczba osób na statku wynosi 100 lub więcej. 2) Łódź ratownicza z możliwością wodowania z każdej burty. 3) Tratwy ratunkowe na każdej burcie o pojemności wystarczającej dla pomieszczenia 50% ogólnej liczby osób. 4) Koła ratunkowe: 6 szt. 5) Wyposażenie kół ratunkowych: <ol style="list-style-type: none"> a) jedno na każdej burcie w pławkę świetlno-dymną, b) jedno na każdej burcie w samoczynnie zapalającą się pławkę świetlną. c) jedno na każdej burcie w nietonącą linkę ratunkową, 6) Pasy ratunkowe w ilości: <ol style="list-style-type: none"> a) po jednym dla każdej osoby na statku, b) dodatkowe dla wachty. 7) Kombinezon ratunkowy dla każdej osoby znajdującej się na statku 8) Komplet wyrzutni linki ratunkowej.
	2.	Statki rybackie o długości od 24 m do 45 m włącznie.	<p style="text-align: center;">Międzynarodowa</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Tratwy ratunkowe na każdej burcie o pojemności wystarczającej dla pomieszczenia ogólnej liczby osób znajdujących się na statku. 2) Łódź ratownicza z możliwością wodowania z każdej burty lub inne skuteczne urządzenie do ratowania człowieka za burta. 3) Koła ratunkowe: 4 szt. 4) Wyposażenie kół ratunkowych: <ol style="list-style-type: none"> a) jedno na każdej burcie w samoczynnie zapalającą się pławkę świetlno-dymną, b) jedno na każdej burcie w nietonącą linkę ratunkową. 5) Pasy ratunkowe w ilości: <ol style="list-style-type: none"> a) po jednym dla każdej osoby na statku, b) dodatkowe dla wachty. 6) Kombinezon ratunkowy dla każdej osoby znajdującej się na statku . 7) Komplet wyrzutni linki ratunkowej.

	3. Statki rybackie o długości od 24 m do 45 m włącznie.	Przybrzeżna	<ol style="list-style-type: none"> 1) Tratwy ratunkowe na każdej burcie o pojemności wystarczającej dla ogólnej liczby osób znajdujących się na statku. 2) Łódź ratownicza z możliwością wodowania z każdej burty lub inne skuteczne urządzenie do ratowania człowieka za burta. 3) Koła i pasy ratunkowe – zgodnie z ust 2 pkt 3), 4) i 5). 4) Połowa kompletu wyrzutni linki ratunkowej.
	4. Statki rybackie o długości od 15 m do poniżej 24 m.	Międzynarodowa ograniczona do Bałtyku	<ol style="list-style-type: none"> 1) Tratwy ratunkowe o łącznej pojemności wystarczającej dla ogólnej liczby osób znajdujących się na statku. 2) Koła ratunkowe - 2 szt. 3) Wyposażenie kół ratunkowych: <ol style="list-style-type: none"> a) jedno w samoczynnie zapalającą się pławkę świetlną, b) jedno w nietonącą linkę ratunkową. 4) Pas ratunkowy dla każdej osoby znajdującej się na statku. 5) Kombinezon ratunkowy dla każdej osoby znajdującej się na statku.
	5. Statki rybackie o długości od 15 m do poniżej 24 m.	Przybrzeżna	<ol style="list-style-type: none"> 1) Tratwa ratunkowa o pojemności wystarczającej dla ogólnej liczby osób znajdujących się na statku. 2) Koła i pasy ratunkowe - jak w ust. 4 punkty 2), 3) i 4).
	6. Łodzie rybackie pokładowe o długości do 15 m.	Przybrzeżna, krajowa, osłonięta	<ol style="list-style-type: none"> 1) W żegludze przybrzeżnej i krajowej tratwy ratunkowe lub pływaki ratunkowe z kombinezonami ratunkowymi dla ogólnej liczby osób znajdujących się na statku. 2) W żegludze osłoniętej i krajowej ograniczonej do 6 Mm tratwy ratunkowe lub pływaki ratunkowe lub kombinezony ratunkowe dla ogólnej liczby osób znajdujących się na statku (pływaki ratunkowe – dopuszczalny okres używania do 31.12.2004 r.). 3) Koła ratunkowe - 2 szt., wyposażone jak w § 6 ust. 4 pkt. 3). 4) Pas ratunkowy dla każdej osoby znajdującej się na statku.
	7. Łodzie rybackie otwarte	Osłonięta, krajowa	<ol style="list-style-type: none"> 1) Jedno koło ratunkowe na 2 osoby. 2) Pas ratunkowy dla każdej osoby znajdującej się na łodzi. 3) Kamizelka asekuracyjna, albo kombinezon ratunkowy lub ochronny dla każdej osoby na łodzi.

§ 6. Kategoria D. Statki specjalistyczne			
D.	1.	Statki szkolne, naukowo-badawcze o pojemności brutto mniejszej niż 500	<p style="text-align: center;">Międzynarodowa ograniczona do Bałtyku</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Tratwy ratunkowe na każdej burcie o takiej łącznej pojemności, aby zapewnić miejsca dla ogólnej liczby osób znajdujących się na statku 2) Jeżeli tratwy ratunkowe wymagane w ust. 1 pkt. 2 nie mogą być w łatwy sposób przemieszczane na dowolną burtę statku w celu opuszczenia ich na wodę, to należy zapewnić dodatkowe tratwy ratunkowe tak, aby łączna pojemność tratw dostępnych na każdej burcie zapewniała miejsce dla 150% osób na statku. 3) Łódź ratownicza z możliwością wodowania z każdej burty 4) Koła ratunkowe w liczbie: <ol style="list-style-type: none"> a) 6 - gdy długość statku wynosi poniżej 60 m b) 10 - gdy długość statku wynosi 60 m i więcej. 5) Wyposażenie kół ratunkowych: <ol style="list-style-type: none"> a) po jednym na każdej burcie w pławkę świetlno-dymną, b) po dwa na każdej burcie w samozapalającą się pławkę świetlną na statku o długości 60 m i więcej lub po jednym na statku o długości poniżej 60 m c) pozostałe na każdej burcie w nietonącą linkę ratunkową. 6) Pasy ratunkowe w ilości: <ol style="list-style-type: none"> a) po jednym dla każdej osoby znajdującej się na statku, b) dodatkowe pasy ratunkowe dla wacht, c) dodatkowe w ilości nie mniejszej niż 5% ogólnej liczby znajdujących się na statku osób. 7) Kombinezon ratunkowy dla każdej osoby znajdującej się na statku. 8) Komplet wyrzutni linki ratunkowej.
	2.	Statki hydrograficzne, lodołamacze, holowniki, dźwigi pływające, pożarnicze, pogłębiarki i inne specjalistyczne z napędem własnym o pojemności brutto mniejszej niż 500, a większej niż 300	<ol style="list-style-type: none"> 1) Tratwy ratunkowe w ilości nie mniejszej niż dwie o łącznej pojemności wystarczającej dla 200% liczby osób znajdujących się na statku. 2) Łódź ratownicza z możliwością wodowania z każdej burty lub inne skuteczne urządzenie do ratowania człowieka za burtą.

		Międzynarodowa, przybrzeżna	<ol style="list-style-type: none"> 3) Koła ratunkowe: 6 szt. 4) Wyposażenie kół ratunkowych: <ol style="list-style-type: none"> a) jedno na każdej burcie w samoczynnie zapalającą się pławkę świetlno-dymną, b) jedno na każdej burcie w nietonącą linkę ratunkową. 5) Pas ratunkowy dla każdej osoby znajdującej się na statku i dodatkowe dla wachty. 6) Kombinezon ratunkowy dla każdej osoby znajdującej się na statku w żegludze przekraczającej żeglugę przybrzeżną. 7) Komplet wyrzutni linki ratunkowej.
	<p>3. Statki hydrograficzne, lodołamacze, dźwigi pływające, pożarnicze, pogłębiarki, holowniki, z możliwością przewozu osób, i inne specjalistyczne z napędem własnym o pojemności brutto 300 i mniejszej.</p>	Międzynarodowa, przybrzeżna	<ol style="list-style-type: none"> 1) Tratwy ratunkowe w ilości nie mniejszej niż dwie o łącznej pojemności wystarczającej dla 200 % osób znajdujących się na statku lub 2) tratwa ratunkowa o pojemności wystarczającej dla ogólnej liczby osób znajdujących się na statku w żegludze przybrzeżnej i krajowej, gdy długość statku wynosi poniżej 21 m. 3) Łódź ratownicza lub inne skuteczne urządzenie do ratowania człowieka za burtą. 4) Koła ratunkowe: 4 szt. 5) Wyposażenie kół ratunkowych: <ol style="list-style-type: none"> a) jedno w samozapalającą się b) pławkę świetlną, jedno w nietonącą linkę ratunkową. 6) Pas ratunkowy dla każdej osoby znajdującej się na statku i dodatkowe dla wachty. 7) Kombinezon ratunkowy dla każdej osoby znajdującej się na statku w żegludze przekraczającej żeglugę przybrzeżną. 8) Komplet wyrzutni linki ratunkowej dla holowników przeznaczonych dla ratownictwa oraz statków, których długość wynosi 24 m i powyżej.
	<p>4. Platformy wiertnicze</p>		<ol style="list-style-type: none"> 1) Łodzie ratunkowe motorowe dla wszystkich osób znajdujących się na platformie badawczej, a na platformie wydobywczej dla 200% osób na platformie.

		Międzynarodowa ograniczona do Bałtyku	<ol style="list-style-type: none"> 2) Łódź ratownicza lub inne skuteczne urządzenie do ratowania człowieka za burtą 3) Tratwy ratunkowe o łącznej pojemności wystarczającej dla 150% osób na platformie. 4) Koła ratunkowe: 8 szt. 5) Wyposażenie kół ratunkowych: <ol style="list-style-type: none"> a) 50% w samoczynnie zapalającą się pławkę świetlną, b) 50% w nietonącą linkę ratunkową. 6) Pas ratunkowy dla każdej osoby znajdującej się na platformie i dodatkowe w miejscach pełnienia wacht. 7) Kombinezony ratunkowe dla każdej osoby znajdującej się na platformie.
5.	Holowniki, statki Pilotowe, statki kontrolne, statki pożarnicze, motorówki i inne specjalistyczne z napędem własnym.	Oslonięta oraz wyjście na redę	<ol style="list-style-type: none"> 1) Łódź ratunkowa lub tratwa ratunkowa o pojemności wystarczającej dla ogólnej liczby osób znajdujących się na statku. 2) Koła ratunkowe w ilości: <ol style="list-style-type: none"> a) 2 – gdy długość statku wynosi do 21 m, b) 4 – gdy długość statku wynosi 21 m i powyżej, 3) Wyposażenie kół ratunkowych: <ol style="list-style-type: none"> a) jedno na każdej burcie w samozapalającą się pławkę świetlną, b) jedno na każdej burcie w nietonącą linkę ratunkową, 4) Pas ratunkowy dla każdej osoby na statku.
6.	Statki wyszczególnione w ust. 5 oraz pływające rusztowania zacumowane do burty statku	Portowa	<ol style="list-style-type: none"> 1) Jedno koło dla dwóch osób, lecz nie mniej niż 2 szt. 2) Wyposażenie kół ratunkowych: <ol style="list-style-type: none"> a) jedno w samozapalającą się pławkę świetlną, b) jedno na w nietonącą linkę ratunkową, 3) Pasy ratunkowe dla wszystkich osób na statku.
7.	Statki bez własnego napędu jak: magazyny pływające, szalandy, koszarki, warsztaty pontony, pogłębiarki itp. z załogą na burcie.	Zacumowane przy nabrzeżu	<ol style="list-style-type: none"> 1) Koła ratunkowe: 2 szt. 2) Wyposażenie kół ratunkowych: <ol style="list-style-type: none"> a) jedno w samozapalającą się pławkę świetlną, b) każde w nietonącą linkę ratunkową.

				3) Dla statków pełniących funkcje hotelowe lub restauracyjne dyrektor urzędu morskiego odrębnie określa wyposażenie ratunkowe odpowiednie do potrzeb.
	8.	Statki wyszczególnione w ust. 7 holowane z załogą na burcie.	Każdy rodzaj żeglugi lub stojące samodzielnie na kotwicy	Wyposażone jak w ust. 6 oraz dodatkowo w łódź ratunkową lub tratwę ratunkową o pojemności wystarczającej dla wszystkich osób znajdujących się na statku.
§ 7. Kategoria E. Statki ratownicze				
E	1.	Statki morskiej służby poszukiwania i ratownictwa typu SAR 1500	Międzynarodowa ogr. do Bałtyku	<ol style="list-style-type: none"> 1) Koła ratunkowe: 2 szt. 2) Wyposażenie kół ratunkowych: <ol style="list-style-type: none"> a) jedno w samozapalającą się pławkę dymną, b) jedno w nietonącą linkę ratunkową. 3) Pas ratunkowy dla każdego członka załogi. 4) Kombinezon ochronny (zgodny z LSA) dla każdego członka załogi. 5) Komplet wyrzutni linki ratunkowej. 6) Rakiety spadochronowe czerwone – szt.6
	2.	Łódź ratownicza (o długości do 14 m)	Krajowa do 6 mil od brzegu	<ol style="list-style-type: none"> 1) Pas ratunkowy lub kamizelka ratunkowa pneumatyczna (zgodna z LSA) dla każdego członka załogi 2) Kombinezon ochronny (zgodny z LSA lub wg wzoru zatwierdzonego przez administrację morską do stosowania na łodziach ratowniczych) dla każdego członka załogi.
	3.	Jednostki morskiej służby poszukiwania i ratownictwa nie wymienione w ust. 1 i 2.	Międzynarodowa ogr. do Bałtyku, przybrzeżna	Wyposażenie jak statki specjalistyczne - §6 – Kategoria D ust. 2 lub 3 (odpowiednio do wielkości).

PRZYPISY I WYJAŚNIENIA

1. Pasy ratunkowe mogą być zastąpione kombinezonami ratunkowymi, jeżeli spełniają warunki pasa ratunkowego.
2. Minimalna długość linki ratunkowej do kół ratunkowych powinna wynosić 30 m.
3. Tratwa ratunkowa musi być zamocowana z użyciem zwalniaka hydrostatycznego.
4. Jeżeli na istniejącym statku wychodzącym na redę lub uprawiającym żeglugę na wodach osłoniętych zainstalowanie łodzi ratunkowej lub ratowniczej, albo tratwy ratunkowej jest ze względów konstrukcyjnych lub eksploatacyjnych niemożliwe, Dyrektor Urzędu Morskiego w Słupsku może zwolnić statek z obowiązku posiadania tego rodzaju środka ratunkowego.
5. Jeżeli na statkach zainstalowanie części wymaganych łodzi ratunkowych jest niemożliwe, należy wyposażyć statek dodatkowo w pneumatyczne tratwy ratunkowe, aby łączna pojemność środków ratunkowych wystarczała dla ogólnej liczby osób znajdujących się na statku.
6. Urządzenia do opuszczania środków ratunkowych na wodę podlegają przepisom technicznym uznanych instytucji klasyfikacyjnych.
7. Komplet wyrzutni linki ratunkowej powinien zawierać nie mniej niż 4 linki i 4 rakiety zapewniające jej wyrzucenie na odległość co najmniej 230 m.
8. Za zgodą Dyrektora Urzędu Morskiego w Słupsku na statkach niezatapialnych, innych niż statki pasażerskie i szkolne, w żegludze przybrzeżnej i osłoniętej można nie wymagać jednego z głównych środków ratunkowych.
9. Łódź ratunkowa może być uznana za łódź ratowniczą pod warunkiem, że odpowiada również wymaganiom dla łodzi ratowniczej.
10. Statek o pojemności brutto większej niż 500 uprawiający żeglugę krajową, osłoniętą i portową powinien być wyposażony tak samo jak inny odpowiadający mu statek co do charakteru i rodzaju uprawianej żeglugi.
11. Jeżeli statek uprawia żeglugę osłoniętą tylko w porze dziennej, to:

- a – pławka świetlno-dymna może być zastąpiona pławką dymną,
- b – pasy ratunkowe nie muszą być wyposażone w lampki świetlne.
12. Statki pasażerskie w żegludze krajowej i osłoniętej uprawiające żeglugę w okresie od 15 kwietnia do 15 października zamiast tratw ratunkowych mogą używać otwartych dwustronnych tratw pneumatycznych.
13. Do dnia 31 grudnia 2004 roku statki rybackie o długości od 15 do 24 m uprawiające żeglugę przybrzeżną mogą być wyposażone w pływaki ratunkowe wraz z kombinezonami ratunkowymi.
14. Wyposażenie statków i łodzi ratowniczych nie dotyczy wyposażenia niezbędnego do prowadzenia akcji ratowniczych.
15. Statki rybackie posiadające uprawnienia do żeglugi międzynarodowej ograniczonej do 30Mm od brzegu powinny być wyposażone jak statki rybackie w żegludze międzynarodowej ograniczonej do Bałtyku.
16. Na statkach pasażerskich uprawiających żeglugę krajową ograniczoną do 1,5Mm w okresie od 15 kwietnia do 15 października dopuszcza się używanie otwartych dwustronnie tratw pneumatycznych dla 110% osób na statku.
17. Wyposażenie otwartych dwustronnie tratw pneumatycznych zgodnych z SOLAS B PACK na statkach pasażerskich uprawiających żeglugę krajową w okresie od 15 kwietnia do 15 października może być pomniejszone o środki ochrony cieplnej i lekarstwa przeciwko chorobie morskiej.

Załącznik Nr 2
do komunikatu Nr 1
Dyrektora Urzędu Morskiego w Słupsku
z dnia 10 maja 2003 r.

TABLICA

**MINIMALNEGO ZESTAWU URZĄDZEŃ
NAWIGACYJNYCH, RADIOWYCH I ŚRODKÓW
SYGNAŁOWYCH DLA STATKÓW W ŻEGLUDZE
PORTOWEJ, OSŁONIĘTEJ, PRZYBRZEŻNEJ
I MIĘDZYNARODOWEJ**

Lp	Urządzenia i środki	portowa	osłonięta	przybrzeżna	międzynarodowa		Uwagi
1	2	3	4	5	6	7	8
1.	Kompas magnetyczny główny	-	-	1	1	szt.	nie dotyczy statków o pojemności brutto 150 i poniżej;
2.	Kompas magnetyczny sterowy ¹⁾	1	1	1	1	szt.	nie dotyczy łodzi rybackich na Zalewie Wiślanym;
3.	Kompas żyroskopowy	-	-	-	1	szt.	dot. statków pasażerskich o pojemności brutto 300 i powyżej oraz towarowych o pojemności brutto 500 i powyżej;
4.	Miernik przebytej drogi – log	-	-	-	1	szt.	dot. statków o pojemności brutto 300 i powyżej;
5.	Echosonda	-	-	1	1	szt.	dot. statków o pojemności brutto 150 i powyżej;
6.	Sonda ręczna ²⁾	-	1	1	1	Szt.	nie dotyczy łodzi rybackich;

7.	Sekstant	-	-	-	1	szt.	dot. statków o pojemności brutto 500 i powyżej;
8.	Chronometr	-	-	-	1	szt.	dot. statków o pojemności brutto 500 i powyżej;
9.	Sekundomierz	-	1	1	1	szt.	nie dot. łodzi rybackich;
10.	Lornetka pryzmatyczna	-	1	1	2	szt.	nie dotyczy łodzi rybackich w żegludze osłoniętej;
11.	Barometr (aneroid)	-	-	-	1	szt.	nie dotyczy łodzi rybackich;
12.	Przechyłomierz	-	1	1	2	szt.	dot. statków o pojemności brutto 50 i powyżej;
13.	Latarnie sygnałowo-pozycyjne ²⁾	1	1	1	1	kpl.	zgodnie z COLREG;
14.	Lampa do sygnalizacji dziennej z zapasem żarówek	-	-	1	1	szt.	dot. statków o pojemności brutto 150 i powyżej;
15.	Dzwon, gong ²⁾	1	1	1	1	szt.	zgodnie z wymogami COLREG; nie dotyczy łodzi rybackich w żegludze portowej i osłoniętej;
16.	Przyrząd do nadawania sygnałów dźwiękowych ²⁾	1	1	1	1	szt.	zgodnie z wymogami COLREG;
17.	Znaki dzienne ²⁾	1	1	1	1	kpl.	zgodnie z wymogami COLREG;
18.	Flagi MKS	1	1	1	1	kpl.	dot. statków o pojemności brutto 50 i powyżej; w żegludze portowej, osłoniętej i krajowej wymagane: A,B,C,G,H,N,O;
19.	Pławki dymne pomarańczowe ³⁾	-	1	1	2	szt.	dot. statków bez tratw lub łodzi ratunkowych;
20.	Rakiety spadochronowe czerwone ²⁾	-	6	6	12	szt.	statki rybackie połowiące w polskich obszarach morskich mogą być wyposażone w 6 rakiet; łodzie rybackie i ratownicze w żegludze osłoniętej i przybrzeżnej ograniczonej do 6 Mm od brzegu mogą być wyposażone w 3 rakiety lub 6 pochodni ręcznych czerwonych;
21.	Radar	1	1	1	1	szt.	nie dotyczy łodzi rybackich w żegludze krajowej;
22.	Reflektor radarowy ^{2), 4)}	1	1	1	1	szt.	dot. statków o pojemności brutto 200 i poniżej;
23.	Radiotelefon VHF z niezależnym źródłem zasilania ⁵⁾	1	1	1	2	szt.	nie dotyczy łodzi rybackich w żegludze portowej, osłoniętej i przybrzeżnej do 6 Mm (do 31.12.2004);
24.	Radiotelefon VHF z DSC ^{6), 7)}	-	1	1	1	szt.	
25.	Radiotelefon przenośny do łączności dwukierunkowej ²⁾	-	-	2	2	szt.	dot. wszystkich statków dokonujących przewozu pasażerów/osób i statków szkolnych oraz pozostałych statków o pojemności brutto 300 i powyżej
26.	Radiotelefon MF z DSC ⁸⁾	-	-	-	1	szt.	
27.	Stacja radiotelefoniczna zasilana z niezależnego źródła ⁹⁾	-	-	-	1	kpl.	dotyczy jednostek rybackich połowiących poza żeglugą przybrzeżną w polskich obszarach morskich;
28.	Radiopława awaryjna 406 MHz lub 1,6 GHz ^{10), 11)}	-	-	-	1	szt.	
29.	Radiopława awaryjna dowolnego typu	-	-	-	1	szt.	dot. tylko statków rybackich do 2008 r., o ile nie spełniają wymogu poz. 28;
30.	Transponder radarowy ¹¹⁾	-	-	-	1	szt.	nie dotyczy statków rybackich;
31.	NAVTEX	-	-	-	1	szt.	obowiązuje: statki rybackie o długości 24 m i powyżej oraz inne statki o pojemności brutto 300 i powyżej;
32.	GPS	-	-	1	1	szt.	nie obowiązuje statków rybackich w żegludze przybrzeżnej.

Legenda

- 1) nie jest wymagany, gdy informacja z kompasu głównego o kursie jest dostępna dla sternika,
- 2) dla statków bez napędu obowiązuje wyposażenie wg poz. 6, 13, 15, 16, 17, 20, 22, 25 odpowiednio do potrzeb (typ statku oraz rejon i warunki żeglugi),
- 3) obowiązuje statki w żegludze portowej, jeśli rejon ich pływania obejmuje również redę,
- 4) reflektor radarowy musi posiadać uznanie instytucji klasyfikacyjnej,
- 5) drugim radiotelefonem VHF (w żegludze międzynarodowej) może być wymieniony w poz. 24,
- 6) obowiązuje statki w żegludze ostoniętej i przybrzeżnej od dnia 01.02.2005r.,
- 7) statki te nie muszą spełniać wymogów poz. 23,
- 8) statki te nie muszą spełniać wymogów poz. 27,
- 9) w skład stacji wchodzi: nadajnik pośredniofalowy z kluczem tonowym oraz odbiornik umożliwiający nasłuch na 2182 kHz; może stanowić wyposażenie kurtka do 31.01.2005 r.),
- 10) statki te nie muszą spełniać wymogów poz. 29,
- 11) statków w żegludze przybrzeżnej dotyczy o ile dokonują przewozu pasażerów – osób.

Aneks:

1. Dla potrzeb alarmowania i bezpiecznej nawigacji wyposażenie jednostek rybackich połowiących poza żeglugą przybrzeżną w polskich obszarach morskich może stanowić:
 - radiopława awaryjna 406 MHz z zakodowaną identyfikacją wg MMSI z opcją ręcznej aktywacji, z baterią zapewniającą jej funkcjonowanie co najmniej przez 24 godziny,
 - radiotelefon VHF z DSC z zakodowaną identyfikacją wg MMSI.
2. Do 31 stycznia 2005r. na rybackich statkach zbudowanych przed datą 1 czerwca 2003 roku, zamiennie do punktu 1, można stosować następujące wyposażenie:
 - radiopławę awaryjna dowolnego typu,
 - radiotelefon pośredniofalowy z kluczem tonowym,
 - radiotelefon VHF.

1304

KOMUNIKAT Nr 2 Dyrektora Urzędu Morskiego w Słupsku z dnia 10 maja 2003 r.

w sprawie określenia minimalnego zestawu wydawnictw i podręczników oraz przyborów nawigacyjnych.

Na podstawie § 15 ust. 2 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 13 grudnia 2002 r. w sprawie szczególnych warunków bezpiecznego uprawiania żeglugi przez statki morskie (Dz. U. Nr 222, poz. 1867) podaje się do wiadomości, co następuje:

§ 1

Określa się minimalny zestaw wydawnictw i podręczników oraz przyborów nawigacyjnych na statkach morskich o polskiej przynależności z wyjątkiem:

- 1) jednostek pływających Marynarki Wojennej, Straży Granicznej oraz policji,

- 2) statków sportowych,
- 3) statków nie podlegających wpisowi do rejestru okrętowego i rejestru statków prowadzonego przez urząd morskie.

§ 2

1. Ustala się tablice minimalnego zestawu wydawnictw i podręczników oraz przyborów nawigacyjnych, stanowiącą załącznik do niniejszego komunikatu.
2. Na każdym statku powinny znajdować się wydawnictwa, podręczniki oraz przybory nawigacyjne zgodne z tablicą określoną w załączniku.

§ 3

Dla celów niniejszego komunikatu przez rodzaje żeglugi wymienione w załączniku w zależności, od których ustalono wyposażenie statków, należy rozumieć rodzaje żeglugi określone w przepisach rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 13 grudnia 2002 r. w sprawie szczególnych warunków bezpiecznego uprawiania żeglugi przez statki morskie (Dz. U. Nr 222 poz. 1867).

§ 4

1. Zobowiązuje się armatorów do stałego uaktualniania wydawnictw i podręczników wyszczególnionych w tablicy stanowiącej załącznik.
2. Wyszczególnione w tablicy wydawnictwa i podręczniki powinny być dostępne dla osób wykonujących określone funkcje na statku.

§ 5

W uzasadnionych przypadkach urząd morski może zwolnić poszczególny statek z niektórych wymagań określonych w niniejszym komunikacie, jeżeli byłby one niecelowe ze względu na szczególny rodzaj statku lub rejon i warunki żeglugi.

§ 6

Traci moc zarządzenie Nr 3 Dyrektora Urzędu Morskiego w Słupsku z dnia 2 marca 1998 r. w sprawie określenia minimalnego zestawu wydawnictw i podręczników oraz przyborów nawigacyjnych (Dz. Urz. Woj. Słupskiego Nr 8 poz. 24 i Dz. Urz. Woj. Koszalińskiego Nr 8 poz. 50).

§ 7

Tablica określona niniejszym komunikatem wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 2003 r. i podlega ogłoszeniu w Dziennikach Urzędowych Województw Pomorskiego i Zachodniopomorskiego.

Dyrektor
Urzędu Morskiego w Słupsku
A. Szczotkowski

Załącznik
do komunikatu Nr 2
Dyrektora Urzędu Morskiego w Słupsku
z dnia 10 maja 2003 r.

TABLICA
MINIMALNEGO ZESTAWU WYDAWNICTW I PODRĘCZNIKÓW ORAZ PRZYBORÓW NAWIGACYJNYCH

Lp.	Wyszczególnienie	Rodzaj żeglugi				
		Międzynarodowa	Przybrzeżna	Krajowa	Osiłnięta	Portowa
1	Międzynarodowa Konwencja o Bezpieczeństwie życia na morzu SOLAS – 74/ 83 <i>Tekst ujednolicony 2002</i>	(1) W	n/MINIMA LNEGO	n/d	n/d	n/d
2	<i>Konwencja STCW 78/95</i>	(1) W	n/d	n/d	n/d	n/d
3	<i>Międzynarodowa Konwencja o zapobieganiu zanieczyszczeniu morza przez statki MARPOL - 73/78</i>	(1) W	(1) W	(1) W	n/d	n/d
4	<i>International Convention on Civil Liability for Oil Pollution Damage CLC 69/92</i>	(1) W	(1) W	(1) W	n/d	n/d
5	<i>International Convention on Load Lines. LL 66/88</i>	(1) W	(1) W	n/d	n/d	n/d
6	Międzynarodowa Konwencja o zapobieganiu zderzeniom na morzu COLREG – 72	(1) W	(1) W	(1) W	(1) W	(1) W
7	Międzynarodowa Konwencja o poszukiwaniach i ratownictwie na morzu SAR 79	(1) W	n/d	n/d	n/d	n/d
8	<i>Kodeks Bezp. Postępowania przy Rozmieszczaniu i Mocowaniu Ładunków. Rez. A.714(17) IMO</i>	(1) T, Pro-ro	(1)T,Pro-ro	(1) T, Pro-ro	n/d	n/d
9	<i>Kodeks Bezp. Załadunku i Rozładunku Masowców. Res. A.862(20)IMO</i>	(1) T	(1) T	(1) T	n/d	n/d
10	Kodeks IMO budowy i wyposażenia statków przewożących chemikalia luzem	(1) Z,C,G	(1)Z,C,G	1) Z,C,G	n/d	n/d
11	<i>Kodeks bezpiecznego przewozu stałych ładunków masowych „BC Code”</i>	(1) T	(1) T	(1) T	n/d	n/d
12	Kodeks IMO w sprawie bezpiecznej praktyki przy przewozie ładunków drewna na pokładzie	(1) T	(1) T	(1) T	n/d	n/d
13	Międzynarodowy Morski Kodeks Towarów Niebezpiecznych (<i>IMDG Code</i>).	(1) W	(1) W	(1) W	n/d	n/d

14	Kodeks Morski	(1) W	n/d	n/d	n/d	n/d
15	Przepisy portowe obowiązujące na polskich obszarach morskich	(1) W	(1) W	(1) W	(1) W	(1) W
16	Poradnik postępowania dla statków w nagłych wypadkach przy przewozie ładunków niebezpiecznych	(1) T,Z,C,G	(1)T,Z,C,G	(1) T,Z,C,G	n/d	n/d
17	Poradnik pierwszej pomocy medycznej przy wypadkach powstałych podczas przewozu ładunków niebezpiecznych	(1) T,Z,C,G	(1)T,Z,C,G	(1) T,Z,C,G	n/d	n/d
18	Poradnik poszukiwania i ratowania dla statków handlowych IAMSAR	(1) W	(1) W	(1) W *	n/d	n/d
19	Podręcznik medyczny dla kapitanów statków	(1) W	(1) W	(1) W *	n/d	n/d
20	Ocean Passages (wydawnictwo Admiralicji Brytyjskiej)	(1) W	n/d	n/d	n/d	n/d
21	Międzynarodowy Kod Sygnałowy	(1) W	(1) W	(1) W	n/d	n/d
22	Morski Nawigacyjny Słownik Frazeologiczny	(1) W	(1) W	n/d	n/d	n/d
23	Locja rejonów żeglugi	(1) W	(1) W	(1) W	n/d	n/d
24	Spis świateł rejonów żeglugi	(1) W	(1) W	(1) W	n/d	n/d
25	Spis radiostacji nautycznych	(1) W	(1) W	n/d	n/d	n/d
26	Rocznik astronomiczny	(1) W	n/d	n/d	n/d	n/d
27	Tablice nawigacyjne	(1) W	n/d	n/d	n/d	n/d
28	Tablice astronomiczne	(1) W	n/d	n/d	n/d	n/d
29	Tablice prądów	(1) W	n/d	n/d	n/d	n/d
30	Tablica poglądowa kodu flagowego	(1) W	(1) W	(1) W	(1) W	n/d
31	Tablica sygnałów ratunkowych	(1) W	(1) W	(1) W	(1) W	n/d
32	Znaki i skróty stosowane na mapach	(1) W	(1) W	(1) W	n/d	n/d
33	Katalog map morskich	(1) W	(1) W	(1) W	n/d	n/d
34	Komplet map nawigacyjnych na rejon żeglugi	(1) W	(1) W	(1) W	(1) W	n/d
35	Identyfikator gwiazd	(1) W	n/d	n/d	n/d	n/d
36	Aktualne tabele dewiacji	(1) W	(1) W	(1) W	W	W
37	Trójkąt nawigacyjny (kompl.2 szt.) lub linia równoległy	(2) W	(1) W	(1) W	(1) W	n/d

38	Cyrkiel nawigacyjny	(2) W	(1) W	(1) W	(1) W	n/d
39	Szkło powiększające	(1) W	n/d	n/d	n/d	n/d
40	Kodeksy: DSC, HSC 1994 i HSC 2000	Statki szybkie lub dynamicznie unoszone.	n/d	n/d	n/d	n/d

Legenda	
Liczba w nawiasie	Oznacza wymaganą ilość
Litera	Oznacza rodzaj statku, do którego wymagania się odnoszą
Poz. 8, 26, 27, 29, 34, 35, 38	Nie dotyczy statków rybackich o pojemności brutto poniżej 200, połowiących na polskich obszarach morskich.
Litera T	Oznacza statek towarowy
Litera P ro – ro	Oznacza statek pasażerski ro – ro
Litera Z	Oznacza zbiornikowiec
Litera C	Oznacza chemikaliowiec
Litera G	Oznacza gazowiec,
Litera W	Oznacza wszystkie statki,
N/d	Nie dotyczy
*	Nie dotyczy statków rybackich.

1305

KOMUNIKAT Nr 3 Dyrektora Urzędu Morskiego w Słupsku z dnia 10 maja 2003 r.

o wprowadzeniu w życie wytycznych dla armatorów w sprawie szczegółowych instrukcji alarmowych dla poszczególnych statków i wytycznych w sprawie rozkładów alarmowych.

Na podstawie § 19 ust. 1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 13 grudnia 2002 r. w sprawie szczególnych warunków bezpiecznego uprawiania żeglugi przez statki morskie (Dz. U. Nr 222, poz. 1867) podaje się do wiadomości, co następuje:

§ 1

Ustala się wytyczne dla armatorów w sprawie alarmów ćwiczebnych i próbnych na statkach morskich zawarte w załączniku.

§ 2

- Wytyczne obowiązują armatorów statków morskich o polskiej przynależności z wyjątkiem:
 - jednostek pływających Marynarki Wojennej, Straży Granicznej oraz policji,
 - statków sportowych,
 - statków innych niż pasażerskie, których liczba stałej załogi wynosi mniej niż 5 osób,
 - łodzi rybackich,

5) statków nie podlegających wpisowi do rejestru okrętowego oraz rejestru statków morskich prowadzonego przez urzędy morskie.

- Na statkach wymienionych w ust. 1 pkt 3 powinny być wywieszane we właściwych miejscach tablice określające rodzaje alarmów, sygnały alarmowe i ich charakterystykę oraz sposób nadawania tych sygnałów.

§ 3

Wytyczne, o których mowa w § 1, stanowią podstawę do opracowania przez armatorów szczegółowych instrukcji alarmowych dla poszczególnych statków.

§ 4

Traci moc zarządzenie Nr 4 Dyrektora Urzędu Morskiego w Słupsku z dnia 2 marca 1998 r. w sprawie wprowadzenia w życie wytycznych dla armatorów w sprawie alarmów ćwiczebnych i próbnych na statkach morskich (Dz. Urz. Woj. Słupskiego Nr 8, poz. 25 i Dz. Urz. Woj. Koszalińskiego Nr 9 poz. 51).

§ 5

Wytyczne wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 2003 r. i podlegają ogłoszeniu w Dziennikach Urzędowych Województw Pomorskiego i Zachodniopomorskiego.

Dyrektor
Urzędu Morskiego w Słupsku
A. Szczętkowski

Załącznik
do komunikatu Nr 3
Dyrektora Urzędu Morskiego w Słupsku
z dnia 10 maja 2003 r.

WYTYCZNE DLA ARMATORÓW W SPRAWIE ALARMÓW ĆWICZEBNYCH I PRÓBNYCH NA POLSKICH STATKACH MORSKICH

I. Ogłaszanie alarmów

1. Sygnały alarmowe winny być nadawane przy pomocy gwizdka lub syreny okrętowej oraz dodatkowo dzwonkiem elektrycznym zgodnie z przepisami konwencji o bezpieczeństwie życia na morzu. W pomieszczeniach gdzie występuje natężenie hałasu – także światłem.
2. Statki, które nie mają możliwości nadawania sygnałów alarmowych w sposób podany w pkt 1 ogłaszają alarmy za pomocą gwałtownego bicia w gong, lub innym dostępnym środkiem.
3. Sygnał alarmowy winien być powtórzony kilkakrotnie:
 - a) w morzu: do czasu zajęcia przez załogę stanowisk alarmowych,
 - b) w porcie: do chwili przybycia pomocy.

II. Instrukcje postępowania w przypadku zagrożenia

1. Dla każdego członka załogi znajdującego się na statku należy opracować w języku polskim i w języku angielskim instrukcję postępowania w przypadku zagrożenia.
2. Instrukcja postępowania powinna zawierać:
 - 1) nazwy wszystkich alarmów zgodnie z rozporządzeniem Ministra Infrastruktury w sprawie szczególnych warunków bezpiecznego uprawiania żeglugi przez statki morskie, zwanego dalej „rozporządzeniem”,
 - 2) rodzaje sygnałów alarmowych,
 - 3) środki jakimi sygnały alarmowe będą nadawane,
 - 4) miejsca zbiórek alarmowych,
 - 5) działania jakie powinien podjąć każdy członek załogi po usłyszeniu sygnału alarmowego (ubiór, obuwie, zabranie pasa ratunkowego, kombinezonu ratunkowego, porcji odżywek opóźniających hypotermię, przenośnych radiotelefonów do łączności dwukierunkowej, radiopław awaryjnych itp.) na jaki sygnał alarmowy ubiera pas ratunkowy (kombinezon ratunkowy),
 - 6) czynności wynikające z rozkładów alarmowych,
 - 7) czynności jakie powinien podjąć członek załogi po zauważeniu wypadnięcia człowieka za burtę, pożaru i innych zagrożeń.
3. Instrukcje postępowania powinny być wykonane w dwóch egzemplarzach – jeden egzemplarz wywieszony w kabinie członka załogi, drugi u kapitana.
4. Instrukcja postępowania dla pasażerów powinna zawierać:
 - 1) nazwy alarmów,
 - 2) rodzaje sygnałów alarmowych,
 - 3) środki jakimi sygnały będą nadawane,
 - 4) drogi i miejsca zbiórki, na które należy się udać,
 - 5) co powinien pasażer zabrać ze sobą na miejsce zbiórki (np. pas ratunkowy) oraz jaki powinien mieć ubiór,
 - 6) numer łodzi lub tratwy ratunkowej, do której wyznaczony jest pasażer,

- 7) czynności jakie powinien podjąć po zauważeniu wypadnięcia człowieka za burtę, pożaru lub innego zagrożenia.
5. Instrukcja postępowania dla pasażerów powinna być opracowana w języku polskim i angielskim oraz w miarę potrzeby w innym języku obcym i wywieszona w kabinach pasażerskich, w mesach i palarniach, świetlicach, w miejscach zbiórek, oraz w widoczny sposób – w korytarzach pasażerskich. Obok instrukcji postępowania należy wywiesić ilustrowane tablice pokazujące sposób zakładania pasa ratunkowego. Opis ilustrowanej tablicy powinien być dwujęzyczny – polski i angielski.

III. Rozkład alarmowy

1. Statek przed wyjściem w morze powinien posiadać rozkład alarmowy, sporządzony stosownie do:
 - 1) znajdującego się na statku wyposażenia ratunkowego, ratowniczego, radiotelekomunikacyjnego, pożarowego i awaryjnego,
 - 2) składu i liczebności załogi,
 - 3) liczby pasażerów.
2. Rozkład alarmowy powinien:
 - 1) obejmować alarmy wyszczególnione w § 17 rozporządzenia,
 - 2) określać rodzaje sygnałów alarmowych,
 - 3) określać środki jakimi sygnały alarmowe będą nadawane,
 - 4) określać sposób w jaki będzie wydane polecenie opuszczania statku,
 - 5) wyznaczać stanowiska alarmowe dla członków załogi i punkty zbiorne dla pasażerów,
 - 6) określać obowiązki każdego członka załogi w czasie alarmu,
 - 7) określać miejsca przechowywania – środków ochrony cieplnej, środków do walki z pożarem oraz wyposażenia awaryjnego.
3. Rozkład alarmowy powinien określać, którzy oficerowie są odpowiedzialni za utrzymanie środków ratunkowych i środków do walki z pożarami w dobrym stanie technicznym i gotowości do natychmiastowego użycia.
4. Rozkład alarmowy powinien określać zastępców osób na kluczowych stanowiskach, na wypadek gdyby stały się one niezdolne do pełnienia powierzonych funkcji, biorąc przy tym pod uwagę, że różne stany zagrożenia mogą wymagać podjęcia różnych działań.
5. Rozkład alarmowy powinien określać dowódcę i zastępcę na każdą łódź ratunkową i ratowniczą, dowódcę na każdą tratwę ratunkową oraz skład załogi na łodzi ratunkowej i ratowniczej.
6. Rozkład alarmowy powinien ustalać obowiązki wyznaczone, na wypadek zagrożenia, członkom załogi względem pasażerów. Obowiązki te powinny obejmować:
 - 1) ostrzeganie pasażerów,
 - 2) sprawdzenie, czy pasażerowie są odpowiednio ubrani i czy nałożyli na siebie pasy ratunkowe lub kombinezony ratunkowe we właściwy sposób,
 - 3) sposób gromadzenia pasażerów w miejscach zbiórek,
 - 4) utrzymanie porządku w przejściach oraz na klatkach schodowych i ogólny nadzór nad ruchem pasażerów,

- 5) dopilnowanie, aby zapas koców został zabrany do jednostek ratunkowych,
- 6) rozmieszczenie pasażerów w łodziach i tratwach ratunkowych.
- 7) rozkład alarmowy powinien ustalać obowiązki wyznaczone poszczególnym członkom załogi statku stosownie do rodzaju zagrożenia, w szczególności w związku z:
 - 1) postępowaniem w razie:
 - a) potrzeby opuszczenia statku,
 - b) spostrzeżenia pożaru lub wypadnięcia człowieka za burtę,
 - c) pożaru statku w porcie i na morzu,
 - d) stwierdzenia na statku obecności wody zagrażającej bezpieczeństwu statku,
 - e) zagrożenia chemicznego i związanego z rozlewem olejowym,
 - f) zagrożenia gazowego,
 - g) skażenia radioaktywnego,
 - h) aktów terroryzmu i bezprawia,
 - i) obrony cywilnej,
 - 2) podziałem czynności i obsadą stanowisk alarmowych załogi pokładowej, maszynowej i hotelowej, odrębnie dla każdego rodzaju zagrożenia,
 - 3) rozmieszczeniem i zamykaniem drzwi wodoszczelnych i pożarowych, iluminatorów, zaworów i urządzeń do zamykania ścieków, pokryw zejściówek, pokryw świetlików i innych podobnych otworów na statku,
 - 4) obsadą, wyposażeniem i wodowaniem łodzi i tratw oraz przygotowaniem innych środków ratunkowych,
 - 5) obsługą silników na łodziach lub napędu śrubowego i wiosłowego,
 - 6) obsługą przenośnych radiotelefonów do łączności dwukierunkowej, radiopław awaryjnych i transponderów radarowych,
 - 7) obsługą reflektorów,
 - 8) składem, wyposażeniem i zbiórką sekcji przeciwpożarowej,
 - 9) obsługą stałych i przenośnych urządzeń do walki z pożarem,
 - 10) wyłączeniem wentylacji,
 - 11) wyłączeniem napięcia elektrycznego z zagrożonej części statku,
 - 12) ewakuacją załogi i pasażerów z zagrożonej części statku,
 - 13) ustaleniem miejsc przebiccia statku,
 - 14) przygotowaniem i uruchamianiem pomp, obsługą plastra i uszczelnianiem przecieków, sondowaniem zęb i zbiorników balastowych,
 - 15) składem, wyposażeniem i obowiązkami w czasie zagrożenia chemicznego, gazowego i innych,
 - 16) uszczelnieniem pomieszczeń statku chronionych objętościowymi instalacjami gaśniczymi.
8. Rozkład alarmowy należy każdorazowo opracować przed wyjściem statku w morze. Jeżeli po opracowaniu rozkładu alarmowego nastąpi jakakolwiek zmiana w składzie załogi wymagająca wprowadzenia zmiany do tego rozkładu, to kapitan powinien uaktualnić rozkład lub opracować nowy. Rozkład alarmowy powinien być opatrzony datą i podpisany przez kapitana. Wzór rozkładu alarmowego dla statków pasażerskich powinien być zatwierdzony przez administrację morską.
 - 1) Rozkład alarmowy powinien być wywieszony na widocznych miejscach, a w szczególności w:
 - a) sterowni,
 - b) maszynowni,
 - c) korytarzach prowadzących do pomieszczeń załogowych i pasażerskich.
 - 2) Rozkłady alarmowe muszą być czytelne i oświetlone.
 - 3) Obok rozkładu alarmowego na statku powinien być wywieszony, w miejscu ogólnie dostępnym powyżej pokładu górnego, plan systemu balastowo-osuszającego statku oraz plan ochrony przeciwpożarowej. Drugi egzemplarz planu ochrony przeciwpożarowej wykonany w języku polskim i angielskim powinien być przechowywany przez kapitana statku. Duplikaty planów ochrony ppoż. powinny być stale przechowywane w specjalnej obudowie poza pokładówką z przeznaczeniem dla portowych straży pożarnych zgodnie z wytycznymi Ministra – Kierownika Urzędu Gospodarki Morskiej Nr 1/87 z dnia 28.02.1987 r. w sprawie przechowywania planów obrony przeciwpożarowej na statkach morskich dla potrzeb portowych straży pożarnych.

IV. Numery alarmowe

1. Każdy członek załogi powinien mieć przydzielony numer alarmowy i instrukcję postępowania.
2. Należy na bieżąco prowadzić wykaz numerów alarmowych, zawierający nazwiska, imiona i stanowiska członków załóg, którym numery te zostały przydzielone.
3. Instrukcja postępowania powinna zawierać numer alarmowy oraz określać przewidziane dla posiadacza tego numeru czynności w zakresie każdego rodzaju zagrożenia.

V. Alarmy próbne i ćwiczebne

1. Każdy alarm ćwiczebny i próbny powinien być w odpowiedni sposób zapowiedziany pasażerom lub załodze ze stosownym wyprzedzeniem czasowym.
2. Alarmy ogólny i pożarowy przeprowadza się:
 - 1) na statkach pasażerskich w podróżach międzynarodowych – każdorazowo przed opuszczeniem przez statek portu wyjścia, a następnie raz w tygodniu,
 - 2) na statkach pasażerskich uprawiających żeglugę krajową – raz w miesiącu,
 - 3) na statkach innych niż pasażerskie – w odstępach nie przekraczających jednego miesiąca z tym, że jeżeli na statku zmieniono ponad 25% ogólnego stanu załogi od chwili ostatniego alarmu – alarm należy przeprowadzić przed upływem 24 godzin od wyjścia statku z portu, w którym nastąpiła zmiana załogi,
 - 4) na statkach z załogą rotacyjną – raz w miesiącu dla każdej zmiany,
 - 5) na wszystkich statkach w odstępach nie przekraczających 3 miesięcy należy przeprowadzić alarmy w porze nocnej (na statkach z załogą rotacyjną z każdą zmianą oddzielnie).
3. Alarmy inne niż wymienione w ust. 2 należy przeprowadzić:
 - 1) na wszystkich statkach w odstępach czasu nie przekraczających 3 miesięcy,
 - 2) na statkach z załogą rotacyjną – w odstępach czasu nie przekraczających 3 miesięcy dla każdej zmiany.

4. Alarm próbny dla pasażerów przeprowadza się przed upływem 24 godzin od chwili wyjścia statku z portu, w którym przyjęto pasażerów, z tym, że:

- 1) jeżeli po przeprowadzeniu próbnego alarmu zostanie w jakimś porcie zaokrętowana jedynie niewielka liczba pasażerów, to zamiast przeprowadzać kolejny alarm, wystarczy skierować uwagę tych pasażerów na instrukcję postępowania w przypadku alarmu ogólnego i pożarowego,
- 2) jeżeli podróż statku ma trwać krócej niż 24 godziny, kapitan statku powinien zamiast alarmu próbnego w jak najkrótszym czasie po rozpoczęciu podróży skierować uwagę pasażerów na instrukcję postępowania w przypadku alarmu ogólnego i pożarowego,
- 3) jeżeli podróż statku trwać będzie dłużej niż 1 miesiąc, następne alarmy próbne dla pasażerów powinny być przeprowadzone w odstępach miesięcznych (co 30 dni).

VI. Zakres czynności w czasie ćwiczeń alarmowych

1. Kapitan statku powinien przeprowadzić alarmy próbne oraz ćwiczenia alarmów zgodnie z obowiązującym rozkładem alarmowym i w taki sposób, aby pasażerowie i członkowie załogi znali i rozumieli przydzielone im obowiązki i czynności oraz potrafili je wykonać szybko i sprawnie.
2. Kapitan statku przeprowadza alarmy ćwiczebne w taki sposób, aby załoga statku pełniła przemienne funkcje alarmowe co ma na celu przygotowanie załogi do obsługi środków ratunkowych w każdych warunkach (szczególnie w opuszczaniu łodzi ratunkowych).
3. W czasie alarmów próbnych i ćwiczeń alarmowych, kapitan statku obowiązany jest nadzorować ich przebieg, sprawdzać gotowość i stan techniczny środków ratunkowych, pożarowych i sprzętu awaryjnego oraz sprawność ich obsługi przez załogę.
4. Każde ćwiczenie opuszczania statku powinno obejmować:
 - 1) wezwanie pasażerów i załogi na miejsce zbiórek przy zastosowaniu instalacji alarmowych i upewnienie się, że znają oni zasady opuszczania statku wyszczególnione w rozkładzie alarmowym,
 - 2) zgłaszanie się w miejscach zbiórek i przygotowanie do wykonania obowiązków określonych w rozkładzie alarmowym,
 - 3) sprawdzenie, czy pasażerowie i załoga są odpowiednio ubrani,
 - 4) sprawdzenie, czy pasy ratunkowe zostały prawidłowo założone,
 - 5) sprawdzenie działania oświetlenia awaryjnego,
 - 6) częściowe opuszczenie co najmniej jednej łodzi ratunkowej po dokonaniu wszelkich niezbędnych przygotowań do opuszczenia jej na wodę,
 - 7) uruchomienie i pracę silnika łodzi ratunkowej,
 - 8) działanie żurawików używanych do opuszczania na wodę tratw ratunkowych,
 - 9) sprawdzenie działania łączności wewnętrznej statku (w tym m.in. zasięg słyszalności przenośnych UHF),
 - 10) na statkach wyposażonych w 100% kombinezonów ratunkowych – sprawdzenie czy wszyscy członkowie załogi stawili się z kombinezonami ratunkowymi,

- 11) testowanie radiopławy awaryjnej (EPIRB),
 - 12) testowanie transpondera radarowego (SART).
5. Podczas kolejnych ćwiczeń powinny być częściowo opuszczone inne łodzie ratunkowe.
 6. Każda łódź ratunkowa, w tym także i łódź rzutowa, razem z przypisaną do niej załogą, powinna zostać opuszczona na wodę i wykonywać manewry co najmniej raz na 3 miesiące podczas ćwiczeń opuszczania statku.
 7. W przypadku statków odbywających krótkie podróże międzynarodowe, łodzie ratunkowe na jednej burcie mogą być nie opuszczone na wodę, jeżeli sposób cumowania tych statków w porcie i zasady odbywania podróży nie pozwalają na opuszczenie łodzi ratunkowych po tej burcie. Jednakże wszystkie takie łodzie ratunkowe powinny być częściowo opuszczone co najmniej raz na trzy miesiące i wodowane co najmniej raz na 6 miesięcy.
 8. Łodzie ratownicze, inne niż łodzie ratunkowe będące również łodziami ratowniczymi, na ile jest to wykonalne, powinny być raz na miesiąc opuszczane na wodę, obsadzone przypisaną załogą i wykonywać manewry. Niniejsze wymaganie powinno być spełnione we wszystkich przypadkach co najmniej raz na trzy miesiące.
 9. W przypadku ćwiczenia opuszczania na wodę łodzi ratunkowej i łodzi ratowniczej gdy statek płynie, to czynności te ze względu na związane z tym zagrożenia – powinny być wykonane w warunkach, które w ocenie kapitana są sprzyjające do ich przeprowadzenia i bezpośrednio są wykonywane pod nadzorem doświadczonego w tym względzie oficera.
 10. Każde ćwiczenie walki z pożarem powinno obejmować:
 - 1) wezwanie załogi na miejsce zbiórek ustalone rozkładem alarmowym przy zastosowaniu instalacji alarmowej,
 - 2) sprawdzenie obecności załogi na wyznaczonych stanowiskach,
 - 3) sprawdzenie znajomości obowiązków wyszczególnionych w rozkładzie alarmowym,
 - 4) sprawdzenie wyposażenia w sprzęt pożarniczy wyznaczony rozkładem alarmowym sekcji pożarowej oraz znajomości prawidłowego użycia sprzętu,
 - 5) podanie założenia ćwiczebnego dla sekcji i grupy roboczej,
 - 6) praktyczne wykonanie wyznaczonego ćwiczenia przez sekcję i grupę roboczą,
 - 7) uruchomienie i pracę pompy awaryjnej ppoż.,
 - 8) ocenę i omówienie ćwiczenia.
 11. Każde ćwiczenie „człowiek za burtą” powinno obejmować:
 - 1) wezwanie załogi na miejsce zbiórek przy zastosowaniu instalacji alarmowej,
 - 2) sprawdzenie, czy wszyscy się zgłosili na miejsce zbiórki, czy są właściwie ubrani, czy pasy ratunkowe są prawidłowo założone oraz znajomości obowiązków wyszczególnionych w rozkładzie alarmowym,
 - 3) przygotowanie łodzi ratowniczej (ratunkowej) do opuszczenia na wodę,
 - 4) przygotowanie sprzętu według MERSAR do wciągnięcia rozbitka niesprawnego fizycznie,
 - 5) przygotowanie środków do łączności dwukierunkowej,

- 6) opuszczenie łodzi ratowniczej (ratunkowej) na wodę i manewrowanie nią,
 - 7) podjęcie rozbitka,
 - 8) omówienie i ocenę ćwiczenia.
12. Każde ćwiczenie walki z wodą powinno obejmować:
- 1) wezwanie załogi na miejsce zbiórek ustalone rozkładem alarmowym przy zastosowaniu instalacji alarmowej,
 - 2) sprawdzenie obecności załogi oraz znajomości obowiązków wynikających z rozkładu alarmowego,
 - 3) przygotowanie wyposażenia awaryjnego w szczególności przygotowanie plastra do założenia na uszkodzoną część kadłuba,
 - 4) uszczelnienie miejsca przecieku (założenie plastra, poduszki itp.),
 - 5) przygotowanie pomp i ich uruchomienie,
 - 6) sondowanie żęz i zbiorników balastowych, sprawdzenie zaworów skrajnika dziobowego,
 - 7) sprawdzenie znajomości przez załogę systemu balastowo-osuszającego,
 - 8) omówienie i ocena ćwiczenia.
13. Każde inne ćwiczenie dotyczące alarmu innych zagrożeń (gazowe, chemiczne itp.) określa armator w porozumieniu z urzędem morskim.
14. Alarmów próbnych oraz ćwiczeń alarmów przewidzianych w zarządzeniu, nie należy przeprowadzać bezpośrednio jeden po drugim, z wyjątkiem alarmów kompleksowych.

VII. Szkolenie i instruktaże na statku

1. Szkolenie członka załogi w posługiwaniu się środkami ratunkowymi na statku, w tym również wyposażeniem jednostek ratunkowych, powinno być przeprowadzone na statku możliwie najwcześniej, jednak nie później niż w dwa tygodnie po jego zatrudnieniu na danym statku.
2. Jeżeli członek załogi jest zatrudniony na statku w systemie planowej, regularnej rotacji, to przeszkolenie, o którym mowa w ust. 1, powinien przejść w ciągu 2 tygodni od pierwszego zatrudnienia na statku.
3. Instruktaże w zakresie posługiwania się środkami ratunkowymi statku i przeżycia na morzu powinny się odbywać w tych samych odstępach czasu ćwiczenia. Poszczególne instruktaże mogą obejmować rozmaite rodzaje środków ratunkowych statku, jednak całość wyposażenia ratunkowego i środków ratunkowych statku powinna zostać nimi objęta w dowolnym okresie 2 miesięcy.
4. Każdy członek załogi powinien otrzymać instruktaż, który powinien obejmować następujące tematy, lecz niekoniecznie być do nich ograniczony:
 - 1) sposób działania i użycie pneumatycznych tratw ratunkowych statku,
 - 2) zagadnienie hypotermii, udzielanie pierwszej pomocy w przypadku hypotermii oraz inne odpowiednie sposoby udzielania pierwszej pomocy,
 - 3) specjalny instruktaż niezbędny do posługiwania się środkami ratunkowymi statku w trudnych warunkach pogodowych i przy wzburzonym morzu,
 - 4) ubierania i obsługi kombinezonu ratunkowego.
5. Szkolenie w posługiwaniu się tratwami ratunkowymi opuszczanymi za pomocą żurawików powinno się od-

bywać na każdym statku wyposażonym w takie tratwy nie rzadziej niż co 4 miesiące. Jeżeli jest to praktycznie wykonalne, to szkolenie powinno obejmować nadmuchiwanie i częściowe opuszczenie tratwy.

6. Każdą mesę, świetlicę, należy wyposażać w podręczniki szkolenia opatrzone instrukcjami i ilustracjami o sposobie wykorzystania, użycia środków ratunkowych oraz o najlepszych sposobach ratowania się.

VIII. Zapisy alarmów i szkoleń

1. Alarmy próbne dla pasażerów, ćwiczenia opuszczania statku, ćwiczenia „człowiek za burtą” oraz szkolenia i instruktaże z obsługi urządzeń i środków ratunkowych należy zapisywać w „Książce wyposażenia ratunkowego” oraz w „Dzienniku Okrętowym”.
2. Ćwiczenia i szkolenia z walki z pożarem należy wpisywać w „Dzienniku Okrętowym”.
3. Ćwiczenia i szkolenia z innych zagrożeń należy wpisywać w „Dzienniku Okrętowym”.
4. Po przeprowadzeniu alarmu ćwiczebnego należy dokonać odpowiedniego wpisu w „Dzienniku Okrętowym” oraz w „Książce wyposażenia ratunkowego”. W razie niemożności przeprowadzenia alarmu ćwiczebnego w przepisany termin należy dokonać zapisu z podaniem przyczyn niewykonania ćwiczenia.
5. Wszystkie powyższe wpisy powinny obejmować datę przeprowadzenia i czas trwania ćwiczenia, szkolenia, wskazanie urządzenia i wyposażenia jakie użyto w czasie ćwiczenia, stan działania drzwi wodoszczelnych i pożarowych oraz innych zamknięć, wyniki uruchamiania silników łodzi ratunkowych (ratowniczych), przeglądu wyposażenia łodzi, sprzętu ratunkowego, przeciwpożarowego i awaryjnego, ilość uczestników obecnych na ćwiczeniu lub szkoleniu, ocenę ćwiczenia, opis przyczyn wskutek których ćwiczenia lub szkolenia nie odbyły się w przepisowych terminach lub odbyły się tylko częściowo.

1306

KOMUNIKAT Nr 4
Dyrektora Urzędu Morskiego w Słupsku
z dnia 10 maja 2003 r.

w sprawie ilości i rodzaju sprzętu awaryjnego do likwidowania przecieków i ratowania statku przed zatonięciem.

Na podstawie § 19 ust. 2 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 13 grudnia 2002 r. w sprawie szczególnych warunków bezpiecznego uprawiania żeglugi przez statki morskie (Dz. U. Nr 222, poz. 1867) podaje się do wiadomości, co następuje:

§ 1

Określa się minimalny zestaw sprzętu awaryjnego na statkach morskich o polskiej przynależności uprawiających żeglugę przybrzeżną krajową i żeglugę międzynarodową.

§ 2

Przez rodzaje żeglugi wymienione w § 1 należy rozumieć rodzaje żeglugi określone w przepisach rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 13 grudnia 2002 r.

w sprawie szczegółowych warunków żeglugi przez statki morskie (Dz. U. Nr 222, poz. 1867).

§ 3

1. Niniejsze uregulowanie nie ma zastosowania do:
 - 1) jednostek pływających Marynarki Wojennej,
 - 2) statków sportowych,
 - 3) statków śródlądowych uprawiających żeglugę na wodach morskich,
 - 4) statków nie podlegających wpisowi do rejestru okrętowego lub rejestru statków morskich, prowadzonego przez urzędy morskie,
 - 5) statków nowo wybudowanych, przebudowanych, odbudowanych lub remontowanych udających się w podróż próbną przed rozpoczęciem żeglugi,
 - 6) doków pływających.
2. Warunki bezpiecznego uprawiania żeglugi dla jednostek pływających Straży Granicznej określa rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 1 lipca 2002 r. w sprawie wymagań dotyczących technicznego i pozatechnicznego bezpieczeństwa żeglugi jednostek pływających Staży Granicznej (Dz. Nr 108, poz. 956).

§ 4

1. Ustala się tablicę minimalnego zestawu sprzętu awaryjnego zawartą w załączniku.
2. Na każdym statku powinien znajdować się sprzęt awaryjny zgodny z tablicą zawartą w załączniku.

§ 5

W zależności od rejonu żeglugi armator może wypo-

sażyć dodatkowo statek w sprzęt awaryjny zgodnie z zasadami dobrej praktyki morskiej.

§ 6

1. Wyszczególniony w załączniku sprzęt awaryjny powinien znajdować się w miejscach do tego przeznaczonych, znanych wszystkim członkom załogi i być gotowy do natychmiastowego użycia.
2. Podczas przeprowadzania ćwiczebnego alarmu innych zagrożeń należy przeprowadzić przegląd i konserwację sprzętu awaryjnego.

§ 7

Traci moc zarządzenie Nr 5 Dyrektora Urzędu Morskiego w Słupsku z dnia 2 marca 1998 r. w sprawie minimalnego zestawu sprzętu awaryjnego (Dz. Urz. Woj. Słupskiego Nr 8 poz. 26 i Dz. Urz. Woj. Koszalińskiego Nr 9 poz. 52).

§ 8

Tablica określona niniejszym komunikatem wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 2003 r. i podlega ogłoszeniu w Dziennikach Urzędowych Województw Pomorskiego i Zachodniopomorskiego.

Dyrektor
Urzędu Morskiego w Słupsku
A. Szczotkowski

Załącznik
do komunikatu Nr 4
Dyrektora Urzędu Morskiego w Słupsku
z dnia 10 maja 2003 r.

**Tablica minimalnego zestawu sprzętu awaryjnego
dla statków w żegludzie przybrzeżnej i podróżach międzynarodowych**

Lp.	Nazwa sprzętu awaryjnego	Statki o pojemności brutto ≤100 do >500 100 do 500	Statki o pojemności brutto ≤500 do >3000 501 do 3.000	Statki o pojemności brutto ≤3000 do >20000 3.001 do 20.000	Statki o pojemności brutto ≤20000 ponad 20.000
1.	Plaster wraz z osprzętem	-	1	1 ¹	1 ²
2.	Plaster ćwiczebny wraz z osprzętem	-	1	1	1
3.	Cement	50 kg	100 kg	200 kg	300 kg
4.	Przyspieszacz	5 l	10 l	20 l	20 l
5.	Piasek	50 kg	100 kg	200 kg	300 kg
6.	Deski	0,5 m ³	0,5 m ³	1 m ³	1 m ³
7.	Krawędziaki o długości minimum 2 m	-	0,5 m ³	1 m ³	1 m ³

1) Minimalne wymiary plastra powinny wynosić 2000 x 2000 mm.

2) Minimalne wymiary plastra powinny wynosić 2000 x 2000 mm.

1307**KOMUNIKAT Nr 5**
Dyrektora Urzędu Morskiego w Słupsku
z dnia 10 maja 2003 r.

w sprawie wytycznych dla armatorów o rodzaju, ilości i rozmieszczeniu sprzętu gaśniczego (pożarniczego) na statku oraz w sprawie opracowywania i przechowywania planów ochrony przeciwpożarowej statków morskich.

Na podstawie § 21 ust. 1 i 3 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 13 grudnia 2002 r. w sprawie szczególnych warunków bezpiecznego uprawiania żeglugi przez statki morskie (Dz. U. Nr 222, poz. 1867) podaje się do wiadomości, co następuje:

§ 1

Ustala się wytyczne dla armatorów:

- 1) w sprawie rodzaju, ilości i rozmieszczenia sprzętu pożarniczego stanowiące załącznik Nr 1,
- 2) w sprawie opracowywania i przechowywania planów ochrony przeciwpożarowej statków morskich stanowiące Załącznik Nr 2.

§ 2

Wytyczne obowiązują armatorów statków morskich z wyjątkiem:

- 1) jednostek pływających Marynarki Wojennej, Straży Granicznej oraz policji,
- 2) statków sportowych,
- 3) statków nie podlegających wpisowi do rejestru okrętowego lub rejestru statków morskich, prowadzonego przez urząd morski.

§ 3

Wytyczne, o których mowa w § 1, stanowią podstawę do ustalania rodzaju, ilości i rozmieszczenia sprzętu gaśniczego, pożarniczego oraz opracowywania planów ochrony przeciwpożarowej dla poszczególnych statków.

§ 4

Tracą moc:

- 1) zarządzenie Nr 6 Dyrektora Urzędu Morskiego w Słupsku z dnia 2 marca 1998 r. w sprawie ustalenia normatywów wyposażenia statków morskich w sprzęt pożarniczy (Dz. Urz. Woj. Słupskiego Nr 8, poz. 27 i Dz. Urz. Woj. Koszalińskiego Nr 9, poz. 53).
- 2) zarządzenie Nr 7 Dyrektora Urzędu Morskiego w Słupsku z dnia 2 marca 1998 r. w sprawie wprowadzenia w życie wytycznych dla armatorów w sprawie opracowywania planów ochrony przeciwpożarowej statków morskich o polskiej przynależności (Dz. Urz. Woj. Słupskiego Nr 8, poz. 28 i Dz. Urz. Woj. Koszalińskiego Nr 9, poz. 54).

§ 5

Wytyczne wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 2003 r. i podlegają ogłoszeniu w Dziennikach Urzędowych Województw Pomorskiego i Zachodniopomorskiego.

Dyrektor
Urzędu Morskiego w Słupsku
A. Szczotkowski

Załącznik Nr 1
do komunikatu Nr 5
Dyrektora Urzędu Morskiego w Słupsku
z dnia 10 maja 2003 r.

**SZCZEGÓŁOWE ZASADY USTALANIA RODZAJU,
ILOŚCI I ROZMIESZCZENIA SPRZĘTU
POŻARNICZEGO NA STATKU****I. Postanowienia ogólne**

1. Niniejsze przepisy stanowią podstawę do ustalenia rodzaju, liczby i rozmieszczenia sprzętu pożarniczego przy opracowaniu planu ochrony przeciwpożarowej statku.
2. Dla statków, które nie są zobowiązane do posiadania planu ochrony przeciwpożarowej, rodzaj, ilość oraz rozmieszczenie sprzętu pożarniczego ustala urząd morski.
3. Ustalony rodzaj, liczba oraz rozmieszczenie sprzętu pożarniczego winny być wpisane do książki bezpieczeństwa pożarowego statku.
4. Sprzęt pożarniczy powinien spełniać wymagania przepisów uznanej instytucji klasyfikacyjnej.
5. W szczególnie uzasadnionych przypadkach dyrektor urzędu morskiego, biorąc pod uwagę rodzaj statku, sposób jego wykorzystania oraz rodzaj uprawianej żeglugi, może zmienić lub zaakceptować inny rodzaj, liczbę i rozmieszczenie sprzętu pożarniczego niż ustalony w niniejszych normatywach.

II. Zasady rozmieszczenia sprzętu pożarniczego

1. Sprzęt pożarniczy powinien być umieszczony w łatwo dostępnym i widocznym miejscu na statku oraz powinien być odpowiednio oznaczony, zgodnie z Rez. IMO A.654 (16), symbolami wykonanymi z materiału fotoluminescencyjnego.
2. Sprzęt powinien być utrzymywany w należyтым stanie technicznym i gotowości do natychmiastowego użytku zarówno w morzu, jak i podczas postoju statku w porcie. Sprzętu tego należy używać wyłącznie do akcji ratowniczo-gaśniczych oraz do celów szkoleniowych.
3. Sprzęt pożarniczy nie rozdysponowany na stanowiska należy przechowywać w magazynie pożarowym lub w innym specjalnie do tego celu przeznaczonym miejscu. Zaleca się, aby na statku znajdowały się dwa magazynki sprzętu pożarniczego, z których jeden powinien znajdować się w rejonie nadbudówki. Każdy magazynek pożarowy powinien być wyraźnie i w sposób trwały oznakowany.
4. W magazynku pożarowym należy przewidzieć odpowiednie stanowiska przeglądów i konserwacji przechowywanego sprzętu, zapasów do utrzymywania ich w stanie przydatności do natychmiastowego użycia.
5. W pomieszczeniach statku węże tłoczne powinny być na stałe przyłączone do hydrantów.
6. Gaśnice na dwutlenek węgla nie powinny być umieszczone w pomieszczeniach mieszkalnych.
7. Gaśnice powinny być rozmieszczane i przechowywane w taki sposób, aby ich skuteczność gaśnicza nie uległa zmniejszeniu pod wpływem warunków pogodowych, drgań lub innych czynników zewnętrznych.
8. W posterunkach dowodzenia oraz innych pomieszczeniach, w których znajduje się wyposażenie elektrycz-

ne, elektroniczne lub urządzenia niezbędne dla bezpieczeństwa statku, gaśnice powinny zawierać taki czynnik gaśniczy, który ani nie przewodzi prądu, ani nie jest szkodliwy dla wyposażenia i urządzeń.

9. Topór i tom powinny być umieszczane jako komplet wewnątrz pomieszczeń w pobliżu wyjść w różnych rejonach statku, położonych jak najdalej od siebie.
10. Na statku powinny znajdować się pożarnicze tablice informacyjne z napisem NIEBEZPIECZEŃSTWO – DANGER oraz NIE PALIĆ – NO SMOKING. Tablice powinny mieć wymiary nie mniejsze niż 840 x 600 mm, powinny być koloru białego, z 20 mm obrzeżem koloru czerwonego. Litery powinny być czarne, o wysokości nie mniejszej niż 120 mm.

III. Gaśnice i agregaty gaśnicze

1. Pojemność przenośnych gaśnic płynowych nie powinna być większa niż 13,5 litra i nie mniejsza niż 9 litrów. Inne gaśnice powinny być tak samo łatwo przenośne jak gaśnice płynowe 13,5 litrowe, a skuteczność ich działania powinna być co najmniej równoważna skuteczności gaśnic płynowych 9 litrowych. Całkowita masa gaśnicy przenośnej nie może przekraczać 23kg.
2. Za równoważne można uznać te gaśnice, które podczas próby działania zgaszą pożar testowy nie mniejszy niż gaśnica płynowa 9 litrowa. Gaśnica płynowa 9 litrowa może być zastąpiona gaśnicą proszkową 4,5kg lub 6kg.
3. Czynnik gaśniczy zastosowany w gaśnicy powinien być odpowiedni do grupy pożaru, jaki może powstać w danym pomieszczeniu, do którego gaśnica jest przeznaczona.
4. Do każdego typu gaśnic zdolnych do ponownego naładowania na statku przez załogę należy przewidzieć ładunki zapasowe w liczbie 100% dla pierwszych 10 gaśnic oraz 50% dla gaśnic pozostałych, lecz nie wymaga się więcej niż 60 kompletów ładunków zapasowych. Na statku należy umieścić instrukcje ładowania gaśnic.
W przypadku gaśnic, które nie mogą być ponownie naładowane na statku, należy przewidzieć dodatkowe gaśnice zapasowe tego samego typu i tej samej objętości, w takiej liczbie jak określono wyżej odnośnie do ładunków zapasowych. Do każdego agregatu gaśniczego, który można napełnić na statku, należy przewidzieć jeden ładunek zapasowy.
5. Gaśnice powinny być umieszczane w pomieszczeniu w łatwo dostępnym miejscu. Jedna z gaśnic w danym pomieszczeniu powinna znajdować się w pobliżu wejścia do pomieszczenia.
6. Zezwala się na wyposażenie grupy pomieszczeń o łącznej powierzchni do 50 m² w jedną gaśnicę, umieszczoną na korytarzu, pod warunkiem że wejścia do tych pomieszczeń prowadzi tylko z jednego korytarza.
7. W przedziałach maszynowych kategorii A gaśnice powinny być tak rozmieszczone, aby odległość między nimi nie przekraczała 10 m.
8. Gaśnice nie mogą być umieszczane w odległości mniejszej niż 1 m od potencjalnego źródła ognia.
9. Każda gaśnica powinna mieć element konstrukcyjny lub zawleczkę z plombą, pokazującą, że po użyciu została rozładowana.

IV. Przenośny zestaw pianowy

Przenośny zestaw pianowy powinien składać się z prądownicy powietrzno-pianowej, którą można podłączyć do rurociągu wodnohydrantowego za pomocą węża pożarniczego, zasysacza liniowego wraz z przenośnym zbiornikiem zawierającym co najmniej 20 litrów środka pianotwórczego oraz jednego zbiornika zapasowego tej samej pojemności. Prądownica powinna wytwarzać pianę w ilości co najmniej 1,5 m³/min, która skutecznie gasi płonącą ciecz ropopochodną.

V. Wyposażenie strażackie

W skład zestawu wyposażenia strażackiego powinny wchodzić:

1. Wyposażenie osobiste, które składa się z:

- ubrania ochronnego, wykonanego z materiału chroniącego skórę przed ciepłem promieniującym od ognia oraz przed oparzeniami płomieniem lub parą. Powierzchnia zewnętrzna ubrania powinna być wodoodporna,
- rękawic elektroizolacyjnych,
- butów elektroizolacyjnych,
- hełmu strażackiego,
- elektrycznej lampy bezpieczeństwa, działającej co najmniej 3 godz. Elektryczne lampy bezpieczeństwa stosowane na ropowcach oraz na innych statkach w rejonach zagrożonych wybuchem powinny być typu przeciwwybuchowego,
- pasa strażackiego z zatrzaśnikiem i toporkiem strażackim w pochwie. Toporek strażacki powinien mieć rękojeść z izolacją odporną na wysokie napięcie.

2. Aparat oddechowy powinien być niezależnym aparatem oddechowym ze sprężonym powietrzem, którego objętość w butlach powinna wynosić co najmniej 1200 litrów, lub innym niezależnym aparatem oddechowym który powinien funkcjonować przez okres co najmniej 30 minut. Należy przewidzieć taką liczbę butli zapasowych do każdego aparatu, aby zapewnić prowadzenie akcji gaśniczej: przez 1 godzinę dla statków towarowych oraz przez 2 godziny dla statków pasażerskich. Wszystkie butle ze sprężonym powietrzem powinny być wzajemnie wymienne. Do każdego aparatu oddechowego należy przewidzieć ognioodporną linkę bezpieczeństwa o długości ok. 30m, którą można mocować za pomocą karabińczyka do szelek aparatu podczas użycia linki bezpieczeństwa. Linka bezpieczeństwa powinna być poddana próbie wytrzymałości pod obciążeniem statycznym 3,5 kN przez 5 min.
3. Jeden komplet wyposażenia strażackiego powinien być umieszczony na mostku nawigacyjnym lub w jego pobliżu.
4. Rękawice i buty elektroizolacyjne, wchodzące w skład zestawu wyposażenia strażackiego podlegają okresowej legalizacji.
5. Jeżeli statek musi posiadać wyposażenie strażackie to jego ilość nie może być mniejsza niż 2 komplety.

VI. Awaryjne uciezkowe aparaty oddechowe

1. Awaryjny uciezkowy aparat oddechowy przeznaczony

ny jest wyłącznie do użycia podczas ucieczki z pomieszczenia o atmosferze niebezpiecznej zagrażającej zdrowiu i życiu ludzkiemu. Aparat nie powinien być używany podczas gaszenia pożaru oraz wchodzenia do zbiorników pozbawionych tlenu.

2. Awaryjny ucieczkowy aparat oddechowy powinien składać się z maski twarzowej lub kaptura oraz zasobnika z tlenem lub sprężonym powietrzem.
3. Maskę twarzową powinna zakrywać twarz zapewniając szczelność wokół oczu, nosa i ust.
4. Kaptur powinien zakrywać głowę, szyję i może zakrywać część pleców.
5. Maskę twarzową i kaptur powinny być wykonane z materiałów odpornych na działanie płomienia oraz powinny mieć okienko z przezroczystą szybką zapewniającą dobrą widoczność.
6. Czas działania aparatu powinien wynosić co najmniej 10 min.
7. Aparat nie używany powinien umożliwiać noszenie go przy sobie, pozostawiając ręce swobodne.
8. Awaryjny ucieczkowy aparat oddechowy powinien spełniać wymagania wydanego przez IMO cyrkularza MSC/Circ.849 i powinien być uznany przez instytucję klasyfikacyjną.

VII. Wyposażenie statków w sprzęt pożarniczy, części zapasowe

1. Wyposażenie w sprzęt pożarniczy i części zapasowe statków o pojemności brutto 500 i większej określa konwencja SOLAS-74.

2. Minimalne wyposażenie w sprzęt pożarniczy statków o pojemności brutto do 500 określa tabela nr 1.

VIII. Kontrola sprzętu pożarniczego

1. Gaśnice, agregaty gaśnicze i aparaty oddechowe należy co 12 miesięcy poddawać okresowym przeglądom, które powinny być wykonane przez uznane zakłady konserwacji i napraw sprzętu pożarniczego posiadające autoryzację administracji morskiej.
2. Uznanie zakładów konserwacji i napraw sprzętu pożarniczego i uzyskanie autoryzacji administracji morskiej regulują odrębne przepisy.
3. Na statkach o pojemności brutto 500 i większej sprzęt pożarniczy winien być systematycznie kontrolowany i utrzymywany w stałej sprawności do natychmiastowego użytku przez oficera wyznaczonego przez kapitana statku zgodnie z rejestrem inspekcji i prób (wytoczne IMO Cykularz MSC/Circ. 850).
4. Na statkach o pojemności brutto do 500 wewnętrzne kontrole sprzętu pożarniczego winne być przeprowadzane przez kapitana statku lub wyznaczonego oficera pokładowego co 3 miesiące. Fakt dokonania kontroli odnotować w dzienniku pokładowym.

Tabela do Załącznika Nr 1
do Komunikatu Nr 5
Dyrektora Urzędu Morskiego w Słupsku
z dnia 10 maja 2003 r.

Minimalne wyposażenie w sprzęt pożarniczy statków o pojemności do 500

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.
Lp.	Rodzaj statku	Gaśnica plynowa 9 litrowa lub gaśnica proszkowa 4.5 kg ABC	Gaśnica śniegowa	Agregat pianowy 45 litrowy	Wąż tłoczny, prądownicza uniwersalna	Koc gaśniczy	Wyposażenie strażackie	Topór strażacki i łom	Rękawice ogniochronne
1.	Statek: — pasażerski i prom osobowo samochodowy • holownik pow. 769 kW • pożarniczy pow. 769 kW • zbiornikowiec								
2.	Statek ratowniczy, szkolny, badawczy, hydrograficzny	5	3	-	Ilość równa liczbie zainstalowanych zaworów hydrantowych na	2	-	1	1
3.	Pogłębiarka	5	5	-		2	-	1	1
4.	Kuter pilotowy, kontroler badawczy, hydrograficzny, holownik do 368 kW	5	3	-		1	-	1	1
5.	Holownik i statek poż. od 368 kW do 769 kW	5	3	1		2	-	1	1
6.	Łódź motorowa rybacka bezpokładowa	1	-	-		1	-	-	-

7.	Łódź motorowa rybacka pokładowa ze sterówką i dziobówką	1	1	-	1	-	-	1
8.	Kuter rybacki do 17 m (dł. pomiarowa)	2	1	-	1	-	1	1
9.	Kuter rybacki powyżej 17 m (dł. pomiarowa)	5	3	-	2	-	2	1
10.	Motorówka pasaż., ratownicza, inspekcyjna, hydrograficzna, gospodarcza, cumownicza	2	1	-	1	-	-	1
11.	Barka bez napędu	1	1	-	-	-	-	1
12.	Barka z napędem	3	2	-	1	-	1	1
13.	Baza nurkowa b/n, warsztat pływający	2	1	-	1	-	1	1
14.	Szalanda bez napędu	2	1	-	1	-	-	-
15.	Szalanda z napędem, dźwig pływający	4	3	-	2	-	1	1
16.	Koszarka	3	1	-	1	-	1	1

Objaśnienia:

1. Wyposażenie strażackie na statkach wymienionych pod pl.2-16 powinno być zgodne z pkt V.1. Załącznika.
2. Wyposażenie w sprzęt gaśniczy (pożarniczy) zgodnie z w/w tablicą należy zatwierdzić w Urzędzie Morskim.
3. W uzasadnionych przypadkach Dyrektor Urzędu Morskiego może zmienić ilość sprzętu pożarniczego wymienionego w powyższej tablicy.

Załącznik Nr 2
do Komunikatu Nr 5
Dyrektora Urzędu Morskiego w Słupsku
z dnia 10 maja 2003 r.

**WYTYCZNE W SPRAWIE OPRACOWYWANIA
I PRZECHOWYWANIA PLANÓW OCHRONY
PRZECIWPOŻAROWEJ STATKÓW MORSKICH**

I. POSTANOWIENIA WSTĘPNE

1. Wytyczne niniejsze określają zasady sporządzania planu ochrony przeciwpożarowej dla poszczególnych statków morskich, który w dalszej treści wytycznych zwany jest planem.
2. Wytyczne mają zastosowanie do opracowywania planu dla statków morskich nowo wybudowanych oraz statków poddanych przebudowie, remontom, wymianie wyposażenia jak również statków będących w eksploatacji w przypadku, jeżeli okoliczności wymagają zmiany planu.
3. Do posiadania planu zobowiązane są statki:
 - a) nowo wybudowane lub przebudowane oraz statki istniejące, podlegające Konwencji SOLAS-74.
 - b) pasażerskie, zbiornikowce, chemikaliowce i gazowce niezależnie od ich pojemności i rodzaju uprawianej żeglugi.
 - c) nie podlegające Konwencji SOLAS – 74 z napędem własnym o łącznej mocy silników głównych i pomocniczych 735 kW i powyżej,
 - d) nowo wybudowane, przebudowane i po remoncie udające się w podróże próbne z personelem nie należącym do załogi statku o liczebności powyżej 12 osób,

- e) z napędem żaglowo-mechanicznym o długości 24 m i powyżej,
- f) inne – na wniosek zainteresowanych.
4. Plan winien być opracowany w oparciu o zatwierdzoną przez instytucję klasyfikacyjną dokumentację statku.
5. Ujęte w planie symbole graficzne określające elementy zabezpieczenia konstrukcyjnego, urządzeń ochrony przeciwpożarowej oraz wyposażenia pożarniczego winny być zgodne z obowiązującą Rezolucją IMO.
6. Każdy plan powinien być zatwierdzony przez Dyrektora Urzędu Morskiego w Słupsku. Przeznacza się jeden egzemplarz planu ochrony przeciwpożarowej dla celów archiwizacyjnych urzędu morskiego.
7. Zatwierdzenie planu następuje przez przyłożenie pieczęci, według następującego wzoru i treści:

ZATWIERDZAM – APPROVED
URZĄD MORSKI W SŁUPSKU
MARITIME OFFICE at SLUPSK
Słupsk dnia.....
day of
Z up. Dyrektora
Under the authority of Director
(podpis – signature)

8. Plan ochrony przeciwpożarowej powinien być wywieszony na statku w widocznych miejscach: na korytarzach, holach, centrum dowodzenia. Duplikat planu powinien być ulokowany na zewnątrz nadbudówki w oznaczonym pojemniku. Miejsce umieszczenia planu powinno być oznakowane zgodnie z okólnikiem IMO MSC/Circ 451
9. Za zatwierdzenie planu pobiera się opłatę zgodnie z taryfą ustaloną, w odrębnych przepisach.

**II. PRZEPISY OBOWIĄZUJĄCE PRZY
OPRACOWYWANIU PLANÓW OCHRONY
PPRZECIWPOŻAROWEJ**

Przy opracowywaniu planów należy w szczególności uwzględnić:

- 1) postanowienia Konwencji SOLAS -74,

- 2) tablicę symboli graficznych stosowanych na planach ustalonych w obowiązującej Rezolucji IMO,
- 3) przepisy instytucji klasyfikacyjnej uznanej przez polską administrację morską,
- 4) obowiązujące przepisy dotyczące wyposażenia statków morskich w sprzęt pożarniczy.

III. ZADANIA I PRZEZNACZENIE PLANU OCHRONY PRZECIWPOŻAROWEJ

Plan powinien spełniać następujące zadania:

- 1) umożliwić załogom statków, jednostkom straży pożarnej i odpowiedzialnym za bezpieczeństwo pożarowe pracownikom stoczni zapoznanie się z rodzajami i rozmieszczeniem:
 - a) posterunków dowodzenia i pożarowych,
 - b) przegród przeciwpożarowych pionowych i poziomych,
 - c) drzwi i zamknięcia otworów w przegrodach przeciwpożarowych,
 - d) dróg ewakuacji z rejonów i pomieszczeń statków,
 - e) urządzeń odcinających i wyłączających systemy wentylacji,
 - f) zbiorników paliwa i olejów smarowych z zaworami zdalnego odcinania
 - g) urządzeń wykrywczo-sygnalizacyjnych pożaru i alarmowych,
 - h) pomp pożarniczych z zaworami instalacji wodno-hydrantowej,
 - i) stałych instalacji gaśniczych oraz przenośnego sprzętu pożarniczego zainstalowanego na statku,
- 2) stanowi pomoc w prowadzeniu akcji ratowniczo-gaśniczej i szkoleniu załóg statków oraz jednostek straży pożarnej,
- 3) stanowi podstawę prawidłowego rozmieszczenia przenośnego sprzętu pożarniczego na statkach w końcowej fazie budowy i w trakcie ich eksploatacji.

IV. PODZIAŁKA I FORMAT PLANU OCHRONY PRZECIWPOŻAROWEJ

1. Plan powinien być wykonany w skali zapewniającej praktyczne jego wykorzystanie i możliwość naniesienia odpowiednich elementów konstrukcyjnych statku, symboli urządzeń ochrony przeciwpożarowej i wyposażenia pożarniczego oraz innych znaków i napisów. Dla wykonania planu zaleca się przyjmowanie następujących podziałek:
 - 1) dla statków o długości całkowitej do 50 m 1:50,
 - 2) dla statków o długości całkowitej od 51 m do 150 m 1:100,
 - 3) dla statków o długości całkowitej od 151 m do 200 m 1:200,
 - 4) dla statków o długości całkowitej powyżej 200 m 1:300,
2. Plan powinien być wykonany w miarę możliwości na jednym arkuszu. Dla statków wielopokładowych (statki pasażerskie, promy pasażersko-samochodowe, statki do przewozu samochodów itp.) dopuszcza się wykonanie planu na dwóch lub więcej arkuszach.

V. RYSUNKI PLANU OCHRONY PRZECIWPOŻAROWEJ

1. Plan powinien zawierać przekrój wzdłużny statku w płaszczyźnie symetrii, widoki z góry wszystkich pokładów i platform oraz widok na zbiorniki denne paliwa.
2. Obrisy konstrukcji statku i jego wyposażenia, istotne dla bezpieczeństwa pożarowego, powinny być wykonane na planie liniami w kolorze czarnym. Na plan nie należy nanosić szczegółów nie obrazujących ochrony przeciwpożarowej statku, które mogłyby zmniejszyć czytelność planu lub uniemożliwić naniesienie w odpowiednich miejscach właściwych symboli, opisów itp.
3. Na przekroju wzdłużnym lub na każdym pokładzie powinno być odpowiednio oznaczone:
 - 1) rozmieszczenie posterunków dowodzenia i pożarowych,
 - 2) rodzaj i rozmieszczenie przegród przeciwpożarowych pionowych i poziomych, dzielących przestrzeń kadłuba i nadbudówki względnie pokładówki na odpowiednie strefy pionowe i poziome,
 - 3) drzwi w przegrodach przeciwpożarowych i szybach klatek schodowych ze stanowiskami ich sterowania,
 - 4) schody, zejściówki, szyby dźwigów pionowych i luków transportowych umożliwiające dostęp do poszczególnych przedziałów, pomieszczeń i pokładów z uwidocznieniem korytarzy, drzwi i dróg ewakuacyjnych,
 - 5) urządzenia zdalnego wyłączania wentylatorów, zamykania otworów kanałów wentylacyjnych, świetlików, przestrzeni pierścieniowych wokół kominów oraz innych zamknięć ograniczających ciąg oraz przenikanie dymu i płomieni,
 - 6) rozmieszczenie centralek wykrywczo-sygnalizacyjnych pożaru i ich repetytorów oraz pomieszczenia chronione,
 - 7) rozmieszczenie stałych instalacji gaśniczych ze stanowiskami ich uruchamiania oraz pomieszczenia chronione tymi instalacjami.
 - 8) pompy pożarnicze ze stanowiskami ich uruchamiania i rozmieszczeniem zaworów hydrantowych oraz łączników międzynarodowych,
 - 9) rozmieszczenie zbiorników paliwa i olejów smarowych ze stanowiskami zdalnego zamykania zaworów odcinających,
 - 10) rozmieszczenie sprzętu pożarniczego
4. Na poszczególnych pokładach powinny być naniesione pomieszczenia mieszkalne, służbowe, maszynowe i przemysłowe wraz z korytarzami przyległymi do tych pomieszczeń oraz pomieszczenia ładunkowe, pomieszczenia kategorii specjalnej i pompownie.
5. W pomieszczeniach maszynowych należy zaznaczyć obrysami silniki główne, kotły parowe, spalarki, zespoły prądotwórcze, zbiorniki sprężonego powietrza, zbiorniki paliwa i oleju smarowego o pojemności 1 m³ oraz główne tablice rozdzielcze.
6. Na przekroju wzdłużnym planu należy zaznaczyć za pomocą strzałki (kolorem zielonym) usytuowanie miejsca do wypalania otworów ewakuacyjnych z pomieszczenia maszynowni. Miejsce to należy zaznaczyć na kadłubie statku w sposób trwały, w uzgodnieniu z instytucją, klasyfikacyjną. Zaleca się, aby minimalne wymiary otworu wynosiły:
 - 1) szerokość 600 mm,
 - 2) wysokość 900 mm.

Na statkach, gdzie odstęp między wręgami w przedziale maszynowym są mniejsze niż 600 mm, oznaczenie otworu, o którym mowa wyżej, nie jest wymagane. Przykład poprawnego oznaczenia otworu ewakuacyjnego na planie pokazuje Aneks Nr 1 do niniejszego załącznika.

7. Na planie należy zaznaczyć usytuowanie magazynów sprzętu pożarniczego. Magazyny sprzętu pożarniczego mogą być w pomieszczeniach, z których wyjścia prowadzą na otwarty pokład lub korytarz, mający bezpośrednio połączenie z pokładem otwartym.

VI. OZNAKOWANIE PLANU OCHRONY PRZECIWPOŻAROWEJ

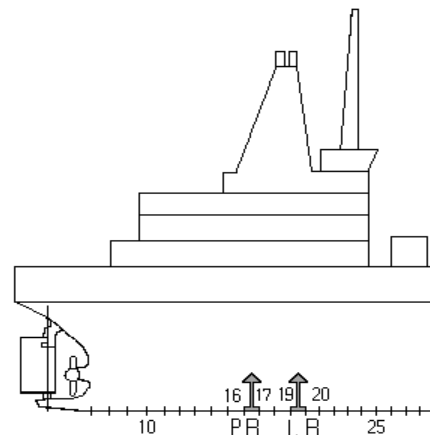
1. Symbole graficzne powinny być naniesione na plan w takiej pozycji, w jakiej są usytuowane w tablicy symboli graficznych z wyjątkiem symboli drzwi oraz strzałek określających kierunek ewakuacji.
2. Symbole graficzne powinny być nanoszone na plan możliwie dokładnie w miejscach odpowiadających rzeczywistemu położeniu urządzenia lub wyposażenia pożarniczego statku, a ogólna ich liczba winna być podana w tablicy symboli.
3. Symbole graficzne, które nie mieszczą się w danym pomieszczeniu na planie, można umieszczać obok tego pomieszczenia na odnośnikach.
4. W przypadku występowania pomieszczeń chronionych jednocześnie instalacjami gaśniczymi i wykrywczymi, można je oznaczyć pojedynczymi symbolami czujek pożarowych odpowiedniego rodzaju w połączeniu z odpowiednimi symbolami obszarów chronionych.
5. Wymaga się nanoszenia na plan symboli graficznych wyposażenia pożarniczego w liczbie nie mniejszej niż wynika to z przepisów o wyposażeniu statków w sprzęt pożarniczy.
6. Przegrody typu A-0, tworzące poprzeczne grodzie wodoszczelne, sięgające do pokładu grodziowego i dzielące statek na przedziały wodoszczelne, należy narysować linią ciągłą, o grubości 1mm. Nie wymaga się dodatkowego oznakowania tego typu przegród na rysunkach i tabliczce rysunkowej planu.
7. Symbole graficzne w tablicy symboli planu powinny być naniesione według kolejności numerów od dołu ku górze.
8. Obrysy zbiorników paliwa i olejów smarowych powinny być obramowane linią koloru brązowego.

VII. OPIS PLANU

1. Na planie powinna być umieszczona tablica symboli, według wzoru podanego w Aneksie Nr 2, z objaśnieniami znaczenia symboli i charakterystyką urządzeń ochrony przeciwpożarowej oraz wyposażenia pożarniczego.
2. Na planie należy podać następujące dane statku:
 - 1) długość całkowitą,
 - 2) szerokość maksymalną,
 - 3) wysokość do pokładu głównego,
 - 4) pojemność brutto,
 - 5) moc silników głównych,
 - 6) ilość załogi i pasażerów,
 - 7) symbol klasy.

3. Na planie należy opisać pomieszczenia mieszkalne, służbowe, maszynowe, przemysłowe, ładunkowe, kategorii specjalnej i pompownie. Opisy można nanieść w obrysie pomieszczenia, podając jego nazwę lub numer identyfikacyjny. W przypadku oznaczenia pomieszczeń numerami identyfikacyjnymi, należy sporządzić osobną tabelę zgodnie z wzorem podanym w Aneksie Nr 3, z określeniem ich nazw.
4. W osobnej tabeli należy opisać zbiorniki paliwa i oleju smarowego z podaniem ich pojemności, zgodnie z wzorem określonym w Aneksie Nr 4. Zamiast osobnej tabeli dopuszcza się opis zbiorników w miejscu ich usytuowania, o ile taka możliwość istnieje.
5. Dla statków wyposażonych w stałą instalację gaśniczą gazową należy na planie ochrony przeciwpożarowej sporządzić zestawienie otworów przewidzianych do zamknięcia celem uszczelnienia przedziału bronionego tą instalacją, oraz oznakować na planie symbole urządzeń do wewnętrznego, zewnętrznego zamknięcia wentylacji i drzwi zgodnie z zasadami określonymi w Aneksie nr 5.
6. Przy opisywaniu pomieszczeń, zbiorników i urządzeń ochrony przeciwpożarowej należy kierować się zasadą, że wszystkie te elementy leżące po prawej stronie płaszczyzny symetrii statku, powinny być oznaczone numerami nieparzystymi, natomiast leżące po lewej stronie płaszczyzny symetrii statku numerami parzystymi.
7. Wszystkie zestawienia powinny być naniesione z prawej strony rysunków planu po lewej stronie tabliczki rysunkowej.
8. Plan statku uprawiającego żeglugę międzynarodową powinien być wykonany w językach polskim i angielskim.
9. Dla planu statku uprawiającego żeglugę międzynarodową ustala się nazwę:
„PLAN OCHRONY PRZECIWPOŻAROWEJ – FIRE CONTROL PLAN”.
W przypadku naniesienia oznakowania środków i urządzeń ratunkowych ustala się nazwę: „PLAN BEZPIECZEŃSTWA – SAFETY PLAN”.

Aneks Nr 1
do Załącznika Nr 2
do Komunikatu Nr 5
Dyrektora Urzędu Morskiego w Słupsku
z dnia 10 maja 2003 r.

Miejsce oznaczenia otworu ewakuacyjnego

Aneks Nr 2
do Załącznika Nr 2 do Komunikatu Nr 5
Dyrektora Urzędu Morskiego w Słupsku
z dnia 10 maja 2003 r.

1																							
Poz	Symbol	ZNACZENIE SYMBOLU							J m	LICZBA													
Item	Symbol	MEANING OF SYMBOL							U. m	QUANT.													
Konstr.								NAZWA ZAKŁADU															
Kreślił																							
Sprawdz.																							
Skala	NAZWA STATKU							Zmiany															
Format	PLAN OCHRONY PRZECIWPOŻAROWEJ FIRE CONTROL PLAN										N	U	M	E	R								
Pow. w m ²																	R	Y	S	U	N	K	U
								Arkusze						Arkuszy									

Aneks Nr 3
do Załącznika Nr 2 do Komunikatu Nr 5
Dyrektora Urzędu Morskiego w Słupsku
z dnia 10 maja 2003 r.

WYKAZ POMIESZCZEŃ	
LIST OF ACCOMODATION	
Nr ident.	Nazwa pomieszczenia
Ident. No	Name of accommodation

Aneks Nr 4
do Załącznika Nr 2 do Komunikatu Nr 5
Dyrektora Urzędu Morskiego w Słupsku
z dnia 10 maja 2003 r.

ZESTAWIENIE ZBIORNIKÓW			
TANK ARRANGEMENT			
Nr zbiornika	Przeznaczenie	Położenie wr - wr	Objętość m ³
No. of tank	Purpose	Location Fr - fr	Volume m ³

Aneks Nr 5
do Załącznika Nr 2
do Komunikatu Nr 5
Dyrektora Urzędu Morskiego w Słupsku
z dnia 10 maja 2003 r.

**Zasady mające na celu
zapewnienie skuteczności gaszenia**

W celu zapewnienia skuteczności gaśniczego działa-

nia dwutlenku węgla lub innego gazu obojętnego stosowanego do gaszenia pożaru na statkach morskich wprowadza się następujące zasady:

1. Należy przeprowadzić inwentaryzację wszystkich otworów zamykanych do siłowni okrętowych oraz ładowni (drzwi, klapy, żaluzje, głowice wentylatorów, ciągła itp.) a następnie sporządzić zestawienie według poniższego wzoru:

WYKAZ URZĄDZEŃ ODCINAJĄCYCH WENTYLACJĘ POMIESZCZEŃ CHRONIONYCH INSTALACJĄ GAŚNICZĄ CO ₂			
LIST OF EQUIPMENT OF VENTILATION OF COMPARTMENT PROTECTED BY CO ₂ EXTINGUISHING INSTALATION			
Nr	Rodzaj urządzenia	Lokalizacja urządzenia	Nazwa pomieszczenia bronionego
No	Type of equipment	Location of equipment	Name of compartment to be cut off

2. Wszystkie urządzenia odcinające wentylację na statku należy oznakować nadanym w wykazie numerem.
3. Numerację otworów należy rozpocząć od najniższej położonego pokładu ku górze oraz od rufy do dziobu.
4. Posługując się ustaloną w zestawieniu numeracją, otwory zamykane należy oznakować według poniższych wzorów
 - a) dla siłowni okrętowej znak wykonuje się w postaci żółtego koła o średnicy 100 mm z umieszczonym wewnątrz numerem koloru czarnego, napisanym cyframi arabskimi o wysokości 50 mm, określającym ustalony numer urządzenia zamykającego otwór wentylacyjny:

- b) dla ładowni statków znaki wykonuje się w postaci żółtego kwadratu o boku 100mm z umieszczonym wewnątrz ustalonym numerem koloru czarnego:

1308

Gdańsk, dnia 10 czerwca 2003 r.

**PREZES
URZĘDU REGULACJI ENERGETYKI
OGD – 820/557-A/7/2003/III/CW**

DECYZJA

Na podstawie art. 47 ust. 1 i 2 oraz art. 23 ust. 2 pkt 2 lit. b) i c) w związku z art. 30 ust. 1 i art. 45 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 1997 r. Nr 54, poz. 348 i Nr 158, poz. 1042, z 1998 r. Nr 94, poz. 594, Nr 106, poz. 668 i Nr 162, poz. 1126, z 1999 r. Nr 88, poz. 980, Nr 91, poz. 1042 i Nr 110, poz. 1255, z 2000 r. Nr 43, poz. 489, Nr 48, poz. 555 i Nr 103, poz. 1099, z 2001 r. Nr 154, poz. 1800 i 1802, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 113, poz. 984 i Nr 135, poz. 1144 oraz z 2003 r. Nr 50, poz. 424 i Nr 80, poz. 718) oraz w związku z art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z 2001 r. Nr 49, poz. 509 oraz z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1387)

**po rozpatrzeniu wniosku
z dnia 7 kwietnia 2003 r.
Miasta i Gminy Kępicze
prowadzącego działalność gospodarczą w formie
zakładu budżetowego
p.n.**

**Zakład Energetyki Ciepłej
z siedzibą w Kępicach
posiadający statystyczny numer identyfikacyjny
REGON: 770697447
zwany w dalszej części decyzji „Przedsiębiorstwem”**

postanawiam

- 1) zatwierdzić taryfę dla ciepła ustaloną przez Przedsiębiorstwo, stanowiącą załącznik do niniejszej decyzji,
- 2) ustalić współczynniki korekcyjne X_w , określające projektowaną poprawę efektywności funkcjonowania Przedsiębiorstwa oraz zmianę warunków prowadzenia przez to Przedsiębiorstwo działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania, przesyłania i dystrybucji ciepła w pierwszym roku stosowania taryfy dla ciepła, które zostały zawarte w cenach i stawkach opłat zatwierdzonych niniejszą decyzją,
- 3) ustalić okres obowiązywania współczynników korekcyjnych X_w , o których mowa w punkcie 2 – do dnia 31 maja 2005 r.

UZASADNIENIE

Na podstawie art. 61 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego na wniosek Przedsiębiorstwa, posiadającego koncesję w zakresie wytwarzania ciepła Nr WCC/873A/557/W/3/2001/MJ z dnia 31 sierpnia 2000 r., zmienioną decyzjami z dnia 27 lutego 2001 r. Nr WCC/837A/557/W/3/2001/MJ oraz z dnia 11 grudnia 2002 r. Nr WCC/873B/557/W/OGD/2002/SA, a także w zakresie przesyłania i dystrybucji ciepła Nr PCC/534/557/U/OT1/98/SA z dnia 5 listopada 1998 r., zmienioną decyzją z dnia 27 lutego 2001 r. Nr PCC/534A/557/W/3/2001/MJ, w dniu 9 kwietnia 2003 r. zostało wszczęte postępowanie administracyjne w sprawie zatwierdzenia taryfy dla ciepła ustalonej przez to Przedsiębiorstwo.

Zgodnie z art. 47 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 1997 r. Nr 54, poz. 348 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą – Prawo energetyczne”, przedsiębiorstwa energetyczne posiadające koncesje na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania, przesyłania i dystrybucji oraz obrotu ciepłem ustalają taryfy dla ciepła, które podlegają zatwierdzeniu przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, zwanego dalej „Prezesem URE”.

Natomiast w myśl art. 23 ust. 2 pkt 2 lit. b) i c) ustawy – Prawo energetyczne, do zakresu kompetencji Prezesa URE należy ustalanie współczynników korekcyjnych określających poprawę efektywności funkcjonowania przedsiębiorstw energetycznych oraz zmianę warunków prowadzenia przez te przedsiębiorstwa działalności gospodarczej, a także okresu ich obowiązywania.

W trakcie postępowania administracyjnego, na podstawie zgromadzonej dokumentacji ustalono, że Przedsiębiorstwo opracowało taryfę zgodnie z zasadami określonymi w art. 45 ustawy – Prawo energetyczne oraz z przepisami rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 12 października 2000 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz zasad rozliczeń w obrocie ciepłem (Dz. U. z 2000 r. Nr 96, poz. 1053), zwanego w dalszej części decyzji „rozporządzeniem taryfowym”.

Bazowe ceny i stawki opłat zostały skalkulowane przez Przedsiębiorstwo na podstawie uzasadnionych kosztów prowadzenia działalności gospodarczej, zaplanowanych dla pierwszego roku stosowania taryfy, ustalonych na podstawie zweryfikowanych, porównywalnych kosztów poniesionych przez Przedsiębiorstwo w roku kalendarzowym poprzedzającym pierwszy rok stosowania taryfy (§ 12 ust. 2 rozporządzenia taryfowego). Ponadto Przed-

siębiorstwo w celu ochrony interesów odbiorców skorzystało z § 29 ust. 2 rozporządzenia taryfowego.

W cenach i stawkach opłat ustalonych w taryfie zatwierdzonej niniejszą decyzją uwzględnione zostały współczynniki korekcyjne X_w , o których mowa w § 26 ust. 3 rozporządzenia taryfowego, w wysokości adekwatnej do możliwości poprawy efektywności funkcjonowania Przedsiębiorstwa oraz stosownie do zmiany warunków prowadzenia przez to Przedsiębiorstwo działalności koncesjonowanej w pierwszym roku stosowania taryfy. Przy ustalaniu współczynników korekcyjnych X_w uwzględniono przede wszystkim wzrost uzasadnionych kosztów amortyzacji i kosztów paliwa.

Okres obowiązywania współczynników korekcyjnych X_w , w myśl § 28 ust. 3 rozporządzenia taryfowego – jest równoznaczny z okresem stosowania taryfy.

W tym stanie rzeczy Prezes URE orzekł, jak w sentencji.

POUCZENIE

1. Od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów – za moim pośrednictwem, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia (art. 30 ust. 2 i 3 ustawy – Prawo energetyczne oraz art. 479⁴⁶ pkt 1 i art. 479⁴⁷ § 1 Kodeksu postępowania cywilnego).
2. Odwołanie od decyzji powinno czynić zadość wymaganiom przepisanych dla pisma procesowego oraz zawierać oznaczenie zaskarżonej decyzji i wartości przedmiotu sporu, przytoczenie zarzutów, związane ich uzasadnienie, wskazanie dowodów, a także zawierać wniosek o uchylenie albo zmianę decyzji w całości lub w części (art. 479⁴⁹ Kodeksu postępowania cywilnego). Odwołanie należy przesłać na adres Północnego Oddziału Terenowego Urzędu Regulacji Energetyki – Al. Jana Pawła II 20, 80-462 Gdańsk.
3. Stosownie do art. 47 ust. 3 pkt 2 w związku z art. 31 ust. 3 pkt 2 i ust. 4 ustawy – Prawo energetyczne, taryfa zostanie skierowana do ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego.
4. Stosownie do art. 47 ust. 4 ustawy – Prawo energetyczne, Przedsiębiorstwo wprowadza taryfę do stosowania nie wcześniej niż po upływie 14 dni i nie później niż do 45 dnia od dnia jej opublikowania w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego, nie wcześniej jednak niż upływie okresu obowiązywania bazowych cen i stawek opłat zawartych w taryfie Przedsiębiorstwa zatwierdzonej decyzją z dnia 22 czerwca 2001 r. Nr OGD-820/557-A/13/2001/II/SA.

Prezes
Urzędu Regulacji Energetyki
z upoważnienia
Dyrektor
Północnego Oddziału Terenowego
Urzędu Regulacji Energetyki
z siedzibą w Gdańsku
M. Szatybełko-Połom

Otrzymują:

1. Miasto i Gmina Kępice
na ręce pełnomocnika Pana Kazimierza Sobkowiaka

- Dyrektora Zakładu Energetyki Ciepłej
ul. T Bielaka 8
77-230 Kępice
2. Pan Jan Ryszard Kurylczyk
Wojewoda Pomorski
3. a/a

MIASTO I GMINA KĘPICE
prowadzące działalność gospodarczą
w formie zakładu budżetowego
pod nazwą
ZAKŁAD ENERGETYKI CIEPLNEJ
77-230 KĘPICE
UL. TADEUSZA BIELAKA 8

TARYFA DLA CIEPŁA

NINIEJSZA TARYFA STANOWI
ZAŁĄCZNIK DO DECYZJI PREZESA URE
Nr OGD-820/557-A/7/2003/III/CW
z dnia 10 czerwca 2003 r.

Spis treści:

- Część 1
Objaśnienia pojęć i skrótów używanych w taryfie
Część 2
Zakres działalności gospodarczej związanej z zaopatrzeniem w ciepło
Część 3
Podział odbiorców na grupy
Część 4
Rodzaje oraz wysokość bazowych cen i stawek opłat
Część 5
Warunki stosowania cen i stawek opłat
Część 6
Zasady wprowadzania oraz zmiany cen i stawek opłat

CZĘŚĆ 1

Objaśnienia pojęć i skrótów używanych w taryfie

Użyte w taryfie pojęcia oznaczają:

ustawa – ustawę z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 1997 r. Nr 54, poz. 348 i Nr 158, poz. 1042, z 1998 r. Nr 94, poz. 594, Nr 106, poz. 668 i Nr 162, poz. 1126, z 1999 r. Nr 88, poz. 980, Nr 91, poz. 1042 i Nr 110, poz. 1255, z 2002 r. Nr 43, poz. 489, Nr 48, poz. 555 i Nr 103, poz. 1099, z 2001 r. Nr 154, poz. 1800 i 1802, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 113, poz. 984 i Nr 135, poz. 1144 oraz z 2003 r. Nr 50, poz. 424 i Nr 80, poz. 718),

rozporządzenie przyłączeniowe – rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 11 sierpnia 2000 r. w sprawie szczegółowych warunków przyłączenia podmiotów do sieci ciepłowniczych, obrotu ciepłem, świadczenia usług przesyłowych, ruchu sieciowego i eksploatacji sieci oraz standardów jakościowych obsługi odbiorców (Dz. U. z 2000 r. Nr 72, poz. 845),

rozporządzenie taryfowe – rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 12 października 2000 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz zasad rozliczeń w obrocie ciepłem (Dz. U. z 2000 r. Nr 96, poz. 1053),

wytwórca i dystrybutor ciepła – przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się wytwarzaniem ciepła we własnych

źródłach oraz przesyłaniem i dystrybucją ciepła wytworzonego we własnych źródłach lub zakupionego od innego przedsiębiorstwa energetycznego, tj. Miasto i Gmina Kępice, prowadzące działalność gospodarczą w formie zakładu budżetowego pod nazwą Zakład Energetyki Ciepłej w Kępicach, zwany dalej „ZEC Kępice”,

odbiorca – każdego, kto otrzymuje lub pobiera paliwa lub energię na podstawie umowy z przedsiębiorstwem energetycznym,

źródło ciepła – połączone ze sobą urządzenia lub instalacje służące do wytwarzania ciepła,

lokalne źródło ciepła – zlokalizowane w obiekcie źródło ciepła, które bezpośrednio zasila instalacje odbiorcze w tym obiekcie, dla których zamówiona moc cieplna nie przekracza 0,2 MW,

sieć ciepłownicza – połączone ze sobą urządzenia lub instalacje, służące do przesyłania i dystrybucji ciepła ze źródeł ciepła do obiektów, należące do przedsiębiorstwa energetycznego,

przyłącze – odcinek sieci ciepłowniczej, doprowadzający ciepło wyłącznie do jednego węzła cieplnego albo odcinek zewnętrznych instalacji odbiorczych za grupowym węzłem cieplnym lub źródłem ciepła, łączący te instalacje z obiektem,

węzeł cieplny – połączone ze sobą urządzenia lub instalacje służące do zmiany rodzaju lub parametrów nośnika ciepła dostarczanego z przyłącza oraz regulacji ilości ciepła dostarczonego do instalacji odbiorczych,

instalacja odbiorcza – połączone ze sobą urządzenia lub instalacje służące do transportowania ciepła lub ciepłej wody z węzłów cieplnych do odbiorników ciepła lub punktów poboru ciepłej wody w obiekcie,

obiekt – budowlę lub budynek wraz z instalacjami odbiorczymi,

układ pomiarowy – rozliczeniowy – dopuszczony do stosowania zespół urządzeń służących do pomiaru ilości i parametrów nośnika ciepła, których wskazania stanowią podstawę do obliczenia należności z tytułu dostarczania ciepła,

liczba punktów pomiarowych – łączną liczbę układów pomiarowo-rozliczeniowych zainstalowanych w przyłączach do węzłów cieplnych oraz urządzeń, których wskazania stanowią podstawę do określenia udziału poszczególnych odbiorców w kosztach ciepła dostarczonego do grupowych węzłów cieplnych, obsługujących obiekty więcej niż jednego odbiorcy,

moc cieplna – ilość ciepła wytworzonego lub dostarczonego do podgrzania określonego nośnika ciepła lub odebrana od tego nośnika w ciągu godziny,

zamówiona moc cieplna – ustaloną przez odbiorcę największą moc cieplną, jaka w ciągu roku występuje w danym obiekcie dla warunków obliczeniowych, która powinna uwzględniać moc cieplną niezbędną dla:

- pokrycia strat ciepła w obiekcie, zapewniającą utrzymanie normatywnej temperatury i wymiany powietrza w pomieszczeniach znajdujących się w tym obiekcie,
 - zapewnienia utrzymania normatywnej temperatury ciepłej wody w punktach czerpalnych, znajdujących się w tym obiekcie,
 - zapewnienia prawidłowej pracy innych urządzeń lub instalacji, zgodnie z określonymi dla nich warunkami technicznymi i wymaganiami technologicznymi.
- warunki obliczeniowe – obliczeniową temperaturę po-

wietrza atmosferycznego określoną dla strefy klimatycznej w której zlokalizowane są obiekty, do których jest dostarczane ciepło.

Użyte w taryfie skróty oznaczają:

źródła ciepła wyposażone w układy pomiarowo-rozliczeniowe:

Nr 1 Bielaka – źródło ciepła zlokalizowane w Kępicach przy ul. T. Bielaka, w którym ciepło pochodzi z przetwarzania biomasy i węgla kamiennego,

Nr 2 Biesowice – źródło ciepła zlokalizowane w miejscowości Biesowice, w którym ciepło pochodzi z przetwarzania węgla kamiennego,

Nr 3 Kruszka – lokalne źródło ciepła w miejscowości Kruszka, w którym ciepło pochodzi z przetwarzania oleju opałowego,

Nr 4 OS i R – lokalne źródło ciepła zlokalizowane w Kępicach, w którym ciepło pochodzi z przetwarzania oleju opałowego,

Nr 5 Willa – lokalne źródło ciepła nie wyposażone w układ pomiarowo-rozliczeniowy zlokalizowane w Kępicach, w którym ciepło pochodzi z przetwarzania mięta węglowego.

CZĘŚĆ 2

Zakres działalności gospodarczej związanej z zaopatrzeniem w ciepło

Miasto i Gmina Kępice prowadzi działalność gospodarczą związaną z zaopatrzeniem w ciepło w formie zakładu budżetowego p.n. ZEC w Kępicach, na podstawie udzielonych koncesji w zakresie:

— wytwarzania ciepła z dnia 31 sierpnia 2000 r. Nr WCC/873A/557/W/3/2001/MJ, zmienionej decyzjami z dnia 27 lutego 2001 r. Nr WCC/837A/557/W/3/2001/MJ oraz z dnia 11 grudnia 2002 r. Nr WCC/873B/557/W/OGD/2002/SA,

— przesyłania i dystrybucji ciepła z dnia 5 listopada 1998 r. Nr PCC/534/557/U/OT1/98/SA, zmienionej decyzją z dnia 27 lutego 2001 r. Nr PCC/534A/557/W/3/2001/MJ.

CZĘŚĆ 3

Podział odbiorców na grupy

GRUPA I odbiorcy, którym ciepło, wytwarzane w źródle ciepła Nr 1, dostarczane jest do obiektów siecią ciepłowniczą stanowiącą własność i eksploatowaną przez ZEC Kępice. Węzły ciepłe stanowią własność odbiorców i są przez nich eksploatowane.

GRUPA II odbiorcy, którym ciepło, wytwarzane w źródle ciepła Nr 2, dostarczane jest bezpośrednio do instalacji odbiorczych w obiekcie, w którym jest ono zlokalizowane oraz w sąsiednich obiektach.

GRUPA III odbiorcy, którym ciepło, wytwarzane w źródle ciepła Nr 3, dostarczane jest bezpośrednio do instalacji odbiorczych w obiekcie, w którym jest ono zlokalizowane oraz w sąsiednich obiektach.

GRUPA IV odbiorcy, którym ciepło, wytwarzane w źródle ciepła Nr 4, dostarczane jest bezpośrednio do instalacji odbiorczych w obiekcie, w którym jest ono zlokalizowane.

GRUPA V odbiorcy, którym ciepło, wytwarzane w źródle ciepła Nr 5, dostarczane jest bezpośrednio do instalacji odbiorczych w obiekcie, w którym jest ono zlokalizowane.

CZĘŚĆ 4

Rodzaje oraz wysokość bazowych cen i stawek opłat

4.1. Bazowe ceny i stawki opłat.

CENA ZA ZAMÓWIONĄ MOC CIEPLNĄ [zł/MW]				CENA CIEPŁA [zł/GJ]		CENA NOŚNIKA CIEPŁA [zł/ml]	
ROZCZNA		RATA MIESIĘCZNA					
NETTO	BRUTTO*	NETTO	BRUTTO*	NETTO	BRUTTO*	NETTO	BRUTTO*
GRUPA I							
63144,99	77036,89	5262,08	6419,74	20,23	24,68	9,60	11,71
STAWKA OPŁATY MIESIĘCZNEJ ZA ZAMÓWIONĄ MOC CIEPLNĄ [zł/MW]				STAWKA OPŁATY ZA CIEPŁO [zł/GJ]			
NETTO		BRUTTO*		NETTO		BRUTTO*	
GRUPA II							
11595,43		14146,42		25,91		31,61	
GRUPA III							
5527,94		6744,08		24,90		30,38	
GRUPA IV							
5623,59		6860,78		24,95		30,44	

GRUPA V			
STAWKA OPŁATY MIESIĘCZNEJ [zł/m ²]		STAWKA OPŁATY SEZONOWEJ [zł/m ²]	
NETTO	BRUTTO*	NETTO	BRUTTO*
0,83	1,01	3,30	4,03

4.2. Bazowe stawki opłat za usługi przesyłowe.

STAWKI OPŁAT ZA USŁUGI PRZESYŁOWE						STAWKA OPŁATY ABONAMENTOWEJ [zł/punkt pomiarowy]			
STAWKA OPŁATY STAŁEJ [zł/MW]				STAWKA OPŁATY ZMIENNEJ [zł/GJ]		ROCZNA		RATA MIESIĘCZNA	
ROCZNA		RATA MIESIĘCZNA							
NETTO	BRUTTO*	NETTO	BRUTTO*	NETTO	BRUTTO*	NETTO	BRUTTO*	NETTO	BRUTTO*
GRUPA I									
10409,35	12699,41	867,44	1058,28	3,31	4,04	104,56	127,56	8,71	10,63

* uwzględniono podatek VAT w wysokości 22%.

4.3. Bazowe stawki opłat za przyłączenie do sieci.

4.3.1. W przypadku wystąpienia potrzeby przyłączenia nowego odbiorcy do sieci ciepłowniczej, stawki opłat za przyłączenie do sieci będą kalkulowane na podstawie kosztów wynikających z nakładów ustalonych na podstawie kosztorysowych norm nakładów rzeczowych, cen jednostkowych robót budowlanych oraz cen czynników produkcji dla potrzeb sporządzania kosztorysu inwestorskiego, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 35 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 10 czerwca 1994 r. o zamówieniach publicznych (Dz. U. z 2002 r. Nr 72 poz. 664 z późn. zm.) obowiązujących w dniu zawarcia umowy o przyłączenie, przy odpowiednim uwzględnieniu postanowień art. 7 ust. 5 i 6 ustawy.

4.3.2. W przypadku powierzenia wykonania usługi z zakresu przyłączenia do sieci osobie trzeciej w drodze przetargu, podstawą kalkulacji stawek opłat za przyłączenie jest koszt prac projektowych i budowlano-montażowych, niezbędnych do wykonania przyłączenia, określony w złożonej w toku przetargu ofercie, pod warunkiem, że nie będzie wyższy, niż koszt ustalony przy zastosowaniu norm i cen, o których mowa w pkt 4.3.1.

CZĘŚĆ 5

Warunki stosowania cen i stawek opłat

5.1. Ustalone w niniejszej taryfie ceny i stawki opłat są stosowane przy zachowaniu standardów jakościowych obsługi odbiorców, które zostały określone w rozdziale 6 rozporządzenia przyłączeniowego.

5.2. W przypadkach:

- niedotrzymania przez ZEC Kępice standardów jakościowych obsługi odbiorców lub niedotrzymania przez odbiorców warunków umowy,

- uszkodzenia lub stwierdzenia nieprawidłowych wskazań układu pomiarowo – rozliczeniowego,
- udzielania bonifikat i naliczania upustów przysługujących odbiorcy,
- nielegalnego pobierania ciepła, stosuje się postanowienia określone w rozdziale 4 rozporządzenia taryfowego.

CZĘŚĆ 6

Zasady wprowadzania oraz zmiany cen i stawek opłat

6.1. Ceny i stawki opłat określone w niniejszej taryfie ZEC Kępice wprowadza do stosowania nie wcześniej niż po upływie 14 dni i nie później niż do 45 dnia od dnia jej opublikowania w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego.

6.2. Każdorazowo o zmianie cen i stawek opłat odbiorcy zostaną poinformowani pisemnie w terminie co najmniej 14 dni przed datą ich obowiązywania.

Dyrektor
K. Sobkowiak

1309

Gdańsk, dnia 10 czerwca 2003 r.

**PREZES
URZĘDU REGULACJI ENERGETYKI
OGD- 820/438-B/5/2003/III/SK****DECYZJA**

Na podstawie art. 47 ust. 1 i 2 oraz art. 23 ust. 2 pkt 2 lit. b) i c) w związku z art. 30 ust. 1 i art. 45 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 1997 r. Nr 54, poz. 348 i Nr 158, poz. 1042, z 1998 r. Nr 94, poz. 594, Nr 106, poz. 668 i Nr 162, poz. 1126, z 1999 r. Nr 88, poz. 980, Nr 91, poz. 1042 i Nr 110, poz. 1255, z 2000 r. Nr 43, poz. 489, Nr 48, poz. 555 i Nr 103, poz. 1099, z 2001 r. Nr 154, poz. 1800 i 1802, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 113, poz. 984 i Nr 135, poz. 1144 oraz z 2003 r. Nr 50, poz. 424 i Nr 80, poz. 718) oraz art. 155 w związku z art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z 2001 r. Nr 49, poz. 509 oraz z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1387)

**po rozpatrzeniu wniosku
z dnia 26 maja 2003 r.**

**Miejskiego Przedsiębiorstwa Energetyki Ciepłej
Spółka z o.o.
z siedzibą w Lęborku
posiadającego statystyczny numer identyfikacyjny
REGON: 770548204
zwanego w dalszej części decyzji
„Przedsiębiorstwem”**

postanawiam

- 1) zatwierdzić taryfę dla ciepła ustaloną przez Przedsiębiorstwo, stanowiącą załącznik do niniejszej decyzji,
- 2) ustalić współczynniki korekcyjne X_w , określające projektowaną poprawę efektywności funkcjonowania Przedsiębiorstwa oraz zmianę warunków prowadzenia przez to Przedsiębiorstwo działalności gospodarczej w pierwszym roku stosowania taryfy:
 - a) dla działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania ciepła – w wysokości 4,88%,
 - b) dla działalności gospodarczej w zakresie przesyłania i dystrybucji ciepła – w wysokości minus 7,1%,
- 3) ustalić współczynniki korekcyjne X_r , określające projektowaną poprawę efektywności funkcjonowania Przedsiębiorstwa oraz zmianę warunków prowadzenia przez to Przedsiębiorstwo działalności gospodarczej w następnym roku stosowania taryfy, w stosunku do poprzedniego roku stosowania taryfy:
 - a) dla działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania ciepła – w wysokości 1,2%,
 - b) dla działalności gospodarczej w zakresie przesyłania i dystrybucji ciepła – w wysokości 1,0%,
- 4) ustalić okres obowiązywania współczynników korek-

cyjnych X_r , o których mowa w punkcie 3 – do dnia 30 czerwca 2006 r.

UZASADNIENIE

Na podstawie art. 61 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego na wniosek Przedsiębiorstwa, posiadającego koncesję na:

- wytwarzanie ciepła Nr WCC/401/438/U/OT1/98/SA z dnia 28 października 1998 r., zmienioną decyzją Nr WCC/401A/438/W/OGD/2003/KK z dnia 25 kwietnia 2003 r.,
- przesyłanie i dystrybucję ciepła Nr PCC/418/438/U/OT1/98/SA z dnia 28 października 1998 r., zmienioną decyzją Nr PCC/418A/438/W/2001/BK z dnia 13 listopada 2001 r.,

w dniu 26 maja 2003 r. zostało wszczęte postępowanie administracyjne w sprawie zatwierdzenia taryfy dla ciepła, ustalonej przez to Przedsiębiorstwo.

Zgodnie z art. 47 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 1997 r. Nr 54, poz. 348 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą – Prawo energetyczne”, przedsiębiorstwa energetyczne posiadające koncesje na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania, przesyłania i dystrybucji oraz obrotu ciepłem ustalają taryfy dla ciepła, które podlegają zatwierdzeniu przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, zwanego dalej „Prezesem URE”.

Natomiast w myśl art. 23 ust. 2 pkt 2 lit. b) i c) ustawy – Prawo energetyczne, do zakresu kompetencji Prezesa URE należy ustalanie współczynników korekcyjnych określających poprawę efektywności funkcjonowania przedsiębiorstw energetycznych oraz zmianę warunków prowadzenia przez te przedsiębiorstwa działalności gospodarczej i okresu ich obowiązywania.

W trakcie postępowania administracyjnego, na podstawie zgromadzonej dokumentacji ustalono, że Przedsiębiorstwo opracowało taryfę zgodnie z zasadami określonymi w art. 45 ustawy – Prawo energetyczne oraz z przepisami rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 12 października 2000 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz zasad rozliczeń w obrocie ciepłem (Dz. U. z 2000 r. Nr 96, poz. 1053), zwanego w dalszej części decyzji „rozporządzeniem taryfowym”.

Bazowe ceny i stawki opłat zostały skalkulowane przez Przedsiębiorstwo na podstawie uzasadnionych kosztów prowadzenia działalności gospodarczej, zaplanowanych dla pierwszego roku stosowania taryfy, ustalonych na podstawie zweryfikowanych, porównywalnych kosztów poniesionych przez Przedsiębiorstwo w roku kalendarzowym poprzedzającym pierwszy rok stosowania taryfy (§ 12 ust. 2 rozporządzenia taryfowego). Przedsiębiorstwo przy ustalaniu bazowych cen i stawek opłat uwzględniło również planowane roczne koszty modernizacji i rozwoju (§ 11 pkt 2 rozporządzenia taryfowego). Mając na względzie ochronę interesów odbiorców Przedsiębiorstwo zastosowało przepis § 29 ust. 2 rozporządzenia taryfowego.

W cenach i stawkach opłat ustalonych w taryfie zatwierdzonej niniejszą decyzją uwzględnione zostały współczynniki korekcyjne X_w , o których mowa w § 26 ust. 3 rozporządzenia taryfowego, w wysokości adekwatnej do możliwości poprawy efektywności funkcjonowania Przedsiębiorstwa oraz stosownie do zmiany warunków prowa-

dzenia przez to Przedsiębiorstwo działalności koncesjonowanej w pierwszym roku stosowania taryfy. Przy ustalaniu współczynników korekcyjnych X_w uwzględniono przede wszystkim wzrost kosztów paliwa, remontów i energii elektrycznej.

Jednocześnie Prezes URE, mając na względzie przepis art. 23 ust. 2 pkt 2 lit b) i c) ustawy – Prawo energetyczne ustalił dla Przedsiębiorstwa współczynniki korekcyjne X_r dla działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania ciepła – w wysokości 1,2% oraz dla działalności gospodarczej w zakresie przesyłania i dystrybucji ciepła – w wysokości 1,0%. Współczynniki korekcyjne X_r zostały ustalone adekwatnie do możliwości poprawy efektywności funkcjonowania Przedsiębiorstwa oraz stosownie do zmiany warunków prowadzenia przez to Przedsiębiorstwo działalności koncesjonowanej w następnym roku w stosunku do poprzedniego roku stosowania taryfy i wynikają między innymi z realizacji inwestycji przewidzianych w planie modernizacji i rozwoju.

Okres obowiązywania współczynników korekcyjnych X_r , określonych w punkcie 3 w myśl § 28 ust. 3 rozporządzenia taryfowego – jest równoznaczny z okresem stosowania taryfy.

Ustalając wysokość powyższych współczynników Prezes URE zapewni zrównoważenie interesów Przedsiębiorstwa, jak i jego odbiorców.

W tym stanie rzeczy postanowiono orzec, jak w sentencji.

POUCZENIE

1. Od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów – za moim pośrednictwem, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia (art. 30 ust. 2 i 3 ustawy – Prawo energetyczne oraz art. 479⁴⁶ pkt 1 i art. 479⁴⁷ § 1 Kodeksu postępowania cywilnego).
2. Odwołanie od decyzji powinno czynić zadość wymaganiom przepisanych dla pisma procesowego oraz zawierać oznaczenie zaskarżonej decyzji i wartości przedmiotu sporu, przytoczenie zarzutów, zwięzłe ich uzasadnienie, wskazanie dowodów, a także zawierać wniosek o uchylenie albo zmianę decyzji w całości lub w części (art. 479⁴⁹ Kodeksu postępowania cywilnego). Odwołanie należy przesać na adres Północnego Oddziału Terenowego Urzędu Regulacji Energetyki – Al. Jana Pawła II 20, 80-462 Gdańsk.
3. Stosownie do art. 47 ust. 3 pkt 2 w związku z art. 31 ust. 3 pkt 2 i ust. 4 ustawy – Prawo energetyczne, taryfa zostanie skierowana do ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego.
4. Stosownie do art. 47 ust. 4 ustawy – Prawo energetyczne, Przedsiębiorstwo wprowadza taryfę do stosowania nie wcześniej niż po upływie 14 dni i nie później niż do 45 dnia od dnia jej opublikowania w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego.

Prezes
Urzędu Regulacji Energetyki
z upoważnienia
Dyrektor
Północnego Oddziału Terenowego
Urzędu Regulacji Energetyki
z siedzibą w Gdańsku
M. Szatybełko-Połom

Otrzymują:

1. Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o.
ul. Pionierów 11
84-300 Lębork
2. Pan Jan Ryszard Kurylczyk
Wojewoda Pomorski
3. a/a

**MIEJSKIE PRZEDSIĘBIORSTWO
ENERGETYKI CIEPŁEJ SPÓŁKA
Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ
ul. PIONIERÓW 11
84-300 LĘBORK**

TARYFA DLA CIEPŁA

**Niniejsza taryfa stanowi
załącznik do decyzji Prezesa URE
z dnia 10 czerwca 2003 r.
Nr OGD- 820/438-B/5/2003/III/SK**

SPIS TREŚCI

CZĘŚĆ I

Objaśnienia pojęć i skrótów używanych w taryfie

CZĘŚĆ II

Zakres działalności gospodarczej związanej z zaopatrzeniem w ciepło

CZĘŚĆ III

Podział odbiorców na grupy

CZĘŚĆ IV

Rodzaje oraz wysokość bazowych cen i stawek opłat

CZĘŚĆ V

Warunki stosowania cen i stawek opłat

CZĘŚĆ VI

Zasady wprowadzania oraz zmiany cen i stawek opłat

CZĘŚĆ I

Objaśnienia pojęć i skrótów używanych w taryfie

1. Użyte w taryfie pojęcia oznaczają:

— ustawa – ustawę z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 1997 r. Nr 54, poz. 348 i Nr 158, poz. 1042, z 1998 r. Nr 94, poz. 594, Nr 106, poz. 668, i Nr 162, poz. 1126, z 1999 r. Nr 88, poz. 980, Nr 91, poz. 1042 i Nr 110 poz. 1255, z 2000 r. Nr 43, poz. 489, Nr 48, poz. 555 i Nr 103, poz. 1099, z 2001 r. Nr 154, poz. 1800 i 1802, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 113, poz. 984 i Nr 135, poz. 1144 oraz z 2003 r. Nr 50, poz. 424 i Nr 80, poz. 718),

— rozporządzenie przyłączeniowe – rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 11 sierpnia 2000 r. w sprawie szczegółowych warunków przyłączenia podmiotów do sieci ciepłowniczych, obrotu ciepłem, świadczenia usług przesyłowych, ruchu sieciowego i eksploatacji sieci oraz standardów jakościowych obsługi odbiorców (Dz. U. z 2000 r. Nr 72, poz. 845),

— rozporządzenie taryfowe – rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 12 października 2000 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz zasad rozliczeń w obrocie ciepłem (Dz. U. z 2000 r. Nr 96, poz. 1053),

— wytwórca i dystrybutor ciepła – przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się wytwarzaniem ciepła we własnych źródłach oraz przesyłaniem i dystrybucją

ciepła wytworzonego we własnych źródłach lub zakupionego od innego przedsiębiorstwa energetycznego, tj. Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Spółka z o.o. ul. Pionierów 11, 84-300 Lębork, zwane dalej MPEC Sp. z o.o. w Lęborku,

— odbiorca – każdego, kto otrzymuje lub pobiera paliwa lub energię na podstawie umowy z przedsiębiorstwem energetycznym,

— źródło ciepła – połączone ze sobą urządzenia lub instalacje służące do wytwarzania ciepła,

— lokalne źródło ciepła – zlokalizowane w obiekcie źródło ciepła, które bezpośrednio zasila instalacje odbiorcze w tym obiekcie, dla których zamówiona moc cieplna nie przekracza 0,2 MW,

— sieć ciepłownicza – połączone ze sobą urządzenia lub instalacje, służące do przesyłania i dystrybucji ciepła ze źródeł ciepła do obiektów, należące do przedsiębiorstwa energetycznego,

— przyłącze – odcinek sieci ciepłowniczej, doprowadzający ciepło wyłącznie do jednego węzła cieplnego, albo odcinek zewnętrznych instalacji odbiorczych za grupowym węzłem cieplnym lub źródłem ciepła, łączący te instalacje z obiektem,

— układ pomiarowo – rozliczeniowy – dopuszczony do stosowania zespół urządzeń służących do pomiaru ilości i parametrów nośnika ciepła, których wskazania stanowią podstawę do obliczenia należności z tytułu dostarczania ciepła,

— węzeł cieplny – połączone ze sobą urządzenia lub instalacje służące do zmiany rodzaju lub parametrów nośnika ciepła dostarczanego z przyłącza oraz regulacji ilości ciepła dostarczanego do instalacji odbiorczych,

— instalacja odbiorcza – połączone ze sobą urządzenia lub instalacje służące do transportowania ciepła lub ciepłej wody z węzłów cieplnych do odbiorników ciepła lub punktów poboru ciepłej wody w obiekcie,

— zewnętrzna instalacja odbiorcza – odcinki instalacji odbiorczych łączące grupowy węzeł cieplny lub źródło ciepła z obiektami,

— obiekt – budowlę lub budynek wraz z instalacjami odbiorczymi,

— liczba punktów pomiarowych – łączną liczbę układów pomiarowo – rozliczeniowych zainstalowanych w przyłączach do węzłów cieplnych oraz urządzeń, których wskazania stanowią podstawę do określenia udziału poszczególnych odbiorców w kosztach ciepła dostarczonego do grupowych węzłów cieplnych, obsługujących obiekty więcej niż jednego odbiorcy,

— moc cieplna – ilość ciepła wytworzonego lub dostarczonego do podgrzania określonego nośnika ciepła lub odebrana od tego nośnika w ciągu godziny,

— zamówiona moc cieplna – ustaloną przez odbiorcę największą moc cieplną, jaka w ciągu roku występuje w danym obiekcie dla warunków obliczeniowych, która powinna uwzględniać moc cieplną niezbędną dla:

- pokrycia strat ciepła w obiekcie, zapewniającą utrzymanie normatywnej temperatury i wymiany powietrza w pomieszczeniach znajdujących się w tym obiekcie,
- zapewnienia utrzymania normatywnej temperatury ciepłej wody w punktach czerpalnych, znajdujących się w tym obiekcie,

c) zapewnienia prawidłowej pracy innych urządzeń lub instalacji, zgodnie z określonymi dla nich warunkami technicznymi i wymaganiami technologicznymi.

2. Użyte w taryfie skróty oznaczają:

KR-1 – źródło ciepła zlokalizowane w Lęborku przy ul. I Armii Wojska Polskiego, w którym ciepło pochodzi z przetwarzania miazgi węgla kamiennego.

KO – opomiarowane, lokalne źródło ciepła zlokalizowane w Lęborku przy ul. Pionierów 11 w Lęborku, w którym ciepło pochodzi z przetwarzania oleju opałowego.

CZĘŚĆ II ZAKRES DZIAŁALNOŚCI GOSPODARCZEJ ZWIĄZANEJ Z ZAOPATRZENIEM W CIEPŁO

MPEC Sp. z o.o. w Lęborku prowadzi działalność związaną z zaopatrzeniem w ciepło na podstawie udzielonych koncesji w zakresie:

- wytwarzania ciepła Nr WCC/401/438/U/OT1/98/SA z dnia 28 października 1998 r., zmienionej decyzją Nr WCC/401A/438/W/OGD/2003/KK z dnia 25 kwietnia 2003 r.,
- przesyłania i dystrybucji ciepła Nr PCC/418/438/U/OT1/98/SA z dnia 28 października 1998 r., zmienionej decyzją Nr PCC/418A/438/W/2001/BK z dnia 13 listopada 2001 r.

CZĘŚĆ III PODZIAŁ ODBIORCÓW NA GRUPY

Grupa I A – odbiorcy, którym ciepło, wytwarzane w źródle ciepła KR-1, dostarczane jest do obiektów poprzez sieć ciepłowniczą i węzły cieplne stanowiące własność i eksploatowane przez MPEC Sp. z o.o. w Lęborku. Układy pomiarowo-rozliczeniowe stanowią własność i są eksploatowane przez MPEC Sp. z o.o. w Lęborku.

Grupa I B – odbiorcy, którym ciepło, wytwarzane w źródle ciepła KR-1, dostarczane jest do obiektów poprzez sieć ciepłowniczą i węzły cieplne stanowiące własność i eksploatowane przez MPEC Sp. z o.o. w Lęborku. Układy pomiarowo-rozliczeniowe stanowią własność i są eksploatowane przez odbiorców.

Grupa II A – odbiorcy, którym ciepło, wytworzone w źródle ciepła KR-1, dostarczane jest do obiektów poprzez sieć ciepłowniczą stanowiącą własność i eksploatowaną przez MPEC Sp. z o.o. w Lęborku oraz węzły cieplne stanowiące własność i eksploatowane przez odbiorców. Układy pomiarowo-rozliczeniowe stanowią własność i są eksploatowane przez MPEC Sp. z o.o. w Lęborku.

Grupa II B – odbiorcy, którym ciepło, wytworzone w źródle ciepła KR-1, dostarczane jest do obiektów poprzez sieć ciepłowniczą stanowiącą własność i eksploatowaną przez MPEC Sp. z o.o. w Lęborku oraz węzły cieplne stanowiące własność i eksploatowane przez odbiorców. Układy pomiarowo-rozliczeniowe stanowią własność i są eksploatowane przez odbiorców.

Grupa III – odbiorcy, którym ciepło, wytwarzane w lokalnym źródle ciepła KO, dostarczane jest bezpośrednio do instalacji odbiorczych w obiekcie, w którym jest ono zlokalizowane oraz do sąsiednich obiektów.

CZĘŚĆ IV
RODZAJE ORAZ WYSOKOŚĆ BAZOWYCH CEN I STAWEK OPŁAT

4.1. Bazowe ceny i stawki opłat:
— netto:

Symbol grupy odbiorców	Cena za zamówioną moc cieplną [zł/MW]		Cena ciepła [zł/GJ]	Cena nośnika ciepła [zł/m ³]	Stawka opłaty za usługi przesyłowe			Stawka opłaty abonamentowej [zł/punkt pomiarowy]	
	roczna	rata miesięczna			stała [zł/MW]		zmienna [zł/GJ]	roczna	rata miesięczna
					roczna	rata miesięczna			
IA	35.309,52	2.942,46	17,31	5,48	11.488,20	957,35	12,00	12,24	1,02
IB	35.309,52	2.942,46	17,31	5,48	9.903,36	825,28	11,35	12,24	1,02
IIA	35.309,52	2.942,46	17,31	5,48	7.008,72	584,06	7,53	12,24	1,02
IIB	35.309,52	2.942,46	17,31	5,48	4.544,40	378,70	5,96	12,24	1,02

Symbol grupy odbiorców	Stawka opłaty miesięcznej za zamówioną moc cieplną [zł/MW]	Stawka opłaty za ciepło [zł/GJ]
III	14.160,35	25,64

— brutto*:

Symbol grupy odbiorców	Cena za zamówioną moc cieplną [zł/MW]		Cena ciepła [zł/GJ]	Cena nośnika ciepła [zł/m ³]	Stawka opłaty za usługi przesyłowe			Stawka opłaty abonamentowej [zł/punkt pomiarowy]	
	roczna	rata miesięczna			stała [zł/MW]		zmienna [zł/GJ]	roczna	rata miesięczna
					roczna	rata miesięczna			
IA	43.077,61	3.589,80	21,12	6,69	14.015,60	1.167,97	14,64	14,93	1,24
IB	43.077,60	3.589,80	21,12	6,69	12.082,1	1.006,84	13,85	14,93	1,24
IIA	43.077,60	3.589,80	21,12	6,69	8.550,64	712,55	9,19	14,93	1,24
IIB	43.077,60	3.589,80	21,12	6,69	5.544,17	462,01	7,27	14,93	1,24

Symbol grupy odbiorców	Stawka opłaty miesięcznej za zamówioną moc cieplną [zł/MW]	Stawka opłaty za ciepło [zł/GJ]
III	17.275,63	31,28

* – uwzględniono podatek VAT w wysokości 22%.

4.2. Bazowe stawki opłat za przyłączenie do sieci

4.2.1. W przypadku wystąpienia potrzeby przyłączenia nowego odbiorcy do sieci ciepłowniczej, stawki opłat za przyłączenie będą kalkulowane na podstawie kosztów wynikających z nakładów ustalonych na podstawie kosztorysowych norm nakładów rzeczowych, cen jednostkowych robót budowlanych oraz cen cenników produkcji dla potrzeb sporządzenia kosztorysu inwestorskiego, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 35 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 10 czerwca 1994 r. o zamówieniach publicznych (Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 664

z późn. zm.), obowiązujących w dniu zawarcia umowy o przyłączenie, przy odpowiednim uwzględnieniu postanowień art. 7 ust. 5 i 6 ustawy.

4.2.2. W przypadku powierzenia wykonania usługi z zakresu przyłączenia do sieci osobie trzeciej w drodze przetargu, podstawą kalkulacji stawek opłat za przyłączenie jest koszt prac projektowych i budowlano-montażowych, niezbędnych do wykonania przyłączenia, określony w złożonej w toku przetargu ofercie, pod warunkiem, że nie będzie wyższy, niż koszt ustalony przy zastosowaniu norm i cen, o których mowa w pkt 4.2.1.

CZĘŚĆ V**WARUNKI STOSOWANIA CEN I STAWEK OPŁAT**

- 5.1. Ustalone w niniejszej taryfie ceny i stawki opłat są stosowane przy zachowaniu standardów jakościowych obsługi odbiorców, które zostały określone w rozdziale 6 rozporządzenia przyłączeniowego.
- 5.2. W przypadkach:
- niedotrzymania przez MPEC Sp. z o.o. w Lęborku standardów jakościowych obsługi odbiorców lub niedotrzymania przez odbiorców warunków umowy,
 - uszkodzenia lub stwierdzenia nieprawidłowych wskazań układu pomiarowo-rozliczeniowego,
 - udzielania bonifikat i naliczania upustów przysługujących odbiorcy,
 - nielegalnego poboru ciepła, stosuje się postanowienia określone w rozdziale 4 rozporządzenia taryfowego.

CZĘŚĆ VI**ZASADY WPROWADZANIA
ORAZ ZMIANY CEN I STAWEK OPŁAT**

- 6.1. Ceny i stawki opłat określone w niniejszej taryfie MPEC Sp. z o.o. w Lęborku wprowadza do stosowania nie wcześniej niż po upływie 14 dni i nie później niż do 45 dnia od dnia jej opublikowania w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego.
- 6.2. Każdorazowo o zmianie cen i stawek opłat zawartych w niniejszej taryfie odbiorcy zostaną poinformowani pisemnie w terminie co najmniej 14 dni przed datą ich obowiązywania.

Dyrektor Zarządu
M. Hejnar

1310**INFORMACJA**

**o decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki
Nr OGD-820/9658-B/2658/2001/2002/II/KK
z dnia 12 czerwca 2003 r.**

Na wniosek Gminnej Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. z siedzibą w Skarszewach z dnia 2 czerwca 2003 r. (data wpływu 4 czerwca 2003 r.) na podstawie art. 155 i art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), w związku z art. 30 ustawy – Prawo energetyczne, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki zmienił decyzją z dnia 12 czerwca 2003 r. Nr OGD – 820/9658-B/2658/2001/2002/II/KK swoją wcześniejszą decyzję z dnia 28 stycznia 2002 r. Nr OGD – 820/9658-B/10/2001/2002/II/KK, wydłużając okres stosowania bazowych cen i stawek opłat zawartych w taryfie dla ciepła zatwierdzonej w/w decyzją, do dnia 31 sierpnia 2003 r. Pozwoli to na dalsze stosowanie cen i stawek opłat zawartych w drugiej taryfie dla ciepła do czasu zatwierdzenia i wprowadzenia do rozliczeń z odbiorcami trzeciej taryfy dla ciepła.

Z upoważnienia
Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki
Dyrektor
Północnego Oddziału Terenowego
Urzędu Regulacji Energetyki
z siedzibą w Gdańsku
M. Szatybełko-Połom

Gdańsk, dnia 12 czerwca 2003 r.

1311**OGŁOSZENIE**

**Starosty Starogardzkiego
z dnia 16 czerwca 2003 r.**

w sprawie zgłoszeń kandydatów do powiatowej społecznej rady do spraw osób niepełnosprawnych.

Na podstawie art. 44b ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. Nr 123 poz. 776 ze zm.) przy starostach tworzy się powiatowe społeczne rady do spraw osób niepełnosprawnych, będące organami opiniodawczo – doradczymi.

W związku z powyższym proszę o zgłoszenie po jednym kandydacie przez organizacje pozarządowe, fundacje działające na terenie powiatu starogardzkiego oraz jednostki samorządu terytorialnego gmin z terenu powiatu starogardzkiego do ww. rady.

Do zakresu powiatowych rad należy: inspirowanie przedsięwzięć zmierzających do integracji zawodowej i społecznej oraz realizacji praw osób niepełnosprawnych, opiniowanie projektów powiatowych działań na rzecz osób niepełnosprawnych, ocena realizacji programów jak również opiniowanie projektów uchwał i programów przyjmowanych przez radę powiatu pod kątem ich skutków dla osób niepełnosprawnych.

Termin zgłoszeń, które należy przysyłać na adres Starostwa Powiatowego w Starogardzie Gdańskim ul. Kościuszki 17 upływa 14 dnia od daty ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym.

Starosta
S. Neumann

1312

**ZARZĄDZENIE Nr 75/03
Wojewody Pomorskiego
z dnia 16 czerwca 2003 r.**

w sprawie wyborów uzupełniających do Rady Miejskiej w Nowym Stawie w okręgu wyborczym Nr 2.

Na podstawie art. 192 ustawy z dnia 16 lipca 1998 r. – Ordynacja wyborcza do rad gmin, rad powiatów i sejmików województw (Dz. U. Nr 95, poz. 602 i Nr 160, poz. 1060 oraz z 2001 r. Nr 45, poz. 497 i Nr 89, poz. 971 oraz z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 113, poz. 984, Nr 127, poz. 1089 i Nr 214, poz. 1806) – zarządza się, co następuje:

§ 1

Zarządza się wybory uzupełniające do Rady Miejskiej w Nowym Stawie w okręgu wyborczym Nr 2 w związku z wygaśnięciem mandatu radnego Bogusława Dynowskiego wskutek naruszenia ustawowego zakazu łączenia mandatu radnego z prowadzeniem działalności gospodarczej z wykorzystaniem mienia komunalnego.

§ 2

W wyborach, o których mowa w § 1, wybierany będzie jeden radny.

§ 3

Datę wyborów wyznacza się na niedzielę 24 sierpnia 2003 r.

§ 4

Dni, w których upływają terminy wykonania czynności wyborczych przewidzianych w Ordynacji wyborczej do rad gmin, rad powiatów i sejmików województw, określa kalendarz wyborczy, stanowiący załącznik do zarządzenia.

Załącznik
do zarządzenia Nr 75/03
Wojewody Pomorskiego
z dnia 16 czerwca 2003 r.

§ 5

Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego i podlega podaniu do publicznej wiadomości w formie obwieszczenia.

Wojewoda Pomorski
J.R. Kurylczyk

KALENDARZ WYBORCZY

Termin wykonania czynności wyborczej	Treść czynności
do 5 lipca 2003 r.	<ul style="list-style-type: none"> podanie do publicznej wiadomości w formie obwieszczenia Burmistrza Miasta Nowy Staw informacji o granicach okręgu wyborczego i liczbie radnych wybieranych w okręgu Nr 2 oraz o siedzibie Miejskiej Komisji Wyborczej.
do 10 lipca 2003 r.	<ul style="list-style-type: none"> powołanie przez Komisarza Wyborczego Miejskiej Komisji Wyborczej dla przeprowadzenia wyborów uzupełniających w okręgu wyborczym Nr 2.
do 25 lipca 2003 r. do godz. 24 ⁰⁰	<ul style="list-style-type: none"> zgłaszanie Miejskiej Komisji Wyborczej list kandydatów na radnych wybieranych w okręgu wyborczym Nr 2.
do 3 sierpnia 2003 r.	<ul style="list-style-type: none"> powołanie przez Burmistrza Miasta Obwodowej Komisji Wyborczej na czas przeprowadzenia wyborów uzupełniających, podanie do publicznej wiadomości - w formie obwieszczenia Burmistrza Miasta - informacji o granicy i numerze obwodu głosowania oraz o siedzibie Obwodowej Komisji Wyborczej powołanej dla przeprowadzenia głosowania w wyborach uzupełniających.
do 9 sierpnia 2003 r.	<ul style="list-style-type: none"> rozplakatowanie obwieszczenia Miejskiej Komisji Wyborczej o zarejestrowanych listach kandydatów na radnego wybieranych w wyborach uzupełniających.
do 10 sierpnia 2003 r.	<ul style="list-style-type: none"> sporządzenie spisu wyborców
23 sierpnia 2003 r.	<ul style="list-style-type: none"> przekazanie Przewodniczącemu Obwodowej Komisji Wyborczej spisu wyborców.
24 sierpnia 2003 r. godz. od 6.00 do 20.00	<ul style="list-style-type: none"> głosowanie

1313

OBWIESZCZENIE
Wojewody Pomorskiego
z dnia 17 czerwiec 2003 r.

w sprawie wysokości wskaźnika przeliczeniowego kosztu odtworzenia 1 m² powierzchni użytkowej budynków mieszkalnych dla powiatów i miast na prawach powiatu województwa pomorskiego.

Na podstawie art. 9 ust. 9 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie kodeksu cywilnego (Dz. U. Nr 71, poz. 733) Wojewoda Pomorski podaje do publicznej wiadomości co następuje:

wysokość wskaźnika przeliczeniowego kosztu odtworzenia 1 m² powierzchni użytkowej budynków mieszkalnych dla poszczególnych powiatów i miast na prawach powiatu województwa pomorskiego na okres 6 miesięcy tj. 1.07.2003 r. do 31.12.2003 r. wynosi:

miasta na prawach powiatu:	
1. Gdańsk	2 345,27 zł
2. Sopot	2 471,86 zł
3. Gdynia	2 471,86 zł
4. Słupsk	1 917,00 zł

w powiatach:

5. Bytów	1 990,69 zł
6. Chojnice	1 950,55 zł
7. Człuchów	1 715,18 zł
8. Kartuzy	2 150,86 zł
9. Kwidzyn	1 916,18 zł
10. Lębork	1 951,62 zł
11. Nowy Dwór Gdański	1 970,07 zł
12. Słupsk	2 039,26 zł
13. Starogard Gd.	2 369,46 zł
14. Wejherowski	1 956,09 zł
15. Tczew	1 694,65 zł
16. Kościerzyna	2 110,73 zł
17. Malbork	1 883,83 zł
18. Puck	2 375,16 zł
19. Gdańsk	2 113,06 zł
20. Sztum	2 037,74 zł

Obwieszczenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2003 r. i zostanie ogłoszone w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego.

Wojewoda Pomorski
J.R. Kurylczyk

1314**ROZPORZĄDZENIE Nr 14/2003
Wojewody Pomorskiego
z dnia 17 czerwca 2003 r.****w sprawie uznania wścieklizny zwierząt za wygasłą, na niektórych obszarach województwa pomorskiego.**

Na podstawie art. 23 ust. 3 – ustawy z dnia 24 kwietnia 1997r. o zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa oraz o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 1999 r. Nr 66, poz. 752, z 2001r. Nr 29, poz. 320, Nr 123, poz. 1350, Nr 129, poz. 1438, z 2002r., Nr 112, poz. 976, z 2003 r. Nr 52, poz. 450) oraz § 49 Rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 22 stycznia 2003 r. w sprawie postępowania przy zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz.U. Nr 18, poz. 163) – zarządza się co następuje:

§ 1

Uznaje się za wolne od wścieklizny następujące obszary:

1. Gmina Chojnice:
 - a) miasto Chojnice,
 - b) miejscowość Igły,
 - c) miejscowość Klawkowo,
 - d) miejscowość Karolewo,
 - e) miejscowość Krojanty,
 - f) miejscowość Jabłonka,
 - g) miejscowość Kłodawa,
 - h) miejscowość Powałki,
 - i) miejscowość Jarcewo,
 - j) miejscowość Chojniczki,
 - k) miejscowość Charzykowy,
 - l) miejscowość Zbeniny,
 - m) miejscowość Klosnowo,
 - n) miejscowość Stary Młyn,
 - o) miejscowość Funka,
 - p) miejscowość Bachorze,
 - q) miejscowość Stara Piła,
 - r) miejscowość Małe Swornegacie,
 - s) miejscowość Kopernica,
 - t) miejscowość Babilon,
 - u) miejscowość Niezychowice
 - v) miejscowość Topole,
 - w) miejscowość Angowice,
 - x) miejscowość Pawłówko,
 - y) miejscowość Lipienice
2. Obwody łowieckie w granicach administracyjnych:
 - a) Nr 24,
 - b) Nr 10,
 - c) Nr 35.

§ 2

Traci moc rozporządzenie Nr 10/2003 Wojewody Pomorskiego z dnia 19 maja 2003 r. w sprawie zwalczania wścieklizny zwierząt, na niektórych obszarach województwa pomorskiego.

§ 3

1. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w „Dzienniku Bałtyckim” oraz rozplakatowania w miejscach publicznych, w wymienionych w § 1 pkt 1 gminie i miejscowościach oraz w § 1 pkt 2 obwodach łowieckich nr 24, 10, 35.

2. Rozporządzenie podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego.

Wojewoda Pomorski
J.R. Kurylczyk

1315**POROZUMIENIE
zawarte**

w dniu 17 czerwca 2003 r.

pomiędzy Wojewodą Pomorskim

a

**Dyrektorem Pomorskiego Centrum Organizacji
Ochrony Zdrowia w Gdańsku**

w sprawie powierzenia prowadzenia niektórych zadań z zakresu wykonywania kontroli nad działalnością zakładów opieki zdrowotnej prowadzących działalność na obszarze województwa pomorskiego, zawierania umów cywilnoprawnych z konsultantami wojewódzkimi oraz organizacji systemu Państwowe Ratownictwo Medyczne

Na podstawie art. 33 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o administracji rządowej w województwie (t.j.: Dz. U. z 2001 r. Nr 80, poz. 872 i Nr 128, poz. 1407, z 2002 r. Nr 37, poz. 329, Nr 41, poz. 365, Nr 62, poz. 558 i Nr 89, poz. 804 i Nr 200, poz. 1688 i z 2003 r. Nr 52, poz. 450), ustala się, co następuje:

§ 1

Wojewoda Pomorski, zwany dalej „Wojewodą” powierza Dyrektorowi Pomorskiego Centrum Organizacji Ochrony Zdrowia w Gdańsku, zwanemu dalej „Dyrektorem”, a Dyrektor przyjmuje do realizacji zadania należące do właściwości Wojewody wynikające z:

- 1) ustawy z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej (Dz. U. Nr 91 poz. 408; z 1992 r. Nr 63 poz. 315; z 1994 r. Nr 121 poz. 591; z 1995 r. Nr 138 poz. 682; z 1996 r. Nr 24 poz. 110; z 1997 r. Nr 104 poz. 661, Nr 121 poz. 769; z 1998 r. Nr 106 poz. 668, Nr 117 poz. 756 i Nr 162 poz. 1115; z 1999 r. Nr 28 poz. 255, Nr 28 poz. 256 i Nr 84 poz. 935; z 2000 r. Nr 3 poz. 28, Nr 12 poz. 136, Nr 43 poz. 489, Nr 84 poz. 948, Nr 120 poz. 1268; z 2001 r. Nr 5 poz. 45, Nr 88 poz. 961, Nr 100 poz. 1083, Nr 111 poz. 1193, Nr 113 poz. 1207, Nr 126 poz. 1383 i 1384, Nr 128 poz. 1407), w zakresie kontroli zakładów opieki zdrowotnej oraz podmiotów tworzących transport sanitarny, prowadzących działalność na obszarze województwa pomorskiego, w szczególności:
 - a) przeprowadzanie czynności kontrolnych, o których mowa w art. 65 i 70 g, w tym do wydawania zaleceń pokontrolnych i decyzji administracyjnych, z zastrzeżeniem, że czynności wymienione w art. 65 ust. 1 pkt 1 lit. b) wykonywać będzie wyłącznie osoba wykonująca zawód lekarza,
 - b) wystawianie indywidualnych upoważnień do przeprowadzania czynności kontrolnych, o których mowa w pkt a,
 - c) zlecenie w imieniu Wojewody przeprowadzania jednorazowych lub ciągłych kontroli zakładów opieki zdrowotnej pod względem medycznym w trybie określonym w art. 66 ustawy,

- 2) § 10 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 25 października 2002 r. w sprawie konsultantów krajowych i wojewódzkich (Dz. U. Nr 188, poz. 1582), tj. w zakresie zawierania i realizacji umów cywilnoprawnych z konsultantami wojewódzkimi, w tym realizacji umów zawartych na rok 2003,
- 3) art. 16 oraz art. 24 ustawy z dnia 25 lipca 2001 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. Nr 113, poz. 1207 i Nr 154, poz. 1801), w tym obejmujące wydawanie decyzji administracyjnych przewidzianych w tych przepisach, z wyjątkiem zadań polegających na przeprowadzaniu konkursu ofert na świadczenie usług z zakresu świadczeń zdrowotnych przedszpitalnych i zawieraniu umów o udzielanie takich świadczeń z dysponentami zespołów ratownictwa medycznego oraz finansowaniu działalności tych zespołów, a także z wyjątkiem zadań przejętych już przez Dyrektora porozumieniem zawartym pomiędzy stronami w dniu 17 września 2002 r. w sprawie powierzenia prowadzenia rejestrów jednostek systemu Państwowe Ratownictwo Medyczne (Dz. Urz. Woj. Pom. Nr 61, poz. 1412).

§ 2

Nadzór nad realizacją zadań określonych w § 1, sprawuje w imieniu Wojewody Dyrektor Wydziału Polityki Społecznej Pomorskiego Urzędu Wojewódzkiego w Gdańsku, w szczególności poprzez:

- 1) zatwierdzanie przedłożonego rocznego planu kontroli, o których mowa w § 1 pkt 1
- 2) prawo okresowego wglądu do akt spraw załatwianych na podstawie niniejszego porozumienia,
- 3) kontrolę terminowości wykonywania zadań.

§ 3

Strony ustalają, że:

- 1) obsługę administracyjną realizacji zadań wymienionych w § 1 zapewni Pomorskie Centrum Organizacji Ochrony Zdrowia w Gdańsku,
- 2) Dyrektor odpowiada za zgodną z prawem realizację zadań, o których mowa w § 1,
- 3) z realizacji powierzonego zadania Dyrektor zobowiązany jest sporządzać coroczne sprawozdania i przekazywać je do końca I kwartału Dyrektorowi Wydziału Polityki Społecznej Pomorskiego Urzędu Wojewódzkiego w Gdańsku.

§ 4

W związku z realizacją niniejszego porozumienia przy załatwianiu spraw Dyrektor:

- 1) używać będzie w korespondencji swych pieczęci nagłówkowych lub swych druków korespondencyjnych, a do podpisu pieczęci o treści „z upoważnienia Wojewody Pomorskiego” z podaniem nazwiska i stanowiska służbowego podpisującego,
- 2) w podstawie prawnej załatwianych spraw powoływać się będzie na treść niniejszego porozumienia,
- 3) decyzje administracyjne opatrywać będzie klauzulą o prawie strony do odwołania za pośrednictwem strony przejmującej.

§ 5

1. Dyrektor wykona powierzone zadanie w ramach środków finansowych zaplanowanych w budżecie Wojewody w Dziale 851 Rozdział 85147 oraz Rozdział 85195.
2. W związku z realizacją powierzonego zadania Dyrektor dokona odpowiedniej zmiany organizacji wewnętrznej Pomorskiego Centrum Organizacji Ochrony Zdrowia w Gdańsku.

§ 6

1. Porozumienie niniejsze strony zawierają na czas nieokreślony.
2. Za zgodą stron porozumienie może być rozwiązane lub zmienione w każdym czasie w formie aneksu podpisanego przez obie strony.
3. Każda ze stron niniejszego porozumienia może je rozwiązać za trzymiesięcznym wypowiedzeniem dokonanym na piśmie ze skutkiem na koniec miesiąca kalendarzowego.
4. W przypadku rażącego naruszenia przepisów prawa oraz zasad porozumienia, w tym nie respektowania założeń pokontrolnych bądź wydanych wytycznych Wojewoda może rozwiązać porozumienie w trybie natychmiastowym (bez wypowiedzenia).

§ 7

Porozumienie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego.

§ 8

Porozumienie sporządzono w czterech jednobrzmiących egzemplarzach, po dwa dla każdej strony.

Dyrektor:

Wojewoda:

Dyrektor Pomorskiego
Centrum Organizacji
Ochrony Zdrowia
A. Galubiński

Wojewoda Pomorski
J. R. Kurylczyk

Wydawca:

Wojewoda Pomorski

Redakcja:

Wydział Prawny i Nadzoru Pomorskiego Urzędu Wojewódzkiego
Redakcja Dziennika Urzędowego Województwa Pomorskiego
80-810 Gdańsk, ul. Okopowa 21/27, pokój nr 807, tel. 30 77 384, dziennik urzędowy e-mail: dzienn01@uwgda.gov.pl
strona internetowa: www.uw.gda.pl.

Skład i druk:

Wydawnictwo „Bold”, Gdańsk, ul. Piwna 22

Z polecenia Wojewody Pomorskiego skład i druk wykonało Wydawnictwo BOLD, Gdańsk